

Protokół nr 1 / 2023
Zespołu Kontrolnego Komisji Rewizyjnej
z kontroli monitoringu miejskiego z dnia 14.04.2023 roku

Zespół kontrolujący w składzie :

1. Krzysztof Świątczak – przewodniczący Komisji Rewizyjnej
2. Tomasz Sopyłło – zastępca przewodniczącego Komisji Rewizyjnej
3. Łucjan Łaga- członek Komisji Rewizyjnej

W miesiącach od lutego do kwietnia 2023 roku była prowadzona kontrola oraz czynności analityczne związane z kontrolą funkcjonowania miejskiego monitoringu i jego wpływu na poprawę bezpieczeństwa publicznego w 2022 roku. W trakcie prowadzonych czynności zwrócono się o uzupełnienie wcześniej przekazanej dokumentacji w celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli w sposób rzetelny i obiektywny .

Uwaga ! Protokół niniejszy podlega udostępnieniu na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej / Dz.U. nr 112, poz. 1198 / , z ograniczeniami wynikającymi z art.5 tej ustawy .

Komisja Rewizyjna stwierdziła co następuje:

Straż Miejską powołano Zarządzeniem Burmistrza nr 05/93 z dnia 09.04.1993r.

Poza w/w zarządzeniem Straż Miejska działa w oparciu o następujące regulacje:

1. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471, z 2009 r., Nr 114, poz. 946
2. Ustawa o strażach gminnych z dnia z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r.. /Dz. U. z 2021 r. poz. 1763. /
3. Ustawa z dnia 17.06.1966 r o postępowaniu egzekucyjnym w administracji / Dz. U. z 2022 r. poz. 479, 1301, 1692, 1967, 2127, 2180 /

4. Ustawa z dnia 14.06.1960 r Kodeks Postępowania Administracyjnego / p Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, 2185 /.
5. Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372, 1834.).
6. Ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2022 r. poz. 135, 655, 1504.).
7. Ustawa z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710, 1812, 1933, 2185.).
8. Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781.).
9. Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn.: Dz.U. z 2020, poz. 1327).
10. Ustawa z 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (tekst jedn.: Dz.U. z 2020, poz. 910 ze zm.).
11. Ustawa z 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tekst jedn.: Dz.U. z 2020, poz. 1320 ze zm.).
12. Rozporządzenie Rady Ministrów z 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (tekst jedn.: Dz.U. z 2017, poz. 2247);
13. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).
14. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 sierpnia 2017 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia przez straże gminne (miejskie) ewidencji etatów, wyposażenia oraz wyników działań straży (Dz. U. z 2017 r., poz. 1502).
15. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urzędnicy i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 100, poz. 1024).
16. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie wzoru zgłoszenia zbioru danych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych (Dz. U. Nr 229, poz. 1536)

17. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17.11.2003 r. za które strażnicy straży gminnych są uprawnieni do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego /Dz.U. Nr Poz. 1996 /
18. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4.08.2021 r w sprawie form współpracy straży gminnej z Policją oraz sposobu informowania wojewody / DZ.U. Nr . Poz. 1466 /
19. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 18.01.2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej / (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673, z późn. zm. /
20. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16.12.2009 r. w sprawie sposobu obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych przez straż gminną / DZ.U. Nr.123poz. 779 z póź. zm /
21. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18.12.2019 r w sprawie zakresu sposobu wykonywania przez strażników gminnych niektórych czynności / (Dz. U. z 2019 r. poz. 1795 /
22. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21.12.2009 r w sprawie trybu nadzoru nad działalnością straży gminnych / Dz.U. Nr. 123 poz.779 z póź. zm /
23. ZARZĄDZENIE NR 115/2020 Burmistrza Miasta Łęborka z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Funkcjonowania i Obsługi Monitoringu Wizyjnego w Łęborku.
24. ZARZĄDZENIE NR 19A/2020 Burmistrza Miasta Łęborka z dnia 31 stycznia 2020 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Straży Miejskiej w Łęborku.
25. Zarządzenia Nr 46/2021 Burmistrza Miasta Łęborka z dnia 31 marca 2021 r. w sprawie Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miejskiego w Łęborku
26. Zakres obowiązków strażników
27. Inne .

W Straży Miejskiej obecnie są zatrudnione cztery osoby :

Komendant Straży Miejskiej – Pan Sławomir Olszewski

Starszy inspektor Straży Miejskiej – Pan Przemysław Rzoska

Starszy inspektor Straży Miejskiej – Pan Tomasz Sobisz

Pomoc administracyjna – jedna osoba

Do zadań Straży Miejskiej należy w szczególności :

1. Realizacja zadań w zakresie ochrony porządku publicznego wynikających z ustaw i przepisów prawa miejscowego
2. Nadzór nad porządkiem i kontrola ruchu drogowego w zakresie określonym w przepisach o ruchu drogowym
3. Współdziałanie z właściwymi organami, służbami i instytucjami w zakresie ratowania zdrowia i życia obywateli, pomocy w usuwaniu awarii technicznych i skutków klęsk żywiołowych
4. Kontrola utrzymania ładu i czystości na terenie gminy
5. Realizacja zadań związanych z funkcjonowaniem monitoringu wizyjnego miasta Lęborka.

WPROWADZENIE

Monitoring wizyjny jest inwazyjną formą przetwarzania danych osobowych i jako taki powinien podlegać szczególnej weryfikacji przez administratora na potrzeby jego stosowania i konieczności zabezpieczenia oraz kontroli przez organy kontrolne. Nowoczesne systemy monitoringu wizyjnego pomagają samorządom i współpracującym z nimi służbom mundurowym zadbać o porządek w najniebezpieczniejszych punktach miast. Jest to narzędzie, które ułatwia także kierowanie ruchem drogowym i pomaga w prawidłowym zabezpieczeniu imprez sportowych czy kulturalnych. Zanim władze lokalne zdecydują się jednak na realizację takiego przedsięwzięcia, muszą pamiętać o tym, że warunkiem koniecznym do poprawy bezpieczeństwa na danym terenie jest sprzężenie monitoringu z działaniem Policji czy Straży Miejskiej. Zsynchronizowana współpraca operatora systemu monitoringu z patrolującymi ulice służbami pozwala na dotarcie na miejsce zdarzenia w bardzo krótkim czasie. Gmina, w celu zapewnienia porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej, może stosować środki techniczne umożliwiające rejestrację obrazu (monitoring) w obszarze przestrzeni publicznej za zgodą zarządzającego tym obszarem lub podmiotu posiadającego tytuł prawny do tego obszaru lub na terenie nieruchomości i w obiektach budowlanych stanowiących mienie gminy lub jednostek organizacyjnych gminy, a także na terenie wokół takich nieruchomości i obiektów budowlanych, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli lub ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej. Zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U.2020, poz.713) - obowiązkiem osób uczestniczących w zarządzaniu mieniem komunalnym jest zachowanie szczególnej staranności przy wykonywaniu zarządu zgodnie z przeznaczeniem tego mienia i jego ochrona. Ochrona mienia obejmuje w szczególności monitoring na terenie nieruchomości i w obiektach budowlanych stanowiących mienie gminy i na terenie wokół takich nieruchomości i obiektów budowlanych. Na podstawie art. 22² (Monitoring terenu) ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tj. Dz.U.2019, poz.1040) stosuje się go w celu zapewnienia bezpieczeństwa pracownikom, oraz w celu ochrony mienia. Straże gminne na mocy przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o strażach gminnych mają prawo realizować powierzone im zadania z

wykorzystaniem środków technicznych umożliwiających obserwację i rejestrację obrazu zdarzeń w miejscach publicznych . Mowa tu o możliwości monitorowania przez straż gminną zachowań ludzkich występujących wyłącznie w strefie publicznej za pośrednictwem oznaczonych (widzialnych) urządzeń rejestrujących, które utrwalają wizerunek osoby fizycznej objętej ich zasięgiem . Polski ustawodawca uregulował monitorowanie w wielu ustawach i rozporządzeniach służących ich wykonaniu. Oznacza to, że w polskim porządku prawnym istnieje rozproszona regulacja monitorowania. Przed podjęciem decyzji o budowie systemu monitoringu miejskiego miasto musi zbadać aktualną sytuację na terenie swojej miejscowości i stworzyć koncepcję, która będzie punktem wyjścia do realizacji inwestycji. Pierwszą czynnością powinny być tutaj rozmowy na temat warunków bezpieczeństwa w mieście z mieszkańcami oraz organami porządkowymi. Na ich podstawie można ustalić liczbę punktów kamerowych oraz typów kamer, jakie będą potrzebne - stacjonarne, obrotowe, kolorowe, typu dzień/noc. Analiza miejsc zagrożeń jest podstawą do stworzenia planu rozmieszczenia kamer. Kolejnym etapem tworzenia koncepcji mającego powstać systemu jest określenie jego struktury. Gmina musi się zastanowić, czy system będzie bezobsługowy, czy będzie posiadał centra nadzoru. Musi też rozważyć kwestię udostępnienia sygnału wizji innym użytkownikom. Można rozważyć też udostępnienie sygnału samym mieszkańcom (np. na stronie internetowej). Zdaniem specjalistów budowa systemu bezobsługowego, chociaż tańsza, to przynosi o wiele gorsze rezultaty. W Polsce dominują systemy reaktywne - kamery działają w trybie automatycznym, obraz z kamer nie jest obserwowany przez operatorów. Nagrania sprawdza się po zdarzeniu, jeżeli zgłoszą się ofiary. Prawdopodobieństwo, że obracająca się kamera nagra moment przestępstwa, sprawca skieruje twarz w stronę obiektywu, a natężenie światła pozwoli na identyfikację napastnika jest bardzo niskie. Najpoważniejszym problemem, który może kosztować życie lub zdrowie mieszkańców, jest brak reakcji Straży Miejskiej czy Policji . Funkcjonariusze zaczynają działać dopiero po zdarzeniu, co powoduje, że skuteczność systemów reaktywnych jest bardzo niska. W doktrynie prawa karnego od dawna wyrażany jest pogląd, poparty licznymi badaniami kryminologów, iż o zapobiegawczym wpływie kary nie stanowi bynajmniej jej surowość, lecz jej nieuchronność . W literaturze zwraca się uwagę na to, że w warunkach wysokiej pewności ukarania znacznie łatwiej jest tworzyć w społeczeństwie odpowiednie standardy postępowania czy też wprowadzać zmiany motywacyjne, bez potrzeby zaostrzania kar . Pewien stopień surowości kary musi istnieć, żeby ta kara mogła oddziaływać zarówno w stosunku do tych, których karzemy, jak i do tych, którzy jeszcze nie weszli w konflikt z prawem. Miejski monitoring wizyjny jest coraz powszechniej stosowanym przez miasta narzędziem dodatkowego zabezpieczenia przestrzeni publicznej. Monitoring można podzielić według systemów monitoringu z uwagi na sposób postępowania z obrazem na trzy rodzaje: w centrum odbioru są osoby - operatorzy śledzący obraz z kamer w sposób ciągły lub w określonych przedziałach czasowych, który może być rejestrowany dla późniejszego wykorzystania; w centrum odbioru obraz jest wyłącznie rejestrowany (bez udziału operatorów); obraz nie podlega rejestracji, a w centrum odbioru nie ma operatorów śledzących . Obserwacja oraz rejestrowanie obrazu zdarzeń w otwartej przestrzeni publicznej nie może jednak naruszać podstawowych praw obywatelskich. Straże obowiązane są do bezwzględного respektowania godności ludzkiej oraz przestrzegania i ochrony praw człowieka, czyli między innymi prawa do prywatności, prawa do ochrony danych osobowych i innych praw wynikających z Konstytucji RP. Respektując przynależne każdemu człowiekowi

prawa, strażę nie mogą zapominać, że informacje, które bez nadzwyczajnego wysiłku, czyli bez nieproporcjonalnie dużych nakładów, dają się „powiązać” z określoną osobą, zwłaszcza przy wykorzystaniu łatwo osiągalnych źródeł powszechnie dostępnych, również zalicza się do kategorii danych osobowych. Gmina, która decyduje się na prowadzenie monitoringu wizyjnego musi mieć na względzie konieczność zapewnienia równowagi między bezpieczeństwem, a prawem jednostki do ochrony wolności i prywatności. Projektowanie i rozwój tych systemów nie może naruszać obowiązujących norm prawnych, a funkcjonowanie tych systemów winno być poddawane nadzorowi instytucjonalnemu. Obecnie brakuje ustawowej definicji monitoringu wizyjnego. Najbardziej niejednoznaczny, a najpopularniejszy jest pojęcie „monitoring”. Jest ono prostą recepcją angielskiego czasownika monitor oznaczającego wprost „kontrolować” czy też „nasłuchiwać”. Tak też pojęcie to jest tłumaczone w „Słowniku współczesnego języka polskiego”, tj. monitoring rozumiany jako prowadzenie stałej obserwacji, dokonywanie ciągłych systematycznych pomiarów”. Za monitoring wizyjny uważa się system przekazywania oraz rejestracji obrazu z określonych miejsc w zamkniętym systemie odbiorczym, mający na celu nadzór nad obszarem. Jest to więc system pozwalający śledzić na odległość zdarzenia rejestrowane przez jedną lub więcej kamer. Ważnym jest element rejestrowania, czyli utrwalania obrazu, do którego potrzebne są różnego rodzaju kamery, ale także rejestratory do przetwarzania obrazu i narzędzia do przesyłu. Warto zaznaczyć, że nie jest to definicja z aktu prawa, a przyjęta w obiegu i decyzjach UODO, definicja funkcjonalna. Dobrze zaprojektowany i sprawnie działający system może zwiększyć poczucie bezpieczeństwa obywateli, oddziaływać prewencyjnie, przeciwdziałać aktom wandalizmu, zapobiegać przestępstwom, wykroczeniom i wypadkom, umożliwić przypisanie winy i odpowiedzialności za popełnione czyny. Ułatwić Policji i innym służbom skuteczne działanie polegające na ustalaniu sprawców, osób poszukiwanych, itd., stanowić efektywne narzędzie operacyjnego wsparcia działania służb, pozwalać na sprawne zarządzanie bezpieczeństwem miasta w wielu aspektach m.in., transportu publicznego, wprowadzania ograniczeń w ruchu, działania infrastruktury miejskiej itp., w tym szczególnie podczas zgromadzeń publicznych i imprez masowych oraz sytuacji kryzysowych. Tak naprawdę każda podstawa przetwarzania danych opisana w art. 6 RODO może stanowić podstawę przetwarzania danych pochodzących z monitoringu wizyjnego. W praktyce jednak, spotkać się można najczęściej z uzasadnionym interesem administratora. *Wykorzystywanie monitoringu będzie zgodne z prawem, jeśli interesy administratora są nadrzędne w stosunku do interesów osób, których dane są przetwarzane lub ich podstawowych praw i wolności.* Najczęściej monitoring wizyjny wykorzystywany jest w celu ochrony nieruchomości przed włamaniem, kradzieżą lub aktami wandalizmu. Jednak, żeby mówić o prawnie uzasadnionym interesie, wspomniana potrzeba ochrony powinna mieć wymiar realny i bieżący. Jak wskazuje Europejska Rada Ochrony Danych / EROD / przed rozpoczęciem monitoringu musi zaistnieć sytuacja rzeczywistego zagrożenia – np. szkoda lub poważne incydenty wandalizmu mające miejsce w przeszłości. Administratorzy w celu rozliczalności powinni takie sytuacje dokumentować. RODO formułuje zasady przetwarzania danych, które odnoszą się także do monitorowania: zasada zgodności z prawem, zasada rzetelności i przejrzystości; zasada ograniczenia celu; zasada minimalizacji danych; zasada prawidłowości danych; zasada ograniczonego przechowywania; zasada integralności i poufności; zasada rozliczalności. Zasada zgodności z prawem rzetelności i

przejrzystości oznacza, że dane przetwarzane w związku z prowadzeniem monitoringu wizyjnego są przetwarzane przede wszystkim legalnie, czyli zgodnie z przepisami prawa nie tylko unijnego, ale też krajowego, odnosi się do przepisów materialnych i proceduralnych . Zasada ograniczenia celu oznacza, że dane zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami, a przetwarzanie danych dla celów archiwalnych lub statystycznych nie jest niezgodne z tymi celami. Zasada minimalizacji danych oznacza, że są one adekwatne, stosowne i ograniczone do tego co niezbędne, dla osiągnięcia celów, dla których są przetwarzane. Zasada prawidłowości oznacza, że dane powinny być prawidłowe i w razie potrzeby uaktualniane. Administrator powinien podjąć wszelkie działania, aby dane nieprawidłowe zostały usunięte lub sprostowane . Zasada ograniczonego przechowywania oznacza, że dane powinny być przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane. Zasada integralności i poufności oznacza, że dane powinny być przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych. Zasada rozliczalności - administrator oprócz stosowania innych zasad przetwarzania danych w systemach monitoringu musi wykazać ich realizację. Funkcje systemu monitoringu wizyjnego to: prewencyjna - obecność kamer odstrasza przestępców, dowodowa - zarejestrowane zdarzenie może być wykorzystane jako dowód w postępowaniu karnym lub mandatowym, nadzorująca - w przypadku powstania zagrożenia pozwala na natychmiastowe podjęcie odpowiednich działań. Z monitoringiem można spotkać się w różnych miejscach. Coraz częściej kamery obserwują nas w miejscach publicznych, w urzędach, w komunikacji publicznej i na ulicach , parkingach , chodnikach , placach zabaw, skwerach, przystankach komunikacji . Montowane są w szkołach, w galeriach handlowych, w punktach usługowych, w pubach i w klubach. Ich głównym zadaniem jest poprawa bezpieczeństwa w przestrzeni miejskiej . Podstawowym zadaniem systemu jest w tym przypadku zapewnienie nadzoru i bezpieczeństwa przestrzeniom wspólnym. Dzięki monitoringowi wizyjnemu możliwe jest m.in. wykrycie sprawców wypadku, którzy zbiegli z miejsca zdarzenia, uzyskiwanie i przekazywanie informacji o liczbie wolnych miejsc parkingowych na danym obszarze czy wymienianie danych pomiędzy służbami porządkowymi na temat tego, co się dzieje w mieście. Pierwsze regulacje prawne normujące zasady stosowania monitoringu wizyjnego pojawiły się w ustawach ustrojowych jednostek samorządu terytorialnego w 2018 r. Ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych wprowadzono przepisy, które – co istotne – w swej treści są jednolite dla wszystkich jednostek samorządu terytorialnego pod względem rozwiązań technicznych i nieznacznie różnią się co do zakresu przedmiotowego. Znowelizowano również w niej przepisy sektorowe dotyczące monitoringu wizyjnego stosowane przez pracodawców, placówki oświatowe oraz jednostki samorządu terytorialnego. Weszły one w życie 25 maja 2018 r., a Przepisy, o których mowa powyżej, jeżeli chodzi o gminy, znajdują się w art. 9a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym . Ustawodawca – ze względu na ustawę o ochronie danych osobowych oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich

danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych, dalej RODO) – nie uregulował w powołanych ustawach omawianego zagadnienia w sposób bardziej szczegółowy. Inaczej mówiąc, powołane wyżej przepisy zawarte w ustawach ustrojowych j.s.t. zawierają jedynie podstawowe regulacje prawne, w tym podstawę prawną upoważniającą do stosowania monitoringu wizyjnego. Wiele wyjaśni już samo rozwinięcie skrótu: Rozporządzenie o Ochronie Danych Osobowych. Tym bowiem właśnie jest – zestawem przepisów, które mówią przedsiębiorcom i konsumentom, do czego mają prawo w zakresie prywatnych informacji i jak należy się z nimi obchodzić. Danych osobowych nie można przechowywać przez czas dłuższy niż to konieczne do celów, dla których dane są przetwarzane (art. 5 ust. 1 lit. c) i e) RODO). W przypadku RODO wymagania techniczne mogą być zatem całkiem duże. W skrócie należy zadbać o te elementy bezpieczeństwa: ochrona komputerów firmowych i urządzeń mobilnych – poprzez korzystanie z legalnego i aktualnego systemu operacyjnego, oprogramowania antywirusowego i oprogramowania użytkowego, a także stosowanie bezpiecznych haseł, zapobieganie wyciekom danych i szyfrowanie danych – można w tym celu wykorzystać profesjonalne oprogramowanie, jak i rozwiązania sprzętowe, np. serwery NAS, szyfrowane pendrive'y , czy też chmurowe magazyny danych, monitorowanie zasobów firmowych i nadzór nad uprawnieniami – najczęściej osiągnane przez to samo oprogramowanie i te same urządzenia, co we wcześniejszym punkcie, bieżąca dokumentacja – można to robić samodzielnie lub skorzystać z programu automatyzującego te procesy – trzeba jednak prowadzić rejestry dotyczące przetwarzania danych osobowych, bezpieczna wymiana sprzętu – należy zadbać o trwałe usunięcie wszystkich danych zapisanych na urządzeniach i nośnikach, które mają zostać zlikwidowane.

Celem głównym kontroli była ocena funkcjonowania miejskiego monitoringu wizyjnego. Ocena ta dotyczyła w szczególności: działań na etapie tworzenia systemów monitoringu (projektowanie, budowa, rozbudowa), wykorzystania systemu (organizacja obsługi, współpraca z formacjami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo), finansowania systemu, nadzoru nad prowadzonym monitoringiem oraz skuteczności systemu. Oceniono również realizację obowiązków w zakresie ochrony danych osobowych.

Zakres przedmiotowy stosowania monitoringu wizyjnego przez gminę został – ze zrozumiałych względów – ograniczony do przestrzeni publicznej: parków, ulic, placów, skwerów, siłowni zewnętrznych itp. Z brzmienia przepisu wynika więc, że monitoring wizyjny nie może mieć zastosowania w odniesieniu do przestrzeni prywatnej. Warto nadmienić, że gminy nie mają w tym zakresie pełnej swobody na stosowanie monitoringu wizyjnego muszą uzyskać zgodę zarządzającego obszarem objętym monitoringiem lub podmiotu posiadającego tytuł prawny do takiego obszaru. Przykładem mogą być skwery osiedlowe lub siłownie zewnętrzne należące do wspólnot mieszkaniowych czy też spółdzielni mieszkaniowych. Przepisy nie pozwalają gminom na samodzielne instalowanie monitoringu wizyjnego bez zgody wymienionych w przepisie podmiotów, także wówczas, gdy instalacja monitoringu byłaby realizacją ustawowego celu, czyli np. zapewnieniem porządku i bezpieczeństwa obywateli w obszarze przestrzeni publicznej. Odmowę zaś należy traktować, jako brak

możliwości zastosowania monitoringu w obszarze objętym odmową. Ustawa pozwala także na stosowanie monitoringu na terenie nieruchomości i obiektach budowlanych stanowiących mienie gminy. Dotyczy to także mienia jednostek organizacyjnych gminy, a także obszaru wokół powołanych wyżej nieruchomości i budynków.

Zakres podmiotowy - Kontrolą objęto: Urząd Miasta Lęborka oraz straż miejską. Straż miejska w Lęborku funkcjonuje na prawach wydziału Urzędu Miejskiego w Lęborku.

Charakterystyka stanu prawnego

Podstawą dopuszczającą zastosowanie monitoringu w przestrzeni publicznej są konkretne przepisy prawa. W zależności od konkretnej sytuacji, podstawa prawna się zmienia, w Polsce nie ma kompleksowej ustawy regulującej monitorowanie. Przepisy odnoszące się do stosowania monitorowania można jednak znaleźć w wielu aktach prawnych. Do monitorowania stosuje się więc Rozporządzenie o Ochronie Danych Osobowych /RODO/ wraz z Urzędem Ochrony Danych Osobowych /UODO/ lub Ustawą o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości /DODO/ wdrażającą regulacje szczególne zawarte w aktach prawnych. Prawo do prywatności w świetle regulacji konstytucyjnych ujmowane jest przede wszystkim przez pryzmat autonomii jednostki wywodzonej z godnościowej koncepcji osoby ludzkiej, stanowiącej, w świetle art. 30 Konstytucji RP, źródło wszelkich praw i wolności. Prawo do ochrony życia prywatnego, stanowiące przedmiot ochrony na gruncie art. 47 Konstytucji RP, oznacza prawo jednostki do decydowania o swoim życiu osobistym. Jednostka jako podmiot obdarzony autonomią woli, ma prawo samodzielnie wyznaczać obszar swojej prywatności, w szczególności wytyczać granice dostępności swojego życia osobistego i informacji o nim dla innych. Prawo do prywatności w aspekcie autonomii informacyjnej jednostki oznacza uprawnienie do decydowania, które informacje jej dotyczące dostępne będą osobom trzecim. Naruszenie prawa do prywatności ma miejsce wówczas, gdy wbrew woli jednostki dostępne stają się dla osób trzecich informacje wrażliwe dotyczące jednostki. Ochrona gwarantowana w art. 47 Konstytucji RP obejmuje autonomię informacyjną, która oznacza, prawo do decydowania o ujawnieniu innym informacji dotyczących swojej osoby, a także prawo do sprawowania kontroli nad takimi informacjami, jeśli znajdują się w posiadaniu innych podmiotów. Prawo ochrony danych osobowych, które ściśle wiąże się ze sferą poszanowania prywatności człowieka uregulowane jest w art. 51 Konstytucji RP. Stanowi on, że: „1. Nikt nie może być obowiązany inaczej niż na podstawie ustawy do ujawniania informacji dotyczących jego osoby. 2. Władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. 3. Każdy ma prawo dostępu do dotyczących go urzędowych dokumentów i zbiorów danych. Ograniczenie tego prawa może określić ustawa. 4. Każdy ma prawo do żądania sprostowania oraz usunięcia informacji nieprawdziwych, niepełnych lub zebranych w sposób sprzeczny z ustawą. 5. Zasady i tryb gromadzenia oraz udostępniania informacji określa ustawa”. Z tego względu model

proawdzenia działań z wykorzystaniem monitoringu wizyjnego musi uwzględniać obowiązek: respektowania przez straż zasady proporcjonalności osadzonej w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP jako normy gwarancyjnej, której celem jest ochrona praw i wolności każdej jednostki przed nadmierną ingerencją straży, a także obowiązek działania straży bez oderwania od aktualnie obowiązującego porządku prawnego, w szczególności działania na rzecz ochrony przetwarzanych danych przed ich szkodliwym dla jednostki wykorzystywaniem, o czym mowa w art. 51 Konstytucji. Zgodnie z zasadą praworządności wymienioną w art. 7 Konstytucji organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Przestrzegania przepisów Konwencji nr 108 Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r., będącej do dziś jedynym prawnie wiążącym instrumentem ochrony danych obowiązującym na gruncie prawa międzynarodowego. Konwencja przewiduje w przeciwieństwie do Rezolucji - ochronę osób fizycznych w zakresie przetwarzania ich danych osobowych, odnosząc się zarówno do sektora publicznego jak i prywatnego. Konwencja reguluje przepływ danych między państwami stronami odnosząc się do zautomatyzowanych zbiorów danych i automatycznego przetwarzania. Wprowadziła zakaz automatycznego przetwarzania danych z wyjątkiem sytuacji, kiedy prawo krajowe przewiduje odpowiednie zabezpieczenia. Sprecyzowała także zasady przetwarzania danych osobowych poddanych automatycznemu przetwarzaniu, które powinny być: a) zbierane i przetwarzane rzetelnie i zgodnie z prawem; b) rejestrowane dla określonych i prawnie uzasadnionych celów oraz nie będą wykorzystywane w sposób niezgodny z tymi celami; c) stosowne, rzeczowe oraz nie wykraczające poza potrzeby wynikające z celów, dla których zostały zarejestrowane; d) dokładne i w razie potrzeby aktualizowane; e) przechowywane w sposób pozwalający na identyfikację podmiotów danych, przez okres nie dłuższy niż ten, który jest niezbędny dla realizacji celów, dla których zostały zarejestrowane. Innymi słowy operacje zachodzące w ramach procesu przetwarzania danych z wykorzystaniem systemu monitoringu, które są wykonywane bądź będą wykonywane w całości lub części z zastosowaniem metod zautomatyzowanych, muszą zostać ocenione pod kątem ich zgodności z wymogami przepisów konwencji. Ocena taka winna zostać dokonana w szczególności, gdy dane są rejestrowane, modyfikowane, usuwane, odzyskiwane lub rozpowszechnianie w całości lub części w sposób zautomatyzowany. Cele przetwarzania danych osobowych powinny zostać wskazane przez administratora w sposób precyzyjny w oparciu o istniejący w tym zakresie stan faktyczny. Z uwagi na zasadę przejrzystości, nie jest dopuszczalne wskazywanie celów przetwarzania na zapas. Tym samym, nieprawidłowym będzie wskazanie w klauzuli informacyjnej, że dane osobowe mogą być przetwarzane w jakimś celu. Takie zwroty mogą powodować, że podmiot danych nie będzie miał pewności co do tego w jakich konkretnie celach jego dane są rzeczywiście wykorzystywane. Zaleca się zatem posługiwanie zwrotami typu: dane osobowe będą / są przetwarzane w jakimś celu. Straże gminne na mocy przepisów Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych / Dz.U.2021.0.1763 / zgodnie z art. 10a. 1. Straż w celu realizacji ustawowych zadań może przetwarzać dane osobowe, z wyłączeniem danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym, bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą, uzyskane: 1) w wyniku wykonywania czynności podejmowanych w postępowaniu w sprawach o wykroczenia; 2) z rejestrów, ewidencji i zbiorów, do których straż posiada dostęp

na podstawie odrębnych przepisów . W art. 11. ust. 2. Do zadań straży należy w szczególności: W związku z realizowanymi zadaniami określonymi w ust. 1 i art. 10, straży przysługuje prawo do obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych w przypadku, gdy czynności te są niezbędne do wykonywania zadań oraz w celu: 1) utrwalania dowodów popełnienia przestępstwa lub wykroczenia; 2) przeciwdziałania przypadkom naruszania spokoju i porządku w miejscach publicznych; 3) ochrony obiektów komunalnych i urządzeń użyteczności publicznej. 3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2, uwzględniając potrzebę zapewnienia skuteczności obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych, a także potrzebę respektowania godności ludzkiej oraz przestrzegania i ochrony praw człowieka . Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. / Dz. U. z 2021 r. poz. 1372, 1834. / o samorządzie gminnym w art. 9a. 1. Gmina w celu zapewnienia porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej może stosować środki techniczne umożliwiające rejestrację obrazu (monitoring) w obszarze przestrzeni publicznej, za zgodą zarządzającego tym obszarem lub podmiotu posiadającego tytuł prawny do tego obszaru lub na terenie nieruchomości i w obiektach budowlanych stanowiących mienie gminy lub jednostek organizacyjnych gminy, a także na terenie wokół takich nieruchomości i obiektów budowlanych, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli lub ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej. 2. Monitoring nie obejmuje pomieszczeń sanitarnych, szatni, stołówek, palarni oraz obiektów socjalnych. 3. Nagrania obrazu zawierające dane osobowe przetwarzają się wyłącznie do celów, dla których zostały zebrane, i przechowuje przez okres nieprzekraczający 3 miesięcy od dnia nagrania, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. 4. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 3, uzyskane w wyniku monitoringu nagrania obrazu zawierające dane osobowe, podlegają zniszczeniu, z wyjątkiem sytuacji, w których nagrania zostały zabezpieczone, zgodnie z odrębnymi przepisami. 5. Nieruchomości i obiekty budowlane objęte monitoringiem oznaczają się w sposób widoczny i czytelny informacją o monitoring, w szczególności za pomocą odpowiednich znaków. Zgodnie z art. 1. 1. Ustawy o ochronie danych osobowych stosuje się ją do ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w zakresie określonym w art. 2 i art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”. Ustęp 2. Ustawy określa: 1) podmioty publiczne obowiązane do wyznaczenia inspektora ochrony danych oraz tryb zawiadamiania o jego wyznaczeniu; 2) warunki i tryb akredytacji podmiotu uprawnionego do certyfikacji w zakresie ochrony danych osobowych, akredytowanego przez Polskie Centrum Akredytacji, zwanego dalej „podmiotem certyfikującym”, podmiotu monitorującego kodeks postępowania oraz certyfikacji; 3) tryb zatwierdzenia kodeksu postępowania . W ustawie o zarządzaniu mieniem państwowym w art. 5a uregulowano monitoring. Regulacja ta jest konsekwencją wejścia w życie RODO i została wprowadzona na podstawie art. 155 uodo. Zgodnie z art. 5a ust. 1 możliwe jest stosowanie zabezpieczeń, w tym zabezpieczeń fizycznych oraz środków technicznych umożliwiających rejestrację obrazu (monitoring) na terenie

nieruchomości i w obiektach budowlanych stanowiących mienie państwowe, a także na terenie wokół takich nieruchomości i obiektów, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa zarządzanym mieniem państwowym. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2009 r. (Dz. U. z dnia 23 grudnia 2009 r.) w sprawie sposobu obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych przez straż gminną (miejską) Na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje: § 1. Straż gminna (miejska), zwana dalej "strażą", realizuje prawo do obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych, w sposób: 1) zdalny - przy użyciu urządzeń umożliwiających przekazywanie obrazu zdarzeń na odległość; 2) bezpośredni - w przypadku prowadzenia przez strażnika gminnego (miejskiego) obserwacji i rejestracji obrazu w miejscu zdarzenia. § 2. Straż dokumentuje następujące informacje z przebiegu czynności obserwowania i rejestrowania obrazu zdarzeń w miejscach publicznych: 1) datę, godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności; 2) imię i nazwisko oraz stanowisko osoby dokumentującej; 3) opis zdarzenia naruszającego porządek publiczny, ze wskazaniem miejsca i wyniku obserwacji. § 3. 1. Zarejestrowany obraz zdarzeń, niezawierający dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego albo postępowania w sprawach o wykroczenia lub dowodów mających znaczenie dla tych postępowań, przechowywane przez okres nie krótszy niż 20 dni od daty dokonania nagrania i nie dłuższy niż 60 dni, a następnie podlega on zniszczeniu. 2. Z czynności, o której mowa w ust. 1, sporządza się notatkę służbową. Notatka służbowa powinna zawierać w szczególności: 1) czas i miejsce zarejestrowanego obrazu zdarzeń podlegającego zniszczeniu; 2) sposób zniszczenia; 3) imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby dokonującej zniszczenia; 4) czas i miejsce zniszczenia; 5) podpis osoby dokonującej zniszczenia. W art. 4 pkt. 7 RODO określono termin „administrator”. Administratora zdefiniowano jako osobę fizyczną lub prawną, organ publiczny, jednostkę lub inny podmiot, który samodzielnie lub wspólnie z innymi ustala cele i sposoby przetwarzania danych osobowych. Zatem obecnie definicja określa wymogi sprawowania władztwa nad przetwarzaniem i ponoszeniem odpowiedzialności za ten proces to administrator nie musi wykonywać tego samodzielnie - może to robić z innym podmiotem, określając zakresy odpowiedzialności w ramach przetwarzania danych. W art. 4 pkt 9 RODO uregulowano definicję odbiorcy, która oznacza osobę fizyczną lub prawną, organ publiczny, jednostkę lub inny podmiot, któremu ujawnia się dane osobowe. Organy publiczne, które mogą otrzymywać dane osobowe w ramach konkretnego postępowania zgodnie z prawem Unii lub prawem państwa członkowskiego, nie są uznawane za odbiorców, a przetwarzanie przez nie pozyskanych danych musi być zgodne z przepisami o ochronie danych mającymi zastosowanie stosownie do celów przetwarzania. O odbiorcach albo ich kategoriach informować musi administrator. Odbiorca danych ma obowiązek przetwarzać je zgodnie z zasadami ochrony danych i tylko w zakresie realizowanego przez siebie celu. Prawodawca unijny zdefiniował przetwarzanie danych osobowych jako operację lub zestaw operacji wykonywanych na danych osobowych lub zestawach danych osobowych w sposób zautomatyzowany lub niezautomatyzowany, taką jak zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie .

Przepis ten określa, że przetwarzanie danych należy rozumieć szerzej niż potocznie to rozumiane, a więc nie jak operacje dokonywane bezpośrednio na danych osobowych, ale także te, które wpływają na ich bezpieczeństwo jak np. przekazywanie, usuwanie czy przechowywanie. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie podkreślając, że celem anonimizacji jest unemożliwienie dokonania identyfikacji podmiotów w zakresie niezbędnym do ochrony ich praw i w granicach określonych przez prawo. Stanowi ona kompromis pomiędzy jak najszerszym udostępnianiem informacji publicznych, a koniecznością przestrzegania przepisów ustaw, w tym przepisów o ochronie danych osobowych, stąd też każdorazowo należy wyważyć interes podmiotów, których informacja dotyczy. W przypadku osób fizycznych nie tylko dane szczególnie chronione będą podlegały anonimizacji, ale wszelkie dane mogące doprowadzić do identyfikacji danej osoby, jak też inne dane naruszające jej prawo do prywatności. Anonimizacja została zdefiniowana także w normie ISO 29100:2011 jako „proces, w wyniku którego informacja identyfikująca personalnie zostaje nieodwracalnie zmieniona w taki sposób, aby nie istniała już możliwość bezpośredniego lub pośredniego zidentyfikowania podmiotu informacji, ani samodzielnie przez administratora informacji personalnej, ani we współpracy z jakimkolwiek innym podmiotem” W motywie 26 preambuły RODO zdefiniowano jedynie dane anonimowe - jako informacje, które nie wiążą się ze zidentyfikowaną lub możliwą do zidentyfikowania osobą fizyczną, a w motywie 21 Dyrektywy DODO wskazano, że zasady ochrony danych nie powinny mieć zastosowania do informacji anonimowych, czyli takich, które nie wiążą się ze zidentyfikowaną lub możliwą do zidentyfikowania osobą fizyczną, ani do danych osobowych zanonimizowanych w taki sposób, że osoby, której dane osobowe dotyczą, nie można już zidentyfikować. Zgodnie z zapisami znajdującymi się w art. 2 ust. 2 lit. c Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) przepisy tego rozporządzenia nie mają zastosowania do przetwarzania danych osobowych przez osobę fizyczną w ramach czynności o czysto osobistym lub domowym charakterze. Inaczej wygląda sytuacja, jeśli zasięg kamer wykracza poza posesję, jednocześnie obejmując teren należący do sąsiada (np. jego drzwi do domu, bramę wjazdową, podwórko). RODO nie zawiera definicji zautomatyzowanego przetwarzania, możemy jednak za takie uznać przetwarzanie, które w całości, tj. na każdym jego etapie, wykonywane jest bez pomocy i wparcia człowieka. W przypadku pełnej automatyzacji przetwarzania podmiot danych nie ma możliwości oddziaływania na przebieg tego procesu (nie może zwrócić się do osoby, która podejmuje decyzję, ponieważ rozstrzygnięcie podejmowane jest „przez komputer”), a procedury zautomatyzowane mogą nie uwzględniać okoliczności istotnych dla oceny podmiotu danych (algorytmy, w oparciu o które dokonywane jest przetwarzanie, mogą nie przewidywać sytuacji szczególnych, wyjątkowych). Dlatego podejmowanie decyzji, które opierają się wyłącznie na pełnej automatyzacji budzi szereg obaw wiążących się z możliwością dyskryminacji, naruszenia prawa do prywatności czy podważenia autonomii informacyjnej jednostki. Niedopuszczalne jest ostateczne rozstrzygnięcie indywidualnej sprawy osoby, której dane dotyczą, mające dla niej niekorzystne skutki prawne lub poważnie na nią wpływające, wyłącznie w wyniku przetwarzania danych osobowych w sposób zautomatyzowany, w tym w wyniku profilowania, chyba że dopuszczają to przepisy prawa,

którym podlega administrator i które przewidują odpowiednie zabezpieczenia praw i wolności osoby, której dane dotyczą, a przynajmniej prawo do uzyskania interwencji ze strony administratora. Co do zasady nie należy utożsamiać pojęć „profilowania” ze „zautomatyzowanym przetwarzaniem”. Profilowanie oznacza dowolną formę zautomatyzowanego przetwarzania danych osobowych, które polega na wykorzystaniu danych osobowych do oceny niektórych czynników osobowych osoby fizycznej. Zautomatyzowane przetwarzanie jest natomiast pojęciem szerszym i nie dokonuje oceny czynników osobowych podmiotu danych. RODO nie zabrania stosowania monitoringu. Nakłada jednak pewne obowiązki na osoby, które utrwalają wizerunek innych osób na nagraniach z monitoringu. Podstawowym aktem prawnym regulującym zagadnienie monitoringu wizyjnego miejsc publicznych są przepisy dotyczące ochrony danych osobowych, czyli Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), czyli RODO. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych dała możliwość zaliczenia utrwalonego dowolną techniką wizerunku osoby fizycznej pozwalającego na jej identyfikację do kategorii danych osobowych. Jednak regulacja ta ma charakter ogólny i nie odnosi się wprost do monitoringu wizyjnego. Definicja danych osobowych została określona w art. 4 pkt. 1 RODO jako wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej („osobie, której dane dotyczą”); możliwa do zidentyfikowania osoba fizyczna to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować, w szczególności na podstawie identyfikatora takiego jak imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość osoby fizycznej. Definicję tę precyzuje motyw preambuły, który wskazuje, że aby stwierdzić, czy dana osoba fizyczna jest możliwa do zidentyfikowania, należy wziąć pod uwagę wszelkie rozsądnie prawdopodobne sposoby (w tym wyodrębnienie wpisów dotyczących tej samej osoby), w stosunku do których istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że zostaną wykorzystane przez administratora lub inną osobę w celu bezpośredniego lub pośredniego zidentyfikowania osoby fizycznej. Aby stwierdzić, czy dany sposób może być z uzasadnionym prawdopodobieństwem wykorzystany do identyfikacji danej osoby, należy wziąć pod uwagę wszelkie obiektywne czynniki, takie jak koszt i czas potrzebne do jej zidentyfikowania, oraz uwzględnić technologię dostępną w momencie przetwarzania danych i postęp technologiczny. Zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. f RODO (prawie uzasadniony interes administratora) oraz art. 6 ust. 1 lit. e RODO (konieczność wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej). Jeżeli zaś obowiązek nadzoru wideo nakłada prawo krajowe, zastosowanie znajdzie art. 6 ust. 1 lit. c RODO. Zgodę osoby, której dane dotyczą, można wykorzystać jako podstawę prawną jedynie w wyjątkowych sytuacjach. Natomiast art. 9 ust. 2 lit. d RODO może stanowić podstawę przetwarzania dla administratora stosującego monitoring wizyjny

wyłącznie wobec uzasadnienia absolutnej niezbędności do zabezpieczenia żywotnych interesów osoby i udowodnienia, że osoba ta jest fizycznie lub prawnie niezdolna do wyrażenia zgody na przetwarzanie jej danych osobowych. Monitoring wizyjny, w kontekście celów, jakie przyświecają jego stosowaniu, ma uzasadnienie tylko w sytuacji jego właściwego wykorzystania, co wiąże się bezpośrednio z przetwarzaniem danych osobowych, a ściśle rzecz ujmując, z udostępnianiem zarejestrowanych obrazów. W przypadku jednostek samorządu terytorialnego przetwarzanie danych zarejestrowanych przez monitoring wizyjny odbywa się na podstawie art. 6 ust. 1 lit. e RODO i może być uznane za zgodne z prawem, jeżeli jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Na tej podstawie jednostki samorządu terytorialnego mogą przetwarzać dane osobowe, ponieważ uprawnienie to wynika wprost z realizacji zadań ustawowych tych jednostek, jako administratorów. Podmiotem, który na podstawie RODO ponosi odpowiedzialność za przetwarzanie danych osobowych pochodzących z monitoringu, jest administrator, który podejmuje decyzje o instalacji monitoringu, jego celach czy obszarze objętym monitoringiem. Takim interesem w przypadku monitoringu będzie najczęściej potrzeba zapewnienia bezpieczeństwa czy ochrony mienia w obiektach administratora. Dlatego też wprowadzenie monitoringu należy poprzedzić analizą zagrożeń, w związku z którymi administrator planuje wprowadzić monitoring, w miarę możliwości opartą o historyczne dane dotyczące częstotliwości i rodzajów incydentów w miejscach objętych monitoringiem, a także dane o skuteczności monitoringu wizyjnego dla prewencji zagrożeń lub ścigania sprawców incydentów. Zgodnie z zasadą rozliczalności, analiza taka powinna zostać przeprowadzona w formie pisemnej, tak by administrator w przyszłości był w stanie wykazać przestrzeganie przepisów o ochronie danych osobowych. Warto przy tym zauważyć, że zgodnie z komunikatem prezesa UODO z 17 sierpnia 2018 r., wprowadzenie „zwykłego” monitoringu wizyjnego, w których obraz jest nagrywany i wykorzystywany tylko na potrzeby analizy incydentów naruszeń prawa, nie wymaga przeprowadzenia formalnej oceny skutków dla ochrony danych, o której mowa w art. 35 RODO. Zgodnie z zasadą minimalizacji danych, obszar monitoringu powinien być ograniczony tylko do tych miejsc, które faktycznie wymagają monitorowania, np. obszar wejść i wyjść do budynku. Ponadto, w celu ochrony prywatności osób monitorowanych, obszary, w których mogą one oczekiwać większej prywatności, takie jak szatnie czy toalety, powinny być co do zasady całkowicie wyłączone z monitoringu wizyjnego. Należy również pamiętać o tym, że dane z monitoringu nie mogą być wykorzystywane w celach niezgodnych z tymi, do których zostały pierwotnie zebrane. Jednocześnie, dane z monitoringu nie powinny być przechowywane przez okres dłuższy, niż jest to konieczne dla realizacji celów monitoringu. RODO nie daje w tym zakresie wyraźnych wskazówek. Natomiast polskie przepisy sektorowe wyznaczają okres 3 miesięcy jako maksymalny okres przechowywania takich danych – chyba że dane są potrzebne na potrzeby śledztwa, czy też dochodzenia lub ochrony przed roszczeniami. Wydaje się więc, że można per analogiam przyjąć okres 3 miesięcy jako maksymalny akceptowany termin przechowywania danych z monitoringu także w dziedzinach nie objętych regulacją sektorową. Jednocześnie – o ile przetwarzanie danych przez tak długi okres nie jest uzasadnione – należy dążyć do jego skrócenia. W tym miejscu szczególną uwagę należy zwrócić na dane, do których dostęp ma nieograniczony krąg osób, np. w przypadku kamer montowanych w miejscach atrakcyjnych turystycznie, z których obraz transmitowany

jest przez internet do nieograniczonego kręgu odbiorców . Z przyczyn oczywistych transmitując obraz do nieznanym odbiorców administrator pozbawia się kontroli nad sposobem i celami, w jakich dane takie będą wykorzystywane przez ich odbiorców. Wydaje się, że w przypadku takich form monitoringu administrator powinien przeprowadzić ocenę skutków dla ochrony danych, zgodnie z art. 35 RODO. / taka kamera została zainstalowana na ul.Pi. Pokoju / .Jak Instruuje prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, administrator podejmujący decyzję o wprowadzeniu monitoringu musi pamiętać o przeprowadzeniu oceny skutków dla ochrony danych — w szczególności z użyciem nowych technologii —ze względu na swój charakter, zakres, kontekst i cele z dużym prawdopodobieństwem może powodować wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób fizycznych, administrator przed rozpoczęciem przetwarzania musi wykonać ocenę skutków planowanych operacji przetwarzania dla ochrony danych osobowych. Potencjalne ryzyko wykorzystania danych niezgodnie z przeznaczeniem zwiększa się wraz z wielkością monitorowanego obszaru, jak również z liczbą osób przebywających na tym obszarze. Zgodnie z art. 35 ust. 1 RODO administratorzy są zobowiązani do przeprowadzenia oceny skutków dla ochrony danych , w przypadku gdy rodzaj przetwarzanych danych może stanowić wysokie ryzyko dla praw i wolności osób fizycznych. Art. 35 ust. 3 lit. c) RODO stanowi, że administratorzy mają obowiązek przeprowadzenia ocen skutków dla ochrony danych, jeżeli przetwarzanie stanowi systematyczne monitorowanie miejsca dostępnego publicznie na dużą skalę. Ponadto zgodnie z art. 35 ust. 3 lit. RODO należy również przeprowadzić ocenę skutków dla ochrony danych, w przypadku gdy administrator zamierza przetwarzać szczególne kategorie danych na dużą skalę). Taka skala występuje w przypadku monitoringu obejmującego przestrzeń publiczną , dostępną dla ogółu ludności (np. monitoring wizyjny na skrzyżowaniach, ulicach, stacjach metra), a także w środkach komunikacji miejskiej i strefach płatnego parkowania. Można wskazać na liczne przykłady, w których monitorowanie danych następuje na dużą skalę: Oceny skutków wymaga system monitoringu pojazdów nawiązujący połączenia z otoczeniem, w tym z innymi pojazdami. System ten umożliwi bowiem informowanie otoczenia o ruchu samochodu i w przypadku pojawiającego się zagrożenia odbieranie od tego otoczenia (infrastruktura drogowa, inne samochody) komunikaty ostrzegawcze. Prezes UODO wskazuje również na konieczność przeprowadzenia oceny skutków dla ochrony danych w przypadku stosowania kamer wizyjnych na mundurach funkcjonariuszy policji, straży miejskiej, straży granicznej, czy straży pożarnej (mobilny system monitoringu), wykorzystywane np. w celu ochrony bezpieczeństwa państwa (straż graniczna), czy ochrony porządku publicznego (policja, straż miejska). Także monitorowanie za pomocą urządzeń mobilnych w wielu przypadkach obliguje do przeprowadzenia oceny skutków . Artykuł 35 ust. 7 RODO stanowi, że ocena zawiera co najmniej: systematyczny opis planowanych operacji przetwarzania i celów przetwarzania, w tym, gdy ma to zastosowanie do prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora; ocenę, czy operacje przetwarzania są niezbędne oraz proporcjonalne w stosunku do celów; ocenę ryzyka naruszenia praw lub wolności osób, których dane dotyczą; środki planowane w celu zaradzenia ryzyku, w tym zabezpieczenia; środki i mechanizmy bezpieczeństwa mające zapewnić ochronę danych osobowych oraz wykazać przestrzeganie rozporządzenia, z uwzględnieniem praw i prawnie uzasadnionych interesów osób, których dane dotyczą i innych osób, których dotyczy sprawa. Zgodnie z art. 35 ust. 4 RODO wszystkie organy nadzorcze są zobowiązane do opublikowania wykazu rodzaju

procesów przetwarzania podlegających obowiązkowemu przeprowadzeniu oceny skutków dla ochrony danych w ich państwie. Wykazy te można zwykle znaleźć na stronach internetowych organów. Biorąc pod uwagę typowe cele monitoringu wizyjnego (tj. ochrona osób i mienia, wykrywanie przestępstw, zapobieganiem im oraz ich kontrola, gromadzenie dowodów i identyfikacja biometryczna podejrzanych), zasadne jest założenie, że w wielu przypadkach dotyczących monitoringu wizyjnego konieczne będzie przeprowadzenie oceny skutków dla ochrony danych. Przez dane biometryczne – rozumie się dane osobowe, które wynikają ze specjalnego przetwarzania technicznego, dotyczą cech fizycznych, fizjologicznych lub behawioralnych osoby fizycznej, które umożliwiają lub potwierdzają jednoznaczną identyfikację tej osoby, takie jak wizerunek twarzy lub dane daktyloskopijne. Dane osobowe (np. wizerunek twarzy, nagranie poruszającej się osoby) nie stanowią jednak danych biometrycznych do czasu podjęcia specjalnego przetwarzania technicznego pozwalającego na osiągnięcie wskazanych cech osobowych. Wybór administratora w zakresie wdrażanych środków służących ochronie danych powinien być podyktowany wynikiem przeprowadzonej oceny skutków dla ochrony danych. Należy również zauważyć, że wyniki oceny skutków dla ochrony danych wskazują, że przetwarzanie stanowiłoby wysokie ryzyko pomimo planowanego przez administratora wdrożenia środków bezpieczeństwa, a wówczas konieczne będzie skonsultowanie się z odpowiednim organem nadzorczym przed rozpoczęciem przetwarzania. Jak określono w art 32 ust. 1 RODO, przetwarzanie danych osobowych w trakcie działania monitoringu wizyjnego musi być nie tylko dozwolone z prawnego punktu widzenia, lecz także administratorzy i podmioty przetwarzające muszą je odpowiednio zabezpieczyć. Wdrożone środki techniczne i organizacyjne muszą być proporcjonalne do zagrożeń stwarzanych wobec praw i wolności osób fizycznych, wynikających z przypadkowego lub niezgodnego z prawem zniszczenia, utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych pochodzących z monitoringu wizyjnego. Zgodnie z art. 24 i 25 RODO administratorzy muszą wdrożyć środki techniczne i organizacyjne, aby zapewnić stosowanie wszelkich zasad dotyczących ochrony danych w trakcie ich przetwarzania i ustanowić środki dla osób, których dane dotyczą, umożliwiające wykonywanie ich praw, o których mowa w art. 15–22 RODO. Administratorzy danych powinni przyjąć wewnętrzne ramy i strategie polityczne, aby zapewnić takie wdrażanie zarówno w chwili określania środków przetwarzania, jak i w czasie samego przetwarzania, w tym przeprowadzenia oceny skutków dla ochrony danych, w razie potrzeby. RODO przewiduje prawo do dochodzenia odszkodowania zarówno za szkodę majątkową, jak i niemajątkową. Pierwsze z wymienionych pojęć to inaczej mówiąc strata finansowa, którą poniesiono wskutek przetwarzania danych z naruszeniem RODO. Szkodą niemajątkową obejmuje natomiast krzywdę, doznaną wskutek niezgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych. W tym pojęciu mieszczą się wszelkie niedogodności, których przyczynami były uchybienia związane z przetwarzaniem danych osobowych. Wskazówek dotyczących tego, jak rozumieć *szkodę* na gruncie RODO, dostarcza preambuła do tego aktu prawnego. Przyjęto w niej, iż pojęcie *szkody* należy interpretować szeroko, w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, w sposób w pełni odzwierciedlający cele Rozporządzenia. W preambule wskazano również, iż osoby, których dane dotyczą, powinny uzyskać *pełne* i *skuteczne* odszkodowanie za poniesione szkody. Jak wprost wynika z treści art. 82 ust. 2 RODO, odpowiedzialność odszkodowawcza spoczywa na administratorze lub podmiocie przetwarzającym dane osobowe. Przywołany przepis stanowi, że każdy

administrator uczestniczący w przetwarzaniu danych odpowiada za szkody spowodowane przetwarzaniem naruszającym RODO. Podmiot przetwarzający natomiast, odpowiada za szkody spowodowane przetwarzaniem wyłącznie, gdy nie dopełnił obowiązków, które Rozporządzenie nakłada bezpośrednio na podmioty przetwarzające, lub gdy działał poza zgodnymi z prawem instrukcjami administratora lub wbrew tym instrukcjom. Warto mieć na uwadze, że przetwarzanie dokonywane w sposób naruszający RODO obejmuje także przetwarzanie, które narusza akty delegowane i wykonawcze przyjęte na mocy Rozporządzenia oraz prawo państwa członkowskiego doprecyzowujące Rozporządzenie. Jednakże, administrator lub podmiot przetwarzający nie ponoszą odpowiedzialności wynikającej z art. 82 ust. 2 RODO, jeżeli udowodnią, że w żaden sposób nie ponoszą winy za zdarzenie, które doprowadziło do powstania szkody (art. 82 ust. 3 Rozporządzenia). Zgodnie z art. 23 Kodeksu cywilnego dobra osobiste człowieka, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Przez dobra osobiste – rozumie się przez to dobra osobiste człowieka, w szczególności takie jak: zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa lub artystyczna bądź wynalazcza i racjonalizatorska, które pozostają objęte ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, o których mowa w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U.1964.16.93 ze zm.); Najważniejsze wytyczne dotyczące monitoringu wizyjnego prywatnych posesji wyszczególnione zostały na stronie UODO. Nawet jeśli zainstalowane kamery mają na celu zwiększenie bezpieczeństwa, monitorowanie posesji sąsiadów może zostać uznane za naruszenie ich prywatności. Prawo dostępu do danych oraz uzyskania kopii danych jest jednym z podstawowych praw osób fizycznych. Osoba, która jest na nagraniu, ma prawo otrzymać kopię bez konieczności wykazywania interesu prawnego czy faktycznego. Musi jednak przed uzyskaniem nagrania wykazać, że to faktycznie ona się na nim znajduje (co ma zapobiec pozyskiwaniu od administratora kopii nie swoich danych). Warto pamiętać, że zgodnie z art. 12 ust. 6 RODO, jeżeli administrator ma wątpliwości co do tożsamości wnioskodawcy, może żądać dodatkowych informacji niezbędnych do potwierdzenia tożsamości tego wnioskodawcy. Poza tym motyw 64 RODO stanowi, że „administrator powinien skorzystać z wszelkich rozsądnych środków w celu zweryfikowania tożsamości żądającej dostępu osoby, której dane dotyczą”. Konieczne jest bowiem zminimalizowanie ryzyka ujawnienia danych osobie nieuprawnionej. Przepisy dotyczące ochrony danych osobowych nie wskazują wprost jak należy oznaczyć miejsce objęte monitoringiem. Zgodnie z art. 12 RODO administrator danych osobowych ma obowiązek podjąć niezbędne kroki aby osobie, której dane osobowe będą przetwarzane, w tym za pomocą urządzeń rejestrujących obraz przekazać w zwartej, przejrzystej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie informacji wskazanych w art. 13 RODO. Zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych osobowych na tablicy ostrzegającej o obszarze objętym monitoringiem muszą znajdować się informacje dotyczące: administratora danych (dane kontaktowe osoby, do której należy teren monitorowany), celu przetwarzania danych, okresu przechowywania nagrań. *Tablica ostrzegająca o tym, że obiekt i teren są monitorowane, powinna dodatkowo wskazywać podstawę prawną przetwarzania danych, podawać informacje na temat praw osób rejestrowanych i informować o możliwości złożenia skargi. Warto również uwzględnić wszelkie informacje, które mogłyby zaskoczyć osoby*

monitorowane. Pełna klauzula informacyjna zawierająca informacje, o których mowa w art. 13 RODO powinna być dostępna i widoczna dla osób objętych monitoringiem, Prawidłowo zastosowany monitoring wizyjny wymaga więc poinformowania osób ujętych na nagraniach o tożsamości administratora danych oraz pozostałych informacjach wynikających z art. 13 RODO . Zasady rzetelnego i przejrzystego przetwarzania wymagają, by osoba, której dane dotyczą, była informowana o prowadzeniu operacji przetwarzania i o jej celach. Administrator powinien podać osobie, której dane dotyczą, wszelkie inne informacje niezbędne do zapewnienia rzetelności i przejrzystości przetwarzania, uwzględniając konkretne okoliczności i konkretny kontekst przetwarzania danych osobowych. Ponadto należy poinformować osobę, której dane dotyczą, o fakcie profilowania oraz o konsekwencjach takiego profilowania. Jeżeli gromadzi się dane osobowe od osoby, której dane dotyczą, należy ją też poinformować, czy ma ona obowiązek je podać, oraz o konsekwencjach ich niepodania. Informacje te można przekazać w połączeniu ze standardowymi znakami graficznymi, które w widoczny, zrozumiały i czytelny sposób przedstawią sens zamierzonego przetwarzania. Jeżeli znaki te są przedstawione elektronicznie, powinny nadawać się do odczytu maszynowego. Informacje o przetwarzaniu danych osobowych dotyczących osoby, której dane dotyczą, należy przekazać tej osobie w momencie zbierania danych, a jeżeli danych nie uzyskuje się od osoby, której dane dotyczą, lecz z innego źródła – w rozsądnym terminie, zależnie od okoliczności. Jeżeli dane osobowe można zgodnie z prawem ujawnić Innemu odbiorcy, należy poinformować o tym osobę, której dane dotyczą, w momencie pierwszorazowego ujawnienia danych temu odbiorcy. Jeżeli administrator planuje przetwarzać dane osobowe w celu innym niż cel, w których dane osobowe zostały zebrane, powinien on przed takim dalszym przetwarzaniem poinformować osobę, której dane dotyczą, o tym innym celu oraz dostarczyć jej innych niezbędnych informacji. Jeżeli osobie, której dane dotyczą, nie można podać pochodzenia danych osobowych, ponieważ korzystano z różnych źródeł, informacje należy przedstawić w sposób ogólny. Nałożenie obowiązku udzielenia informacji nie jest jednak konieczne, jeżeli osoba, której dane dotyczą, dysponuje już tymi informacjami, jeżeli utrwalenie lub ujawnienie danych są wyraźnie przewidziane prawem, lub jeżeli poinformowanie osoby, której dane dotyczą, okazuje się niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku. Sytuacja braku możliwości lub niewspółmiernie dużego wysiłku może zachodzić w szczególności przypadku, gdy przetwarzanie służy celom archiwalnym w interesie publicznym, celom badań naukowych lub historycznych lub celom statystycznym. Uwzględnić przy tym należy liczbę osób, których dane dotyczą, okres przechowywania danych oraz wszelkie przyjęte odpowiednie zabezpieczenia. Zgodnie z Wytycznymi 3/2019 Europejskiej Rady Ochrony Danych w sprawie przetwarzania danych osobowych przez urządzenia video, które zostały przyjęte w dniu 10 lipca 2019 r. przedmiotowa klauzula stanowi tzw. drugi etap informowania o monitoringu, który może być zrealizowany w ten sposób, że będzie ona wywieszona przy recepcji obiektu lub wydawana w formie papierowej przez osoby odpowiedzialne za udzielanie informacji w obiekcie. Klauzula informacyjna może być też wyświetlona na urządzeniu elektronicznym (np. monitor, TV) służącym w obiekcie do wyświetlania informacji, przy czym musi być cały czas dostępna dla osoby, której wizerunek jest objęty monitoringiem, co oznacza że należy „wyłożyć” ją w innej dostępnej formie, gdy urządzenie ulegnie uszkodzeniu. Zanim jednak osoba znajdzie się w sferze objętej monitoringiem, musi uzyskać co najmniej podstawowe informacje (tzw. klauzula skrócona) o tym, że obiekt jest

monitorowany, przy czym nie jest wystarczająca sama tabliczka „obiekt monitorowany” lub znak słowno-graficzny w ramach pierwszego etapu informowania o stosowaniu monitoringu. Osobę, która może znaleźć się w strefie monitoringu można poinformować poprzez zastosowanie znaku graficznego, jak również w postaci informacji tekstowej o odpowiedniej treści. Informacja ta musi się znaleźć nie tylko w miejscu widocznym dla potencjalnej osoby, która może być objęta monitoringiem, ale przede wszystkim musi być ona umieszczona już przed strefą objętą monitoringiem, tak by osoba wchodząc w tą strefę miała tego świadomość i mogła zrezygnować z wejścia. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych w wydanych wskazówkach dotyczących wykorzystywania monitoringu wizyjnego z czerwca 2018 r. wskazał, że tablice informujące o zainstalowanym monitoringu powinny być widoczne, syntetyczne, umieszczone w sposób trwały w niezbyt dużej odległości od nadzorowanych miejsc, zaś wymiary tablic muszą być proporcjonalne do miejsca, gdzie zostały umieszczone. Stosowane mogą być dodatkowo piktogramy informujące o objęciu dozorem kamer. Zgodnie z wytycznymi Europejskiej Rady Ochrony Danych /EROD/ przedmiotowa informacja przed wejściem w strefę monitoringu powinna zawierać co najmniej (tzw. klauzula skrócona) informacje o tożsamości i danych kontaktowych administratora, celach stosowania monitoringu oraz informacje o prawach przysługujących podmiotowi, którego dane będą przetwarzane po wejściu w monitorowaną strefę i okresie przechowywania nagrań z monitoringu. Brak wskazania okresu retencji powoduje, że osoba wchodząca w strefę monitorowaną może przypuszczać, że obraz rejestrowany jest w czasie rzeczywistym i nie zapisuje się. W ramach pierwszego etapu informowania o stosowanym monitoringu, powinna znaleźć się również informacja, że pełna treść klauzuli informacyjnej dostępna jest np. przy recepcji lub wartowni obiektu, na stronie www. bądź innym łatwo dostępnym miejscu, gdzie osoba której wizerunek jest przetwarzany może się zapoznać z jej treścią. Dostęp do danych osobowych stanowi istotę uprawnień określonych w art. 15 RODO, oznacza dostęp do danych rzeczywistych, a nie tylko ogólny opis danych lub odniesienie do nich, a obowiązek dostarczenia kopii nie jest dodatkowym prawem podmiotu danych, a sposobem zapewnienia jej dostępu do danych. Prawo dostępu do danych utrwalonych przez systemy monitoringu i uzyskania ich kopii dotyczy wyłącznie własnych danych, realizując to prawo należy chronić dane osób postronnych utrwalonych na nagraniu. Konieczność ich ochrony nie może jednak wpływać na odmowę dostępu do własnych danych. Administrator powinien mieć wdrożone środki, aby umożliwić ochronę tych osób np. poprzez anonimizację ich wizerunków. Podczas przesłania żądania w związku z dostępem do danych podmiot danych nie jest związany formą - może to zrobić w każdej możliwej formie. Obowiązkiem administratora danych jest terminowa obsługa takiego wniosku w sposób, aby przekaz był zrozumiały dla osoby bez względu na poziom jej świadomości prawnej w szczególności poprzez jasne i zrozumiałe komunikaty i przekazanie informacji w sposób preferowany przez podmiot danych. Pamiętać także należy, że niejednokrotnie dochodzi do udostępnienia danych osobowych innym podmiotom na zasadzie zlecenia organizacji czy wykonania jakiejś czynności, np. przy prowadzeniu obsługi całego systemu monitoringu. Podmiot przetwarzający - zgodnie z art. 4 pkt 8 RODO, podmiotem przetwarzającym może być osoba fizyczna lub prawna, organ publiczny, jednostka lub inny podmiot, który przetwarza dane osobowe w imieniu administratora. Szczegółowe uregulowanie tego stosunku zawiera art. 28 rozporządzenia. Administrator może powierzyć wykonanie takiej usługi podmiotom, które zapewniają wystarczające gwarancje wdrożenia

odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych, by przetwarzanie spełniało wymogi niniejszego rozporządzenia i chroniło prawa osób, których dane dotyczą. Przetwarzanie przez podmiot przetwarzający odbywa się przede wszystkim na podstawie umowy, określającej: a) przedmiot i czas trwania przetwarzania, b) charakter i cel przetwarzania, c) rodzaj danych osobowych oraz kategorie osób, których dane dotyczą, d) obowiązki i prawa administratora. Ponadto podmiot, któremu administrator danych powierzył ich przetwarzanie, odpowiada wobec administratora danych za przetwarzanie danych niezgodnie z zawartą umową. Zawarcie takiej umowy nie zmienia statusu administratora - jest w całości odpowiedzialny za ich prawidłowe przetwarzanie. Bezpieczeństwo systemu oznacza bezpieczeństwo fizyczne wszystkich elementów składowych systemu i integralność systemu, tj. ochronę przed umyślną i nieumyślną ingerencją w normalne działania systemu i odporność na nią oraz kontrolę dostępu. Bezpieczeństwo danych oznacza poufność (dostęp do danych mają wyłącznie osoby, którym udzielono takiego dostępu), integralność (zapobieganie utracie lub manipulowaniu danymi) oraz dostępność (dostęp do danych jest możliwy po złożeniu wniosku o jego udzielenie). Bezpieczeństwo fizyczne stanowi istotny element ochrony danych oraz pierwszą linię obrony, ponieważ zapobiega przed kradzieżą sprzętu, aktami wandalizmu, kłęskami żywiołowymi, katastrofami spowodowanymi przez człowieka i przypadkowymi uszkodzeniami (np. w wyniku przepięcia, ekstremalnych temperatur, czy też rozlanej kawy). W przypadku systemu analogowego bezpieczeństwo fizyczne odgrywa główną rolę w zapewnieniu ich ochrony. Bezpieczeństwo systemu i danych, tzn. ochrona przed umyślną i nieumyślną ingerencją w normalnych działaniach, może obejmować: ochronę całej infrastruktury Systemu Monitoringu Mlejskiego/ SMW /(w tym kamery zdalnie sterowane, okablowanie i zasilanie) przed fizyczną ingerencją i kradzieżą, ochronę przesyłania nagrań wideo za pośrednictwem kanałów komunikacyjnych zabezpieczonych przed przechwytywaniem danych, szyfrowanie danych, korzystanie z rozwiązań opartych na wykorzystaniu sprzętu i oprogramowania, takich jak zapory sieciowe, systemy antywirusowe i systemy wykrywania włamań chroniące przed cyberatakami, wykrywanie awarii elementów składowych, oprogramowania i wzajemnych połączeń, środki służące odzyskiwaniu dostępności i dostępu do systemu w razie incydentu fizycznego lub technicznego. Kontrola dostępu gwarantuje, że tylko osoby upoważnione będą miały dostęp do systemu i danych, podczas gdy pozostałe osoby są takiej możliwości pozbawione. Środki wspierające kontrolę dostępu fizycznego i logicznego obejmują: Zapewnienie zabezpieczenia wszystkich obiektów objętych monitoringiem wizyjnym, i w których przechowywane są nagrania wideo, przed niekontrolowanym dostępem przez strony trzecie. Ustawienie monitorów w taki sposób (zwłaszcza jeżeli znajdują się one w przestrzeniach otwartych, takich jak recepcja), aby mogły je zobaczyć jedynie upoważnieni operatorzy. Sprawdzenie czy przyjęto, określono i wdrożono procedury w zakresie udzielenia, zmiany i wycofania dostępu fizycznego i logicznego. Wdrożono metody i środki uwierzytelniania i autoryzacji użytkowników, obejmujące m.in. długość haseł i zmianę częstotliwości. Działania użytkowników (zarówno w odniesieniu do systemu, jak i danych) są rejestrowane i poddawane regularnym przeglądom. Problemy z dostępem są na bieżąco monitorowane i identyfikowane, a wykryte problemy są rozwiązywane możliwie jak najszybciej. Dane osobowe wykorzystywane do każdego rodzaju przetwarzania, także z wykorzystaniem monitoringu wizyjnego, powinny być adekwatne, stosowne i ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane. Wiąże

się to przede wszystkim z ograniczeniami obszaru objętego monitoringiem. Ważnym elementem każdego prawidłowo rozmieszczonego monitoringu wizyjnego jest również informacja o celach i zasadach wykorzystania zebranych na monitoringu danych osobowych. Obowiązki pracodawcy wynikają nie tylko z *Kodeksu pracy*, ale również i RODO. Do najważniejszych z nich zaliczymy: Ustalenie celu, zakresu oraz sposobu zastosowania monitoringu wizyjnego w układzie zbiorowym pracy lub regulaminie pracy, bądź w obwieszczeniu – jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu pracy, informacji o planach. Bieżące informowanie, oznaczenie obszaru. Niezależnie od informacji ujawnionych w dokumentach, o których mowa w pierwszej zakładce obowiązkiem pracodawcy jako administratora danych, jest wprowadzenie dokładnej dokumentacji opisującej sposób przetwarzania danych z nagrań. Dokumentacja taka powinna określać m.in.: osoby, które sprawują nadzór nad monitoringiem, lokalizacje objęte monitoringiem, miejsca instalacji kamer, cele monitoringu, części składowe systemu monitoringu, warunki dostępu do zapisu nagrań, okres przechowywania danych, warunki udostępniania zapisu z monitoringu, zastosowane środki techniczne. Zgodnie z art. 22² *Kodeksu pracy* monitoring nie może obejmować pomieszczeń udostępnianych zakładowej organizacji związkowej, pomieszczeń sanitarnych, szatni, stołówek oraz palarni, chyba że stosowanie monitoringu w tych pomieszczeniach jest niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracowników lub ochrony mienia lub kontroli produkcji lub zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę i nie naruszy to godności oraz innych dóbr osobistych pracownika. Monitoring pomieszczeń sanitarnych wymaga uzyskania uprzedniej zgody zakładowej organizacji związkowej, a jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa – uprzedniej zgody przedstawicieli pracowników wybranych w trybie przyjętym u danego pracodawcy. Obszar monitorowany powinien zostać ograniczony do minimum, aby nie ograniczać prawa do prywatności obserwowanych osób. Zgodnie z art. 22² *Kodeksu pracy*, nagrania obrazu pracodawca może przetwarzać wyłącznie do celów, dla których zostały zebrane, i przechowywać przez okres nieprzekraczający 3 miesięcy od dnia nagrania. W przypadku, w którym nagrania obrazu stanowią dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie prawa lub pracodawca powziął wiadomość, iż mogą one stanowić dowód w postępowaniu, termin ten może ulec przedłużeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. Czynności związane z przetwarzaniem danych osobowych ujawnionych na nagraniach z monitoringu wizyjnego powinny zostać również ujawnione w rejestrze przetwarzania danych osobowych, o którym mowa w art. 30 ust. 1 RODO (jeżeli pracodawca jest zobowiązany do jego prowadzenia). Zgodnie z art. 30 RODO : 1. Każdy administrator oraz – gdy ma to zastosowanie – przedstawiciel administratora prowadzą rejestr czynności przetwarzania danych osobowych, za które odpowiadają. W rejestrze tym zamieszcza się wszystkie następujące informacje :a) imię i nazwisko lub nazwę oraz dane kontaktowe administratora oraz wszelkich współadministratorów, a także gdy ma to zastosowanie – przedstawiciela administratora oraz inspektora ochrony danych ;b) cele przetwarzania; c) opis kategorii osób, których dane dotyczą, oraz kategorii danych osobowych; d) kategorie odbiorców, którym dane osobowe zostały lub zostaną ujawnione, w tym odbiorców w państwach trzecich lub w organizacjach międzynarodowych; e) gdy ma to zastosowanie, przekazania danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, w tym nazwa tego państwa trzeciego lub

organizacji międzynarodowej, a w przypadku przekazania, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, dokumentacja odpowiednich zabezpieczeń; f) jeżeli jest to możliwe, planowane terminy usunięcia poszczególnych kategorii danych; g) jeżeli jest to możliwe, ogólny opis technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 32 ust. 1. 2. Każdy podmiot przetwarzający oraz – gdy ma to zastosowanie – przedstawiciel podmiotu przetwarzającego prowadzą rejestr wszystkich kategorii czynności przetwarzania dokonywanych w imieniu administratora, zawierający następujące informacje: a) imię i nazwisko lub nazwa oraz dane kontaktowe podmiotu przetwarzającego lub podmiotów przetwarzających oraz każdego administratora, w imieniu którego działa podmiot przetwarzający, a gdy ma to zastosowanie – przedstawiciela administratora lub podmiotu przetwarzającego oraz inspektora ochrony danych; b) kategorie przetwarzania dokonywanych w imieniu każdego z administratorów; c) gdy ma to zastosowanie – przekazania danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, w tym nazwa tego państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, a w przypadku przekazania, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, dokumentacja odpowiednich zabezpieczeń; d) jeżeli jest to możliwe, ogólny opis technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 32 ust. 1. 3. Rejestry, o których mowa w ust. 1 i 2, mają formę pisemną, w tym formę elektroniczną. 4. Administrator lub podmiot przetwarzający oraz – gdy ma to zastosowanie – przedstawiciel administratora lub podmiotu przetwarzającego udostępniają rejestr na żądanie organu nadzorczego. 5. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mają zastosowania do przedsiębiorcy lub podmiotu zatrudniającego mniej niż 250 osób, chyba że przetwarzanie, którego dokonują, może powodować ryzyko naruszenia praw lub wolności osób, których dane dotyczą, nie ma charakteru sporadycznego lub obejmuje szczególnie kategorie danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1, lub dane osobowe dotyczące wyroków skazujących i czynów zabronionych, o czym mowa w art. 10. Dla zachowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem, administrator lub podmiot przetwarzający powinni prowadzić rejestry czynności przetwarzania, za które są odpowiedzialni. Każdy administrator i każdy podmiot przetwarzający powinni mieć obowiązek współpracować z organem nadzorczym i na jego żądanie udostępniać mu te rejestry w celu monitorowania tych operacji przetwarzania. W związku z wykonywaniem zadań określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. z 1997 r. Nr 123, poz. 779), straża te stosują systemy monitoringu wizyjnego w celu obserwowania i rejestrowania obrazu zdarzeń w miejscach publicznych. Przy użyciu systemów monitoringu wizyjnego straża miejskie utrwalają m. in. następujące informacje: wizerunek osób, informacje o sposobie zachowania się osób oraz ich obecności w określonych miejscach, a także numery rejestracyjne pojazdów. Straża dokonują identyfikacji osoby, której wizerunek został zarejestrowany przez system monitoringu wizyjnego wyłącznie w przypadku, gdy osoba ta naruszyła przepisy prawa. Podkreślenia wymaga, iż zbieranie danych przy użyciu systemów monitoringu wizyjnego przez straża miejskie odbywa się w celach związanych z ewentualną identyfikacją osób, których te dane dotyczą. Każda operacja przetwarzania danych osobowych prowadzona w zautomatyzowanych systemach przetwarzania musi być ewidencjonowana w co najmniej następującym zakresie: a. zbieranie, b. modyfikowanie, c. przeglądanie, d. ujawnianie wraz z przekazywaniem, e. łączenie, f. usuwanie. 3. Ewidencja, o której mowa w pkt 2 winna być prowadzona automatycznie oraz pozwalać w każdym czasie uzyskać następujące zmienne: a.

datę i godzinę operacji, b. tożsamość osoby, która przeglądała, ujawniła lub usunęła dane. 4. Za poprawność i funkcjonowanie ewidencji odpowiada administrator systemu. 5. Za nadzór i monitorowanie ewidencji odpowiada komendant. 6. Ewidencja winna być przechowywana przez system z możliwością jej wygenerowania na żądanie osoby uprawnionej. 7. Wygenerowana ewidencja powinna zawierać poza żądanymi danymi także: a. datę i godzinę wygenerowania, b. datę i godzinę wydruku, c. oznaczenie osoby, która wygenerowała ewidencję, d. oznaczenie osoby, która dokonała wydruku ewidencji. 8. Wszelkie wątpliwości z zakresu ochrony danych powstałe w szczególności w ramach procesu realizacji praw osób, których dane dotyczą oraz obsługi naruszeń administrator obowiązuje jest rozwiązywać w ramach konsultacji z IOD. Dobrze zainstalowany oraz obsługiwany monitoring powinien przynieść następujące korzyści : ogólny spadek aktów wandalizmu we wszystkich monitorowanych rejonach, spadek przestępczości, udaremnienie prób wyłudzeń odszkodowań komunikacyjnych, spadek kradzieży , możliwość pozyskania materiału dowodowego w przypadku popełnienia przestępstwa, wzrost poczucia bezpieczeństwa wśród mieszkańców . Prawidłowe umiejscowienie i wybór typów kamer, które zapewnią wysoką jakość obrazu w różnych warunkach oświetleniowych i pogodowych. Prawidłowa konfiguracja urządzeń zapewniająca niezakłócone przesyłanie obrazów z kamer i ich rejestrację. Zapewnienie całodobowej obsady operatorskiej. Wybór operatorów pod kątem predyspozycji do prowadzenia długotrwałej obserwacji – ludzie różnią się pod względem spostrzegawczości, podzielności uwagi, odporności na nudę i monotonię, wykrywania informacji kluczowych, zdolności do śledzenia obiektów w ruchu itd. ; te różnice powodują, że jeden operator na 10 zdarzeń wykryje 3, a inny – 6.

Dalsza analiza stanu faktycznego – na podstawie informacji zebranych podczas kontroli sprawdzającej oraz analizy dokumentów:

Straż Miejska w Lęborku na mocy obowiązujących przepisów: posiada prawo do realizowania powierzonych jej zadań ustawowych z wykorzystaniem środków technicznych umożliwiających obserwację i rejestrację obrazu zdarzeń w miejscach publicznych bez możliwości nagrywania dźwięku wyłącznie: za pośrednictwem urządzeń rejestrujących, takich jak: monitoring wizyjny, fotopułapki, drony wyposażone w urządzenia rejestrujące dane; w celu: utrwalania dowodów popełnienia przestępstwa lub wykroczenia; przeciwdziałania przypadkom naruszania spokoju i porządku w miejscach publicznych; ochrony obiektów komunalnych i urządzeń użyteczności publicznej, z tym że zadania muszą być dodatkowo dookreślone co do ich zakresu i czasu, a prowadzenie obserwacji prewencyjnych przy wykorzystaniu monitoringu wizyjnego nie może stanowić samolstnej przesłanki legitymizującej takie działania; o ile komendant wykaże: niezbędną pomocą wspomaganie powyższych działań strażników środkami technicznymi; spełnienie wymagań określonych, w zależności od celu przetwarzania oraz planowanych operacji i użytego urządzenia. *Prowadzenia monitoringu miejsc publicznych, określony dla straży gminnej (miejskiej) w art. 11 ust. 2 ustawy o strażach gminnych. Zgodnie ze wskazanym przepisem system monitoringu może być prowadzony przez straż gminną (miejską) tylko w sytuacji, gdy jest niezbędny do wykonywania zadań. Wymóg niezbędności, powinien być zachowany zarówno na etapie*

rozpoczęcia prowadzenia systemu monitorowania, jak również w jego trakcie. Aby system monitoringu był niezbędny dla wykonywania zadań, musi być skuteczny w realizacji celów, jakie mu postawiono. Dlatego też, kierownicy jednostek winni kierować się wskazówkami, zawartymi w rozdz. I pkt 2 pkt 2.6 i rozdz. II pkt 6 standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych (załącznik do komunikatu Nr 23 Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r.39), zgodnie z którymi za najistotniejszy element kontroli zarządczej w dziale administracji rządowej i jednostce samorządu terytorialnego należy uznać system wyznaczania celów i zadań dla jednostek w danym dziale administracji rządowej lub samorządowych jednostek organizacyjnych, a także system monitorowania realizacji wyznaczonych celów i zadań, których wykonanie należy monitorować za pomocą wyznaczonych mierników.

Straż nie może prowadzić obserwacji osób w miejscu zamieszkania, czy też wykonywania pracy podmiotu, których dane dotyczą; straż nie może naruszać miru domowego; straż nie może ingerować w prywatność osób; administratorem danych osobowych uzyskanych za pośrednictwem urzędzeń rejestrujących w celach, o których mowa jest Burmistrz Miasta Lęborka. Art. 9a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym nawiązuje wprost do treści art. 7 ust. 1 pkt 14 tej ustawy, który to przepis kwalifikuje obowiązek zapewnienia przez gminę porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej, jako zadania własne. Gmina jest zobowiązana do zapewnienia porządku publicznego i bezpieczeństwa oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej na obszarze swojego działania, i w tym celu może stosować monitoring wizyjny. Z woli ustawodawcy gmina dostała więc narzędzie, które zastosowane ma przynieść wzrost bezpieczeństwa i porządku na jej terenie w zakresie, o którym w tym przepisie mowa. Skoro ustawodawca powiązał ściśle cele stosowania monitoringu wizyjnego z zadaniami jednostek samorządu terytorialnego, przyjęć należy, że stosowanie monitoringu wizyjnego w innym celu niż wynika z powołanych przepisów ustaw ustrojowych j.s.t. jest niedopuszczalne. Budowa systemu monitoringu miejskiego wiąże się z potrzebą opracowania studium wykonalności. Ma ono na celu wstępne określenie zakresu rzeczowego przedsięwzięcia ze strategiami lokalnymi, obowiązuje prawem i innymi wymogami formalnymi. Określa zakres rzeczowy przedsięwzięcia, główne parametry techniczne infrastruktury oraz szacowane nakłady inwestycyjne oraz harmonogram ich wykonania. W dokumencie należy podać najkorzystniejszy wariant inwestycji oraz to, dlaczego jest ona uzasadniona ze społecznego punktu widzenia. Trzeba też wskazać potencjalne problemy, które mogą pojawić się w trakcie jej realizacji. Wskazać bowiem należy, że zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 powołanej ustawy, jeżeli zamówienie obejmuje jednocześnie roboty budowlane i dostawy niezbędne do ich wykonania stosuje się przepisy dotyczące robót budowlanych. Aby zatem prawidłowo zakwalifikować zamówienie na monitoring wizyjny, należy określić, która część zamówienia jest celem zamówienia. Bezspornym wydaje się być, iż celem zamówienia jest zakup monitoringu wizyjnego w mieście, który wymaga odpowiedniej instalacji, albowiem główny ciężar zamówienia przesunięty jest na realizację prawidłowej dostawy na rzecz zamawiającego urzędzeń o określonych i wymaganych przez zamawiającego parametrach, natomiast ich montaż ma charakter dodatkowy. W związku z powyższym, mając na uwadze treść art. 6 ust. 2 ustawy - Prawo zamówień publicznych, należałoby zakwalifikować to zamówienie jako dostawę i stosować do niego przepisy dotyczące dostawy. Gdyby natomiast zamówienie na monitoring wizyjny obejmowało świadczenie usług z zakresu monitoringu, polegające na

stałej obserwacji obrazów w zamontowanych kamerach i przesyłania ewentualnych sygnałów alarmowych, wówczas zastosowanie znalazłby przepis prawa zamówień publicznych, które stanowią, że w przypadku dostaw i usług do udzielenia zamówienia stosuje się przepisy tego przedmiotu zamówienia, którego wartościowy udział jest w danym zamówieniu największy. Podsumowując, w każdym przypadku konieczne jest dokonanie szczegółowej analizy prac, jakie wykonawca ma wykonać w ramach monitoringu wizyjnego, określając, jaki jest główny cel tego zamówienia i dopiero wówczas dokonać odpowiedniej kwalifikacji zamówienia. Prawidłowe zakwalifikowanie zamówienia na monitoring jako dostawę, usługę lub roboty budowlane jest istotne ze względu na dokonanie prawidłowego opisu przedmiotu zamówienia. Błędna kwalifikacja może doprowadzić bowiem do ustalenia niewłaściwej wartości zamówienia, co może w konsekwencji prowadzić do unieważnienia postępowania na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 7. Miejski system monitoringu wizyjnego to znacznie więcej niż tylko sprzęt do obserwacji. Obok kamer, rejestratorów, światłowodów lub radiolinii wykorzystywanych do transmisji obrazu w systemie pracują operatorzy, którzy klerują kamerami i wykrywają zdarzenia, oraz zarządzający centrum nadzoru. W systemie powinny być wpięte patrole Policji i Straży Miejskiej, które interweniują w przypadku zagrożenia, co wymaga środków łączności, procedur przekazywania informacji i obrazowania pozycji patrolu na komputerowej mapie miasta. Warto, żebyśmy myśleli o systemie - całości złożonej z wielu elementów powiązanych ze sobą. Skuteczność miejskiego monitoringu wizyjnego zależy od współdziałania sprzętu, personelu i procedur. Awaria kamery powoduje, że operatorzy nie mogą wykrywać sytuacji niebezpiecznych, więc strażnicy miejscy nie otrzymują informacji potrzebnych do interwencji. Jeden niesprawny element skutkuje brakiem lub ograniczeniem skuteczności działania systemu. Przepisy prawa pracy nie określają maksymalnej liczby kamer, które może obsługiwać jeden operator. Dlatego gmina, która zarządza systemami monitoringu wizyjnego, musi wypracować własne standardy. By ustalić właściwą liczbę kamer na jednego operatora, należy przeprowadzić analizę, która powiąże cele systemu: jakie zdarzenia powinien on wykrywać - z ilością takich zdarzeń. W miejscu, gdzie dochodzi do mniejszej liczby incydentów, jeden operator może obsługiwać więcej kamer. Nie zaleca się jednak, by było ich więcej niż 16. Ze względu na intensywność pracy i konieczność zachowania wysokich zdolności percepcyjnych operator powinien robić częste, przy najmniej kilkuminutowe przerwy po przepracowaniu od 30 min do 2 h. Dyżurny policji powinien mieć ciągłe połączenie z centrum dozoru, jak również możliwość podglądu obrazu ze wskazanej kamery. Takie rozwiązanie nie stanowi obciążenia dla policjantów, jednocześnie straż miejska może skuteczniej zadbać o porządek w mieście, bo przecież znaczna część interwencji dotyczy spraw porządkowych, np. niszczenie zieleni, koszy na śmieci, dewastacja ścian, parkowanie w miejscach niedozwolonych itp. Ważną kwestią związaną z uwarunkowaniami prawnymi monitoringu wizyjnego jest zadbanie o właściwe gromadzenie i przechowywanie zapisów z kamer. W niektórych przypadkach zarejestrowane obrazy mogą bowiem stanowić dane osobowe. Problem w tym, że przepisy ustawy o ochronie danych osobowych nie przesądzają, kiedy wizerunek jest daną osobową, a kiedy nie. Materia jest dosyć skomplikowana, jednak o danych osobowych w przypadku nagrań z monitoringu miejskiego mówimy wówczas, kiedy wizerunek znajdujących się na nich osób jest połączony z innymi elementami identyfikującymi osobę. Przykładem może być tutaj nagranie wizerunków sprawców wykroczenia lub przestępstwa, którzy zostaną ujęci przez Policję, albo kiedy moment nagrania możemy

połączyć z zeznaniami świadków, którzy widzieli zajście. Kolejny przykład to sytuacja, gdy na zapisie wideo znajduje się numer tablicy rejestracyjnej samochodu, którym poruszała się osoba. W takich przypadkach organy odpowiedzialne za gromadzenie i przechowywanie zapisów z kamer muszą stosować się wprost do przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Biorąc pod uwagę specyfikę monitoringu wizyjnego jest to najczęściej bardzo trudne i ciężko zastosować wspomniane przepisy, w tym m.in. te dotyczące zabezpieczeń, obowiązków administratora danych, jak również uprawnień osób, do których takie dane dotyczą (np. do żądania uzupełnienia, uaktualnienia danych). Z kolei stosowanie monitoringu wizyjnego w urzędach jednostek samorządu terytorialnego, rozumianych jako miejsce pracy, wynika z przepisu art. 22² § 1- ustawy z dnia 26 czerwca 1974 – Kodeks pracy. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracowników lub ochrony mienia (...), pracodawca może wprowadzić szczególny nadzór nad terenem zakładu pracy lub terenem wokół zakładu pracy w postaci środków technicznych umożliwiających rejestrację obrazu (monitoring). Monitorowaniem rządzą te same zasady, które odnoszą się do pozostałych form przetwarzania danych osobowych. Monitoring stosować można więc wyłącznie wtedy, gdy inne, mniej ingerujące w prywatność formy nadzoru będą nie wystarczające do realizacji celów administratora danych. W miejscach będących pod nadzorem kamer powinny pojawić się tabliczki informujące o obecności takich urządzeń. Umieszczanie takich informacji miałoby dodatkowo walory prewencyjne. *Według zespołu kontrolnego należy rozważyć zainstalowanie tablicy z napisem Miasto monitorowane która nie jest znakiem drogowym, ale jest tablicą informacyjną, która w przypadku monitorowania miasta powinna się znaleźć na wszystkich drogach wlotowych do miasta , takie tablice umieszczone na rogatkach miasta mogą m.in. ostudzić zapędy kierowców, którzy lubią przejeżdżać przez miasto niezgodnie z przepisami. Chodzi też o to, by uświadomić wszystkim, że na ulicach Łęborka znajdują się kamery, które mogą zarejestrować wszelkie zachowania niezgodne z prawem . Powyższa tablica informacyjna , nie jest ujęta w rozporządzeniu o znakach i sygnałach drogowych. Wszelkie nośniki informacji wizualnej, inne niż znaki drogowe, umieszczane w polu widzenia użytkowników drogi, zgodnie z przepisami ustawy o drogach publicznych, należy traktować jako reklamę. W związku z tym tablice informujące o zainstalowanym w mieście monitoringu, w świetle obowiązujących przepisów, powinna ona być ustawiana na zasadach przewidzianych dla reklam . Fakt, że zapis z monitoringu miejskiego nie zawsze jest daną osobową, wcale nie zwalnia organów, które są w ich posiadaniu z obowiązku zabezpieczania takich informacji przed dostępem osób nieuprawnionych. O ile takie nagranie zostałoby wykorzystane do innych celów (np. opublikowane w Internecie), wówczas ktoś może swoich praw dochodzić przed sądem. W takich m.in. przypadkach dochodzi bowiem do naruszenia dóbr osobistych, których ochrona została uregulowana w przepisach kodeksu cywilnego. W dochodzeniu prawa do prywatności pomocne mogą być też kodeks karny lub prawo prasowe. W celu sprawnego działania monitoringu wizyjnego należy zwrócić uwagę na następujące aspekty: brak jasno określonych celów w fazie projektowania systemu, brak strategii rozwoju, wieloosobowe zarządzanie powodujące rozmycie odpowiedzialności, brak rozwoju systemu, brak zarządzania personelem, brak operatorów, którzy wykrywają i odpowiednio reagują na zagrożenia, brak strażników miejskich, którzy zareagowaliby po odebraniu informacji przekazanej przez operatorów - brak reakcji na zagrożenie, obserwacja powierzana strażnikom Straży Miejskiej, którzy z powodu nadmiaru obowiązków nie obserwują monitorów, co*

powoduje szybkie zmęczenie i niską jakość pracy operatorów monitoringu, brak wymiany informacji między instytucjami i ludźmi, brak systemów zbierania informacji, brak procedur działania personelu, co pozwala podważać wiarygodność nagrań wykorzystywanych jako materiały dowodowe, operatorzy nie są wdrażani do pracy, szkoleni, motywowani, oceniani, brak polityki public relations, co powoduje, że mieszkańcy nie wiedzą, gdzie są bezpieczne miejsca, nisko oceniają skuteczność lub obawiają się systemu monitoringu wizyjnego. Istotnym elementem związanym z organizowaniem struktury systemu jest współpraca operatora z innymi niż Policja, podmiotami podejmującymi interwencje. Niezależnie od podziałów organizacyjnych pomiędzy służbą operatorską a grupami interwencyjnymi należy dążyć do zbudowania z tych osób zespołu. Wszelkie podejmowane działania muszą także znajdować oparcie we wspólnie uzgodnionych i przyjętych zbiorach procedur operacyjnych (tzw. SPO - Standardowe Procedury Operacyjne). Ważne jest także kształtowanie umiejętności poprawnej komunikacji i organizacja stałych spotkań koordynujących. Budowa centrum monitoringu i stanowisk operatorskich zgodnie z zasadami ergonomii – zapewnienie warunków do utrzymania koncentracji przez długi czas, m.in.: brak hałasu, właściwe oświetlenie, wentylacja, rozmieszczenie monitorów w polu widzenia operatora, fotel zapewniający komfort przy utrzymywaniu pozycji siedzącej przez długi czas itd. Odpowiednia liczba kamer przypadających na 1 operatora – im więcej kamer nadzoruje operator, tym mniejsze prawdopodobieństwo wykrycia zdarzenia. Brytyjskie badania wskazują, że jeżeli operator prowadzi obserwację 4 monitorów i na każdym wyświetlane są obrazy z 1 kamery, to skuteczność operatora wynosi 94%, dla 8 monitorów – 84%, a dla 16 – 64% . „Kwartalnik Policyjny” 2016, nr 1 (36). Przekazywanie informacji o wykryciu zdarzenia, o liczbie sprawców i kierunku ich przemieszczania, o tym, który z grupy sprawców posiada skradziony przedmiot itd. Szybka realizacja napraw serwisowych i utrzymanie wysokiej sprawności technicznej systemu .Najprościej – systemem CCTV możemy nazwać układem współpracujących urządzeń, służących do monitorowania i rejestracji obrazu (kamer CCTV) w obiekcie zamkniętym. W skład systemu wchodzi: Kamery przemysłowe i obiektyw do kamery , Rejestratory , Monitory i przewody wideo, Zasilacze i przewody zasilające , Przewody lub zestawy bezprzewodowe do transmisji sygnału audio / wideo, Obudowy, uchwyty i inne akcesoria , Opcjonalnie routery do realizacji połączenia z Internetem. . Skuteczne zarządzanie wszystkimi elementami systemu – zatrudnienie pracownika , który łączy wiedzę techniczną z obszaru CCTV z umiejętnościami zarządzania, co pozwoli mu radzić sobie z typowymi wyzwaniami i problemami występującymi w systemie monitoringu wizyjnego, m.in. z motywowaniem operatorów oraz utrzymaniem wysokich standardów pracy, z dbaniem o terminowe naprawy serwisowe, z ograniczaniem nierealnych próśb ze strony służb dbających o bezpieczeństwo i porządek (zdarza się, że policjanci proszą o kilka dni nagrań z wielu kamer . Warto pamiętać, że tak samo, jak trudno sobie wyobrazić szkołę czy firmę działającą bez dyrektora, tak ludzie odpowiedzialni za skuteczne działanie miejskiego systemu CCTV wymagają skutecznego zarządzania . Systematyczne przeprowadzanie ocen działania wszystkich elementów systemu CCTV – systemy CCTV składają się z wielu elementów i zgodnie z podejściem systemowym, niska jakość funkcjonowania jednego elementu powoduje spadek wydajności całego systemu, np. brudne klosze kamer oznaczają niską jakość nagrań, przez co zapis z kamer będzie bezużyteczny dla prokuratury i sądu, najlepszy operator nie poradzi sobie z kamerą obrotową, którą nie można sterować. Systematyczna kontrola kluczowych elementów miejskiego

systemu monitoringu wizyjnego: jakości pracy personelu, techniki i rozwiązań organizacyjnych pozwala eliminować tego typu problemy. System monitoringu wizyjnego może wymagać dodatkowych działań w obszarach, w których zostały zainstalowane kamery: Zapewnienie odpowiedniego poziomu reakcji straży miejskiej na wykryte zdarzenia – jeżeli nie ma reakcji lub interwencja następuje po długim czasie od zagrożenia, to sprawcy szybko orientują się, że nic im nie grozi, a mieszkańcy, że system nie działa; należy systematycznie kontrolować czas interwencji straży miejskiej na zdarzenia wykryte przez personel CCTV i oceniać jakość współpracy operatorów i dyżurnych. Odpowiedni poziom oświetlenia – instalacja kamer może się wiązać z koniecznością montażu dodatkowych latarni ulicznych, bo w przeciwnym razie operatorzy będą mieli trudności z wykryciem zagrożeń w nocy, a na podstawie nagrań trudno będzie zidentyfikować sprawców. Korekty roślinności – zapewnienie dużego pola widzenia kamer może wymagać wycięcia lub korekt roślinności; oznacza to systematyczne kształtowanie koron drzew, przycinanie krzaków itd. Ograniczenia dla instalowania obiektów, które powodują pogorszenie jakości obrazu z kamer – inwestorzy powinni zostać zobligowani do zgłoszenia i ustalenia warunków. Odpowiednia odległość i wielkość monitorów, na których jest prezentowany obraz z kamer – jak pokazują badania, operatorzy, w celu wykrycia zagrożeń, koncentrują się na zachowaniu ludzi, na ich gestach, mimice, na co kierują spojrzenia, więc potrzebne są odpowiednio duże monitory, żeby mogli prawidłowo ocenić mowę ciała i odróżnić zachowania neutralne od odbiegających od normy lub sygnalizujących zagrożenie, np. zaczepki, popychanie, gromadzenie się młodych mężczyzn itd. Wdrożenie procedur działania personelu – procedury umożliwiają szybkie działanie, ograniczają liczbę błędów popełnianych przez operatorów i współpracujących z nimi dyżurnych; wprowadzają jasne zasady współpracy, co chroni przed ignorowaniem przez dyżurnych zgłoszeń operatorów w przypadku oceny skuteczności miejskiego systemu monitoringu wizyjnego procedury pozwalają ustalić przyczynę ewentualnych problemów i ocenić jakość pracy personelu. Wdrożenie i systematyczne szkolenia operatorów – operatorzy najpierw muszą poznać mowę ciała sprawców, techniki popełniania przestępstw, żeby zauważyć zachowania sygnalizujące zagrożenie; systematyczne szkolenia pozwalają utrzymać wysoką jakość pracy i motywują operatorów. Celem szkoleń może być także integracja operatorów z dyżurnymi, poprawa jakości komunikacji w zespole, zmiana lub wdrożenie nowej procedury. Sprawna łączność operatorów systemu CCTV z dyżurnymi Policji i straży miejskiej – umożliwi szybkie połączenie z podmiotem zarządzającym miejskim systemem CCTV, instalacji migoczących billboardów, neonów, bannerów, tak żeby ich umieszczenie nie powodowało pogorszenia jakości obrazu z kamer i nie ograniczało ich pola widzenia. Z powyższego wynika, że miasto, decydując się na budowę systemu monitoringu wizyjnego, powinno nie tylko zainstalować kamery, ale przede wszystkim zbudować sprawnie działającą organizację. Nie należy traktować systemu CCTV jako cudownego środka. Z doświadczeń miast w Polsce i za granicą wynika, że kamery CCTV to narzędzie, które będzie skuteczne, jeżeli będzie prawidłowo wykorzystywane. W ustawie RODO osoby monitorowane mają określone prawa oraz uprawnienia w związku z danymi, które są zbierane. Większość z nich odnosi się do czynności, jakie jesteśmy w stanie wykonać z naszymi danymi, takimi jak ich przegląd czy usunięcie. Jako osoba monitorowana, możesz: mieć dostęp do zebranych danych, żądać usunięcia danych, sprostować dane, sprzeciwić się przetwarzaniu danych, ograniczyć dostęp do danych. W ustawie RODO nie są określone przepisy w związku z nagrywaniem dźwięku, co czyni z tego praktykę zabronioną przez

przepisy, uznawaną "nadmierną formę przetwarzania danych". Prawo do nagrywania dźwięku posiadają jedynie służby porządkowe i specjalne. Zgodnie z definicją biometrii z RODO) a to oznacza, że przetwarzane będą dane szczególnej kategorii. Co do zasady, przetwarzanie tych danych jest niedopuszczalne, chyba że mamy szczególną podstawę w tym zakresie, wskazaną w art. 9 ust 2. RODO. Generalnie rzecz biorąc, nie powinniśmy stosować takich automatycznych algorytmów rozpoznających osobę albo prowadzących jakieś inne analizy, chyba, że wystąpią szczególne przypadki. Jeden z nich jest opisany w Kodeksie Pracy. Kodeks pracy mówi, że przetwarzanie danych biometrycznych pracownika jest dopuszczalne gdy podanie takich danych jest niezbędne ze względu na kontrolę dostępu do szczególnie ważnych informacji, których ujawnienie może narazić pracodawcę na szkodę, lub dostępu do pomieszczeń wymagających szczególnej ochrony – przy czym dotyczy to też np. dostępu do pomieszczeń za pomocą odcisku palca, a niekoniecznie biometrii połączonej z monitoringiem. Aby rozważyć w ogóle wprowadzenie czegoś takiego jak biometria, trzeba mieć więc szczególne podstawy, związane z wysokimi wymogami bezpieczeństwa. Dokumentowanie czynności z monitoringu powinno się dokumentować, przede wszystkim w rejestrze czynności przetwarzania. W ocenie zespołu kontrolnego, warto aby informacje dot. stosowania monitoringu były również w polityce bezpieczeństwa lub jakimś załączniku do niej – w końcu monitoring jest istotnym środkiem zapewniania tego bezpieczeństwa, a więc powinniśmy posiadać procedurę mówiącą o tym, jak z niego korzystać, jaka osoba jest odpowiedzialna itp. Analiza ryzyka również powinna uwzględniać kwestię stosowania monitoringu - w końcu to sposób w jaki przetwarzamy dane osobowe, które powinny być zabezpieczone. Dlatego też należy przyjąć, że aby straż mogła przetwarzać dane osobowe bez wiedzy i zgody osoby, której te dane dotyczą, obowiązana jest ona do wykazania podjęcia czynności dających podstawę do tego, aby określony czyn, a tym samym określone zachowanie człowieka, można było uznać za wykroczenie z art. 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 roku Kodeks wykroczeń, w którym do zmiennych klasyfikujących czyn jako zabroniony zalicza się: 1. społeczną szkodliwość czynu, której stopień szkodliwości jest uzależniony od uzewnętrznionego zachowania człowieka (działania lub zaniechania), będącego przejawem woli tego człowieka – w związku z tym niewykazanie szkodliwości czynu przekreśla byt wykroczenia; 2. bezprawność, która wiąże się z tym, że określony czyn musi być zabroniony ustawą obowiązującą w czasie jego popełnienia pod groźbą kary aresztu, ograniczenia wolności, grzywny do 5000 złotych lub nagany; 3. zawinienie, które wymusza niezbędność przypisania dokonania czynu zabronionego konkretnemu człowiekowi w określonym czasie bądź dokonania ustaleń, że możliwość nieprzypisania winy konkretnemu człowiekowi we wskazanym czasie jest wykluczona z punktu widzenia przeciętnie roztropnego człowieka. Do katalogu tego należy również zaliczyć zachowanie człowieka w określonym stadium popełniania czynu z uwzględnieniem: (a) zamiaru, (b) przygotowania, (c) usiłowania, (d) dokonania, a każda postać stadialna objęta jest karalnością tylko wówczas, gdy ustawa tak stanowi. Dopiero po spełnieniu tych warunków straż może w zgodzie z przepisami prawa przetwarzać dane zawarte w rejestrach, ewidencjach i zbiorach, do których mają dostęp na podstawie odrębnych przepisów, bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą. Dlatego też każde inne przetwarzanie danych przez straż bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą, należy uznać za naruszenie przepisu art. 107 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 10 maja 2018 roku o ochronie danych osobowych w zw. z art. 231 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku – Kodeks karny. Przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia

1997 r. o strażach gminnych ograniczają strażom prawo do przetwarzania danych osobowych zebranych bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą dla innych celów niż te, które zostały określone w tej ustawie. Komendant obowiązany jest do: sformalizowania relacji zachodzących pomiędzy współadministratorem oraz podmiotem przetwarzającym dane w imieniu burmistrza ; wyznaczenia ról, zakresu zadań oraz obowiązków poszczególnym współadministratorom oraz podmiotom przetwarzającym dane w jego imieniu; określenia celu przetwarzania danych; wykazania niezbędności działań z wykorzystaniem urządzeń rejestrujących np. obraz ; cyklicznego potwierdzania skuteczności prowadzonych działań; niezbędności rejestrowania utrwalonych zdarzeń; wykazania dopuszczenia do obsługi urządzeń rejestrujących oraz fotorułek i dronów tylko osób spełniających stawiane im wymagania; rozróżniania danych na: dane osób, w stosunku do których istnieją poważne podstawy, aby przypuszczać, że popełniły lub zamierzają popełnić czyn zabroniony , dane osób skazanych za czyn zabroniony; dane osób pokrzywdzonych czynem zabronionym lub osób, w przypadku których określone fakty wskazują, że mogą stać się ofiarami czynu zabronionego; dane innych osób związanych z czynem zabronionym, takich jak osoby które mogą zostać wezwane do złożenia zeznań w sprawie czynu zabronionego lub na dalszych etapach postępowania, osoby, które mogą dostarczyć informacji o czynach zabronionych lub osoby, które mają kontakty lub powiązania z jedną z osób, o których mowa. Ewidencjonowania operacji przetwarzania danych polegających w szczególności na: zbieraniu danych; modyfikowaniu danych; przeglądaniu danych; ujawnianiu wraz z przekazywaniem danych; łączeniu danych; usuwaniu danych; ewidencjonowania operacji przetwarzania danych w oparciu o: datę i godzinę operacji; tożsamość osoby, która przeglądała lub ujawniła dane osobowe – w miarę możliwości; tożsamość odbiorców danych osobowych – w miarę możliwości; zasadność operacji – dla ewidencji prowadzonych w sposób niezautomatyzowany; z tym, że: ewidencje winny być przeznaczone wyłącznie: do weryfikowania zgodności przetwarzania danych z prawem; do monitorowania własnej działalności; dla zapewnienia integralności i bezpieczeństwa danych osobowych; na potrzeby prowadzonych postępowań. Prowadzenie rozróżnienia oraz ewidencjonowania wymagane jest od 6 lutego 2020 r., chyba że straż wykaże, iż wprowadzenie takiego zautomatyzowanego systemu informatycznego, w celu dostosowania go do wdrożonych i funkcjonujących już w straży środków technicznych i organizacyjnych, wymaga niewspółmiernego wysiłku lub nakładów. Wówczas obowiązek wprowadzenia automatycznego rozróżnienia oraz ewidencjonowania wymagany będzie dopiero od 6 maja 2023 r. Wyjątek ten nie przekłada się na obowiązek prowadzenia od 6 lutego 2020 r. przez straż rozróżnienia oraz ewidencjonowania w wersji tradycyjnej (papierowej), o ile dokonanie takiego rozróżnienia będzie możliwe lub nie będzie dalece utrudnione; respektowania godności ludzkiej; przestrzegania zasad ochrony środowiska; realizowania aktywnej ochrony praw osób fizycznych gwarantowanych przez Konstytucję Rzeczypospolitej ,wprowadzenia w porozumieniu ze współadministratorem regulaminu: systemu monitoringu , fotorułek, dronów; oznaczenia rejestratorów danych, miejsc lub stref objętych zasięgiem oceny i oszacowania ryzyka w związku z planowanymi operacjami przetwarzania informacji, w tym danych osobowych. Każdy organ władzy publicznej może działać wyłącznie na podstawie i w granicach prawa . Dlatego też straż, a dokładniej ich komendanci, obowiązani są do projektowania działań z wykorzystaniem monitoringu wizyjnego, biorąc zawsze za wyznacznik,

że: wizerunek osoby, który zostanie utrwalony przez system monitoringu wizyjnego, należy do danych osobowych mieszczących w sobie zarówno wizerunek twarzy, jak i poszczególne elementy charakteryzujące konkretną osobę, takie jak jej zachowanie, chód, gestykulacja, fryzura, ubiór, a nawet indywidualne połączenia kolorystyczne, czyli elementy dostrzegalne — zewnętrzne, które mogą indywidualizować każdą jednostkę w grupie i być znakiem ją identyfikującym zaliczanym do kategorii danych osobo poznawczych ; wizerunkiem jest każda podobizna bez względu na technikę wykonania, czyli także za pośrednictwem aparatu fotograficznego znajdującego się w telefonie komórkowym, który nie może być uznany za część systemu monitoringu wizyjnego . Przez fotopułapkę – rozumie się rejestrator danych umożliwiający rejestrację i przesył informacji na odległość, którego obudowa umożliwia jego zamaskowanie . Jednostki samorządu terytorialnego są zobowiązane do spełnienia obowiązku informacyjnego za pomocą widocznych oraz czytelnych znaków informujących o monitoringu w miejscu umieszczenia fotopułapki. Częstym celem umieszczania fotopułapek jest walka z zaśmiecaniem miejsc publicznych, licznymi kradzieżami oraz włamaniami . Prawo do zastosowania monitoringu mają także straże gminne lub miejskie, które takiego obowiązku informacyjnego zamieszczać nie muszą. Oznacza to, że Urząd Miasta w Lęborku musi spełnić obowiązek informacyjny, wynikający z RODO. Zakazane jest przy tym korzystanie z atrap kamer. Dają one bowiem mylne poczucie zwiększonego bezpieczeństwa. Zdaniem UODO, kiedy wchodzimy już w obszar monitoringu i widzimy kamerę, to sądzimy, że ma nas chronić i zapewniać bezpieczeństwo. Atrapa powoduje, że poczucie to okazuje się być oszustwem. Przepisy RODO oraz unormowania krajowe nie pozwalają, by monitoring był prowadzony przy pomocy ukrytych kamer. Stosowanie ukrytych kamer może zostać uznane za nadmiarową formę przetwarzania danych, wiązać się z odpowiedzialnością administracyjną i cywilną, a nawet karną. Obszary objęte monitoringiem wizyjnym muszą być oznaczone zgodnie z wymogami określonymi w przepisach szczególnych oraz RODO. Zgodnie z *art. 37 RODO*, Inspektora Ochrony Danych Osobowych (IOD) wyznaczają organy lub podmioty publiczne, z wyjątkiem sądów w zakresie sprawowania przez nie wymiaru sprawiedliwości oraz podmioty, których główna działalność polega na regularnym i systematycznym monitorowaniu osób na dużą skalę oraz przetwarzaniu na dużą skalę szczególnych kategorii danych osobowych. Zawiadomienie PUODO o wyznaczeniu IOD odbywa się w terminie 14 dni od dnia jego wyznaczenia. Udostępnione zostają takie dane inspektora jak: imię, nazwisko oraz adres poczty elektronicznej lub numer telefonu IOD. (*art. 10 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych*). Dane te zostają udostępnione przez podmiot, który wyznaczył inspektora, niezwłocznie po jego wyznaczeniu, na swojej stronie internetowej, a jeżeli nie prowadzi własnej strony internetowej, w sposób ogólnie dostępny w miejscu prowadzenia działalności, zgodnie z *art. 11 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych*. Straże miejskie dysponując uprawnieniami wynikającymi z ustawy o strażach gminnych, w tym posiadając prawo dostępu do informacji zawartych w Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców, mają możliwość ustalenia tożsamości osób, których dane zostały zarejestrowane przez system monitoringu wizyjnego. Zatem informacje te należy uznać za dane osobowe w rozumieniu art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych. Dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez straże miejskie w systemach monitoringu wizyjnego jest możliwy według kryterium miejsca zdarzenia (obraz z każdej z kamer monitoringu był zapisywany na odrębnej ścieżce - wyodrębnionym obszarze na dysku komputera) oraz

chronologicznie według kryterium daty i czasu zdarzenia. W związku z powyższym, systemy monitoringu wizyjnego straży miejskich zawierają zestawy danych osobowych dostępnych według określonych kryteriów i są zbiorami danych osobowych w rozumieniu art. 7 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych . Przepisy dotyczące ochrony danych osobowych nie wskazują wprost jak należy oznaczyć miejsce objęte monitoringiem. Osoby pozostające w obszarze monitorowanym muszą mieć świadomość, że w miejscu, w którym się znajdują, prowadzone są czynności monitoringu . Nie jest wystarczające oznaczenie obszaru objętego monitoringiem jedynie plktogramami, gdyż należy również spełnić obowiązek informacyjny określony w art. 13 RODO. *Ponadto każde pomieszczenie w którym znajduje się monitoring musi być odpowiednio oznaczone.* Zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych osobowych o czym już wcześniej pisaliśmy w tym protokole , na tablicy ostrzegającej o obszarze objętym monitoringiem muszą znajdować się informacje dotyczące : administratora danych (dane kontaktowe osoby, do której należy teren monitorowany), celu przetwarzania danych, okresu przechowywania nagrań. *Tablica ostrzegająca o tym, że obiekt i teren są monitorowane, powinna dodatkowo wskazywać podstawę prawną przetwarzania danych, podawać informacje na temat praw osób rejestrowanych i informować o możliwości złożenia skargi.* Przepisy art. 13 ust. 1 i 2 RODO nakładają na administratora określone obowiązki informacyjne. Administrator musi zatem przedstawić osobie, której dane dotyczą, następujące informacje: 1) swoją tożsamość i dane kontaktowe oraz – gdy ma to zastosowanie – tożsamość i dane kontaktowe swojego przedstawiciela , 2) gdy ma to zastosowanie – dane kontaktowe inspektora ochrony danych , 3) cele przetwarzania danych osobowych oraz podstawę prawną przetwarzania , 4) jeżeli przetwarzanie odbywa się na podstawie art. 6 ust. 1 lit. f RODO – prawnie uzasadnione interesy realizowane przez administratora lub przez stronę trzecią , 5) informacje o odbiorcach danych osobowych lub o kategoriach odbiorców, jeżeli istnieją , 6) gdy ma to zastosowanie – informacje o zamiarze przekazania danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej oraz o stwierdzeniu lub braku stwierdzenia przez Komisję odpowiedniego stopnia ochrony lub w przypadku przekazania, o którym mowa w art. 46, 47 lub art. 49 ust. 1 akapit 2 RODO, wzmiankę o odpowiednich lub właściwych zabezpieczeniach oraz informację o sposobach uzyskania kopii tych zabezpieczeń lub o miejscu ich udostępnienia , 7) okres, przez który dane osobowe będą przechowywane, a gdy nie jest to możliwe, kryteria ustalania tego okresu , 8) informacje o prawie do żądania od administratora dostępu do danych osobowych dotyczących osoby, której dane dotyczą, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania lub o prawie do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, a także o prawie do przenoszenia danych , 9) jeżeli przetwarzanie odbywa się na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a lub art. 9 ust. 2 lit. a RODO – informacje o prawie do cofnięcia zgody w dowolnym momencie bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem , 10) informacje o prawie wniesienia skargi do organu nadzorczego , 11) informację, czy podanie danych osobowych jest wymogiem ustawowym lub umownym lub warunkiem zawarcia umowy oraz czy osoba, której dane dotyczą, jest zobowiązana do ich podania i jakie są ewentualne konsekwencje niepodania danych ,12) informacje o zautomatyzowanym podejmowaniu decyzji, w tym o profilowaniu, o którym mowa w art. 22 ust. 1 i 4 RODO oraz – przynajmniej w tych przypadkach – istotne informacje o zasadach ich podejmowania, a także o znaczeniu i przewidywanych konsekwencjach takiego przetwarzania dla osoby, której dane dotyczą , Artykuł 13 RODO

zawiera także istotną regulację dotyczącą zmiany celu. Zgodnie z ust. 3 tego artykułu, administrator planujący zmianę celu przetwarzania w stosunku do tego, w którym dane osobowe zostały zebrane, przed dalszym przetwarzaniem danych informuje osobę, której one dotyczą o nowym celu oraz udziela jej wszelkich innych stosownych informacji, o których mowa w art. 13 ust. 2 RODO (lit. g–l powyżej). Przepis należy czytać łącznie z art. 6 ust. 4 RODO, który nakazuje, aby w pewnych przypadkach przeanalizować zgodność celu wtórnego z pierwotnym. Nie dotyczy to sytuacji, gdy zmiana celu opiera się na zgodzie podmiotu danych lub prawie UE lub prawie państwa członkowskiego stanowiących w demokratycznym społeczeństwie niezbędny i proporcjonalny środek służący zagwarantowaniu celów publicznych określonych w art. 23 ust. 1 RODO. W prawie Unii lub w prawie państwa członkowskiego można przewidzieć ograniczenia dotyczące określonych zasad oraz prawa do informacji, dostępu do danych osobowych i ich sprostowania lub usuwania, prawa do przenoszenia danych, prawa do sprzeciwu, decyzji opartych na profilowaniu, zawiadamiania osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych oraz określonych powiązanych obowiązków administratorów, o ile jest to niezbędne i proporcjonalne w społeczeństwie demokratycznym, by zapewnić bezpieczeństwo publiczne, w tym ochronę życia ludzkiego – w szczególności w ramach reakcji na klęski żywiołowe lub katastrofy spowodowane przez człowieka – zapobieganie przestępczości, prowadzenie postępowań przygotowawczych, ściganie czynów zabronionych, lub wykonywanie kar, w tym ochronę przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganie takim zagrożeniom lub zapobieganie naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, ochronę innych ważnych celów leżących w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, szczególności ważnego interesu gospodarczego lub finansowego Unii lub państwa członkowskiego, prowadzenie rejestrów publicznych z uwagi na względy ogólnego interesu publicznego, dalsze przetwarzanie zarchiwizowanych danych osobowych w celu dostarczenia konkretnych informacji o postawie politycznej w ramach dawnych systemów państw totalitarnych lub ochronę osoby, której dane dotyczą, lub praw i wolności innych osób, w tym cele w dziedzinie ochrony socjalnej, zdrowia publicznego i cele humanitarne. Ograniczenia te powinny być zgodne z wymogami Karty praw podstawowych oraz Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Należy zaznaczyć, że wszelkie szczegółowe regulacje w zakresie monitoringu wizyjnego dotyczą pracowników, a właściwie pracodawców jako tych, którzy taki rodzaj nadzoru stosują. Zasady wykorzystywania kamer zostały bowiem określone w Kodeksie pracy. Ogólne zasady związane z przetwarzaniem danych osobowych pochodzących z nagrań, a w szczególności te określone w RODO, obowiązują jednak wszystkich administratorów danych. komendant straży ulokowanej w strukturach organizacyjnych urzędu gminy jako wydział, w celu ochrony przed wykazaniem naruszeń prawa obowiązany jest do przeanalizowania wszystkich występujących procesów, w ramach których dochodzi do przetwarzania danych osobowych w związku z realizowaniem ustawowych zadań. Polityka ochrony danych osobowych stanowi o rozliczalności prawidłowego i zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych przez Straż Miejską w Lęborku w ramach realizowanej przez nią działalności. Polityka powinna być skoncentrowana w szczególności na określeniu: zasad i warunków ochrony danych osobowych przetwarzanych przez straż w sposób: całkowicie lub częściowo zautomatyzowany, inny niż zautomatyzowany, w przypadku gdy dane te stanowią lub mają stanowić część zbioru danych, w celu realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych

(Dz.U.1997.123.779 ze zm.) z uwzględnieniem aktów wykonawczych; praw osób, których dane osobowe są przetwarzane przez straż; sposobów prowadzenia nadzoru nad ochroną danych osobowych przetwarzanych przez straż, obowiązków administratorów i podmiotów przetwarzających oraz inspektorów ochrony danych i tryby ich wyznaczania, zasad współpracy pomiędzy współadministratorami danych , sposobów zabezpieczenia danych osobowych, zasad realizowania zadań z wykorzystaniem monitoringu wizyjnego, metod podnoszenia świadomości wśród strażników. Dlatego też niewykazanie przez komendanta spełnienia wymienionych wymogów prawnych może skutkować wskazaniem naruszenia zasad ochrony danych osobowych, a tym samym możliwością nałożenia kary administracyjnej oraz odpowiedzialnością karną, o której mowa w ustawie z 10 maja 2018 roku o ochronie danych osobowych i ustawie z dnia 6 czerwca 1997 roku — Kodeks karny . Art. 13 RODO nie wymaga publikowania imienia i nazwiska IOD. Zamieszczenie takich informacji w przekazywanej podmiotowi danych klauzuli informacyjnej należy traktować jedynie jako dobrą praktykę.

Wyciąg z regulaminu organizacyjnego Straży Miejskiej w Lęborku który znajduje się na stronie Urzędu Miejskiego w Lęborku w Bazie Aktów Własnych .

ZARZĄDZENIE NR 19A/2020 Burmistrza Miasta Lęborka z dnia 31 stycznia 2020 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Straży Miejskiej w Lęborku. Na podstawie art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 928 ze zm.), zarządzam, co następuje: § 1. Nadaje się regulamin organizacyjny Straży Miejskiej w Lęborku, w brzmieniu stanowiącym załącznik do zarządzenia. § 2. Traci moc zarządzenie nr 123/2019 Burmistrza Miasta Lęborka z dnia 30 lipca 2019 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Straży Miejskiej w Lęborku. § 3. Wykonanie zarządzenia powierza się Komendantowi Straży Miejskiej w Lęborku. § 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania. Załącznik Do zarządzenia Nr 19A/2020 Burmistrza Miasta Lęborka Z dnia 31.01.2020 r. REGULAMIN ORGANIZACYJNY STRAŻY MIEJSKIEJ W LĘBORKU ROZDZIAŁ 1. Postanowienia ogólne § 1. 1. Straż Miejska w Lęborku, zwana dalej „Strażą” stanowi samorządową, umundurowaną formacją, utworzoną Zarządzeniem Nr 5/93 Burmistrza Miasta Lęborka z dnia 09.04.1993, w celu wykonywania zadań w zakresie ochrony porządku publicznego, działającą na podstawie przepisów: a) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz.506), b) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r o strażach gminnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 928 ze zm.) i aktów wykonawczych do ustawy, c) ustawy z dn. 22 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1282). 2. Straż spełnia służebną rolę wobec społeczności lokalnej, wykonuje swoje zadania z poszanowaniem godności i praw człowieka. § 2. 1. Terenem działalności straży jest obszar administracyjny Gminy Miasta Lębork. 3. Siedzibą Straży jest Lębork. 4. Straż mieści się w budynku PKP przy ul. Dworcowej w Lęborku. 5. Straż działa w strukturze Urzędu Miejskiego w Lęborku. 6. Pracownicy Straży są zobowiązani do przestrzegania i stosowania Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miejskiego w Lęborku, Regulaminu Organizacyjnego Straży Miejskiej oraz Regulaminu Funkcjonowania i Obsługi Monitoringu Miejskiego w Lęborku. 7. Straż wykonuje ustawowe zadania w godzinach pracy Urzędu Miejskiego w Lęborku. 8. W pozostałych godzinach, zadania mogą być wykonywane, po uzyskaniu zgody Burmistrza

Miasta Łęborka zwanego dalej Burmistrzem 9. Zadania i obowiązki wykonywane mogą być w formie patroli pieszych lub zmotoryzowanych w składzie co najmniej dwóch strażników, z których jeden jest dowódca patrolu. 10. W uzasadnionych przypadkach, strażnicy wykonują zadania jednoosobowo, dotyczy to zwłaszcza nieskomplikowanych czynności administracyjno-porządkowych i informacyjnych (pogadanki, zebrania, rozpytanie) 11. Patrole mogą być pełnione z innymi funkcjonariuszami organów wymienionych w Rozdziale III, po uzgodnieniu przez Komendanta Straży czasu i sposobu pełnienia służby. 12. Dokumentację służbową strażników stanowią notatniki służbowe, w których dokonuje się wpisu o osobach legitymowanych, oraz najważniejsze wydarzenia z przebiegu służby. 13. Funkcjonariusze są zobowiązani do: a) sumiennego i bezstronnego wykonywania zadań Straży, b) zapoznawania się ze zmianami aktów prawnych i potwierdzeniem na karcie zapoznania, c) po zakończeniu służby sporządzania niezbędnej dokumentacji z jej przebiegu między innymi „książki wydarzeń”, notatek służbowych, urzędowych, d) zgłaszania komendantowi każdego niewykonanego zadania, e) przestrzegania czasu pracy, f) przestrzegania przepisów, zasad bezpieczeństwa prac i przeciwpożarowych, g) dbania o dobro imię Straży i ochrony mienia, h) zachowania tajemnicy ustawowo chronionej, i) przestrzegania zasad współżycia społecznego, j) zachowania uprzejmości i życzliwości w kontaktach z ludźmi, k) zachowania się z godnością w miejscu pracy i miejscach publicznych, l) stałego podnoszenia umiejętności i kwalifikacji zawodowych. ROZDZIAŁ 2. Zadania Straży Miejskiej § 3 . Straż wykonuje zadania w zakresie ochrony porządku publicznego wynikające z ustaw i aktów prawa miejscowego oraz inne czynności i zadania określone przez Burmistrza w sprawach, które nie zostały zastrzeżone prawem do wyłącznej kompetencji innych organów administracji rządowej i samorządowej. §4. Do zadań Straży, należą zadania określone w par. 1, oraz niżej wymienione : 1) kontrolowanie i podejmowanie stosowych działań dla zapewnienia czystości i estetycznego wyglądu budynków, budowli, nieruchomości oraz obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, 2) podejmowanie działań dla ograniczenia zjawiska niszczenia mienia; 3) podejmowanie działań związanych zwiększeniem efektywności funkcjonowania służb miejskich odpowiedzialnych za utrzymanie porządku i czystości, prawidłowego zabezpieczenia prowadzonych prac inwestycyjno- remontowych; 4) informowanie właściwych służb o stwierdzonych nieprawidłowościach stanu nawierzchni ulic i wszelkich ciągów komunikacyjnych, stanu ich oznakowania i oświetlenia oraz prawidłowości zabezpieczenia i oznakowania prac prowadzonych na ich terenach; 5) monitorowanie i kontrolowanie spalania odpadów na terenie miasta; 6) kontrolowanie i egzekwowanie prawidłowości numeracji porządkowej posesji, czytelności i estetyki tablic z nazwami ulic, estetyki miejsc plakatowania i ogłoszeń, funkcjonowania reklam świetlnych itp., 7) egzekwowanie od właścicieli zarządców, administracji i gospodarzy budynków, właściwego wykonywania obowiązków utrzymywania porządku i czystości w tych budynkach i w ich otoczeniu,; 8) egzekwowanie utrzymania właściwego porządku i estetyki miejsc o szczególnym znaczeniu dla kultury i historii narodu polskiego; 9) podejmowanie działań dla ograniczenia zjawisk degradacji środowiska naturalnego, ze szczególnym uwzględnieniem przeciwdziałania niszczeniu zieleni miejskiej, obiektów przyrodniczych, kompleksów leśno- parkowych oraz zanieczyszczenia wód; 10) ujawnianie, usuwanie porzuconych pojazdów i wraków samochodowych; 11) egzekwowanie należytego stanu sanitarno- higienicznego na terenach targowisk; 12) kontrolowanie i egzekwowanie przestrzegania przepisów porządkowych dotyczących lokalnego transportu

zbiorowego oraz przewozów taksówkami; 13) egzekwowanie przepisów porządkowych wydanych z upoważnienia ustawy, przez organy samorządowe Gminy Miejskiej Lęborka; 14) obserwowanie, za pomocą kamer, terenu miasta objętego systemem monitoringu miejskiego oraz rejestrowanie obrazu zdarzeń naruszających porządek prawny w „Rejestrze służby operatora”, 15) niezwłoczne informowanie o zdarzeniach naruszających porządek prawny, dyżurnego Komendy Powiatowej Policji lub Innych właściwych służb; 16) udostępnianie danych zapisanych na elektronicznych nośnikach, organom uprawnionym za pisemnym potwierdzeniem odbioru i odnotowanie faktu w „Rejestrze udostępnionych materiałów z monitoringu”, 17) udostępnianie obserwacji „online” w Centrum Obsługi Monitoringu Wizyjnego Miasta Lęborka uprawnionym służbom, fakt taki musi zostać odnotowany w „Rejestrze Wykorzystania Materiałów”, 18) kontrolowanie sprawności obsługiwanych urządzeń i bezzwłoczne powiadamianie komendanta Straży o zauważonych awariach.

§ 5. Straż jest zobowiązana w szczególności do: 1) informowania o zauważonych awariach w sieci ciepłowniczej, telekomunikacyjnej, wodno-kanalizacyjnej, energetycznej i gazowniczej instytucji powołanych do natychmiastowego ich usuwania bądź wyznaczonych w tym celu innych podmiotów oraz administratorów tych obiektów i urządzeń ; 2) zawiadamiania organów Policji o przestępstwach, jak również wykroczeniach, których ściganie nie należy do Straży w tym o przypadkach naruszania prawa autorskiego; 3) powiadamiania pogotowia ratunkowego o osobach potrzebujących natychmiastowej pomocy lekarskiej, po udzieleniu pierwszej pomocy przedmedycznej odpowiedniej do sytuacji oraz posiadanych umiejętności i wyposażenia; 4) informowania właściwych instytucji o stwierdzonych nieprawidłowościach w oznakowaniu i oświetleniu ulic oraz zabezpieczaniu i oznakowaniu prac prowadzonych w pasie drogowym; 5) zawiadamiania właściwych służb o innych zagrożeniach dla życia i zdrowia bądź mienia; 6) zabezpieczania, w miarę możliwości, miejsc zdarzeń wymienionych w ust. 2 pkt. 1, do czasu przybycia właściwych służb i udzielania tym służbą pomocy; 7) udzielania niezbędnej asysty pracownikom organów administracji samorządowej, na ich wnioski, przy czynnościach wykonywanych z mocy prawa, zwłaszcza w środowiskach patologicznych.

ROZDZIAŁ 3. Współpraca z organami powołanymi do ochrony porządku publicznego

§ 6. Straż realizując zadania ustawowe i regulaminowe oraz określone przez organy gminy: 1) działając samodzielnie, wspólnie z przedstawicielami Innych organów: a) Policją na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, oraz zawartym porozumieniu z Komendą Powiatową Policji w Lęborku; b) służbami, instytucjami i organami prowadzącymi działalność na rzecz poprawy bezpieczeństwa i porządku publicznego, ekologii, ochrony przyrody, ochrony zabytków i miejsc o szczególnym znaczeniu dla tradycji i historii miasta.

ROZDZIAŁ 4. Nadzór nad Strażą

§ 7. Nadzór nad działalnością Straży sprawują: 1) Burmistrz Miasta Lęborka, 2) w zakresie wykonywania uprawnień - wojewoda, przy pomocy Komendanta Wojewódzkiego Policji, działającego w jego imieniu.

ROZDZIAŁ 5. Struktura organizacyjna

§ 8 . 1. Strażą kieruje Komendant, zatrudniany na podstawie umowy o pracę przez Burmistrza. 2. Przełożonym Komendanta jest Burmistrz. 3. Komendant jest przełożonym i wykonuje swoje zadania przy pomocy strażników i innych pracowników zatrudnionych w Straży. 4. W skład Straży wchodzi stanowiska określone ustawą o strażach gminnych i ustawą o pracownikach samorządowych oraz Regulaminem Wynagradzania Pracowników Urzędu Miejskiego w Lęborku. 5. Do zakresu działania Komendanta należy w szczególności: 1) planowanie działań Straży, 2) kierowanie

pracą Straży zgodnie z obowiązującymi przepisami, 3) kontrolowanie i nadzorowanie realizacji zadań, 4) reprezentowanie Straży na zewnątrz, 6. Podczas nieobecności Komendanta jego zadania i kompetencje realizuje wyznaczony przez niego pracownik. 7. Szczegółowy zakres obowiązków dla strażników i pracowników straży określa Komendant, dla Komendanta – Burmistrz 8. Komendant zobowiązany jest do organizowania spotkań z Burmistrzem Miasta lub osobą przez Niego wyznaczoną, w celach sprawozdawczych, omawiania spraw bieżących oraz wyznaczania priorytetów. § 9. 1. Strażnik podczas wykonywania czynności służbowych jest obowiązany nosić umundurowanie, legitymacje służbową, znak identyfikacyjny oraz emblemat z herbem Gminy Miasta Lębork. 2. W Straży stopnie I określające je dystynkcje są tożsame z pełnioną funkcją- zajmowanym stanowiskiem, z wyjątkiem pracowników administracyjnych, którym stopnie nie przysługują. 3. Szczegółowe zasady przyznawania, okres używalności i sposób używania i rozliczenia przedmiotów umundurowania, określone są w Regulaminie. 4. Strażnik, z którym ustał stosunek pracy w Straży, zobowiązany jest do zwrotu uzbrojenia i wyposażenia, przedmiotów umundurowania oraz powierzonych mu dokumentów służbowych.

Klauzula Informacyjna to realizacja obowiązków związanych z odpowiednią ochroną danych osobowych narzuconych przez RODO. Poza tym warto wiedzieć, że przyjmuje zwykle formę dokumentu, w którym zawiera się wszystkie niezbędne informacje na temat procesu przetwarzania. A to dlatego, że tego typu adnotacje należy przekazać odbiorcom na piśmie lub w formie elektronicznej np. mailowo albo pod postacią linku na stronie internetowej. Za nieprzestrzeganie obowiązku informacyjnego przez firmy przetwarzające dane Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych (UODO) może nałożyć wysokie kary finansowe. I choć rozporządzenie RODO nie narzuca obowiązującego szablonu dokumentu, to w sposób jasny precyzuje jego zawartość. Dlatego też klauzula nie tylko powinna, ale właściwie musi znaleźć się na każdej stronie internetowej. Obowiązek informacyjny zachodzi w dwóch sytuacjach: 1. W przypadku zbierania danych od osoby, której one dotyczą (art.13 RODO). Warunkiem jest przekazanie danych przez odbiorcę w konkretnym celu .O przetwarzaniu danych należy poinformować odbiorcę przed rozpoczęciem samego procesu lub najpóźniej w chwili ich zebrania. 2. W przypadku pozyskiwania danych inaczej niż od osoby, której wspomniane dane dotyczą (art.14 RODO). Przepis uwzględnia okoliczności, gdy weszliśmy w posiadanie danych z innych źródeł niż od samych zainteresowanych. W tym przypadku należy poinformować odbiorców w rozsądnym terminie – nie później niż w ciągu miesiąca. Obowiązek informacyjny należy również zrealizować w następujących okolicznościach: w przypadku chęci pozyskania nowych danych, które nie zostały zebrane w pierwszym kontakcie, gdy administrator zmienia lub dodaje nowy cel przetworzenia danych, podczas wykonywania żądania dostępu do danych. Nie musimy natomiast stosować klauzuli informacyjnej, jeśli: dane zostały zanonimizowane, zainteresowany, którego dane są przetwarzane, już uzyskał takie informacje, ujawnienie i pozyskiwanie danych jest określone w prawie krajowym lub UE, dane osobowe muszą pozostać poufne np. w celu zachowania tajemnicy zawodowej, udzielenie takich informacji jest niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernego wysiłku . Jak się okazuje, w przypadku klauzuli informacyjnej znaczenie ma zarówno treść dokumentu, jak i jego forma. Powinna zostać przygotowana przed administratorem strona internetowa w taki sposób, aby

zainteresowana osoba mogła bez problemów ją zrozumieć. Przyjmuje się więc, że należy sformułować ją zwięźle, zrozumiale, przejrzyste oraz prostym i jasnym językiem. A choć nie ma narzuconego powszechnego wzoru, to aby zachować zgodność z RODO, musi zawierać m.in. tożsamość i informacje kontaktowe administratora danych, cele oraz podstawę prawną przetwarzania danych osobowych, informacje o odbiorcach danych lub o kategoriach odbiorców, którym dane mogą być przekazywane, długość przechowywania danych osobowych, gdy ma to zastosowanie: dane kontaktowe inspektora ochrony danych osobowych, prawnie uzasadnione interesy realizowane przez administratora lub przez stronę trzecią; informacje o zamiarze przekazania danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, informacje o prawach osób, których dane dotyczą (możliwość zmiany danych, cofnięcia zgody, dostępu do treści, złożenia skargi do PUODO), informację o ewentualnym dokonywaniu profilowania danych. W przypadku pozyskiwania informacji w inny sposób należy poinformować o źródle pochodzenia oraz kategoriach przetwarzanych danych. Zgodnie z RODO przysługuje : prawo do informacji o istnieniu monitoringu w określonym miejscu, jego zasięgu, celu, czasie przetwarzania, nazwie administratora, jego adresie i danych do kontaktu b) prawo do informacji o objęciu osoby monitoringiem wizyjnym c) prawo dostępu do swoich danych (każdy ma prawo dostępu do nagrań swojej osoby), oraz w uzasadnionych przypadkach przewidzianych prawem otrzymania ich kopii d) prawo do ochrony swojego wizerunku przed rozpowszechnianiem, chyba, że przepisy odrębne stanowią inaczej e) prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne (w przypadku „podstawowego” systemu monitoringu wizyjnego prawo sprostowania jest istotnie ograniczone) f) prawo do anonimizacji swojego wizerunku na zarejestrowanych nagraniach, chyba, że przepisy odrębne stanowią inaczej g) prawo do ich usunięcia, w sytuacji, gdy minął okres przechowywania nagrań i gdy przetwarzanie danych nie następuje w celu wywiązania się z obowiązku wynikającego z przepisu prawa (lub w ramach sprawowania władzy publicznej) ,h) prawo do ograniczenia przetwarzania ,i) prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych , j) prawo do wniesienia skargi do Prezesa UODO (na adres Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 - 193 Warszawa) .Zgodnie z art. 22. *Udostępnianie danych osobowych przez administratora w ustawie o ochronie danych osobowych* . Administrator udostępnia informacje o: nazwie, siedzibie i danych kontaktowych administratora; w razie potrzeby danych kontaktowych inspektora ochrony danych; celu, do których mają posłużyć dane osobowe; prawie wniesienia do Prezesa Urzędu lub innego organu sprawującego nadzór na podstawie przepisów odrębnych skargi w przypadku naruszenia praw osoby w wyniku przetwarzania jej danych osobowych, oraz danych kontaktowych Prezesa Urzędu lub innego organu sprawującego nadzór; prawie żądania od administratora dostępu do danych osobowych, sprostowania lub usunięcia danych osobowych, lub ograniczenia przetwarzania danych osobowych dotyczących tej osoby. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się na stronie internetowej, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu lub urzędu lub w jego siedzibie. Osobie, której dane dotyczą, w konkretnych przypadkach w celu umożliwienia wykonywania przysługujących jej praw, administrator przekazuje co najmniej następujące informacje: podstawa prawna przetwarzania; okres przechowywania danych osobowych lub, gdy nie jest to możliwe, kryteria służące określeniu tego okresu; odbiorcy lub kategorii odbiorców, którym dane osobowe zostały ujawnione, w szczególności odbiorcy w państwach trzecich lub organizacjach

międzynarodowych. Osobie, której dane dotyczą, przysługuje na jej wniosek prawo do uzyskania od administratora informacji, czy jej dane są przetwarzane, a w sytuacji ich przetwarzania prawo do informacji o: celu i podstawie prawnej ich przetwarzania; kategorii danych osobowych i danych, które są przetwarzane; odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane osobowe zostały ujawnione, w szczególności o odbiorcach w państwach trzecich lub organizacjach międzynarodowych; okresie przechowywania danych osobowych lub, gdy nie jest to możliwe, o kryteriach służących określeniu tego okresu; możliwości wniesienia wniosku do administratora o sprostowanie lub usunięcie danych osobowych, lub ograniczenie przetwarzania danych osobowych dotyczących tej osoby; prawie wniesienia do Prezesa Urzędu lub innego organu sprawującego nadzór na podstawie przepisów odrębnych skargi w przypadku naruszenia praw osoby w wyniku przetwarzania jej danych osobowych, oraz danych kontaktowych Prezesa Urzędu lub innego organu sprawującego nadzór; źródle pochodzenia danych. W art. 9a (Monitoring) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2019.0.506 t.) . Na stronie głównej Biuletynu Informacji Publicznej znajduje się zakładka o nazwie . Klauzule Informacyjne w której umieszczono następujące dokumenty :Klauzula informacyjna dot. przetwarzania danych osobowych w związku z funkcjonowaniem na terenie miasta Lęborka monitoringu wizyjnego. Klauzula informacyjna dot. przetwarzania danych osobowych na podstawie obowiązku prawnego ciążącego na administratorze (przetwarzanie w związku z przepisami prawa regulującymi podatki i opłaty lokalne). Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych. Klauzula informacyjna dot. przetwarzania danych osobowych na podstawie obowiązku prawnego ciążącego na administratorze (przetwarzanie w związku z przepisami prawa regulującymi podatki i opłaty lokalne). Klauzula informacyjna dot. przetwarzania danych osobowych na podstawie obowiązku prawnego ciążącego na administratorze (przetwarzanie w związku z ustawą z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych) Klauzula informacyjna dot. przetwarzania danych osobowych na podstawie obowiązku prawnego ciążącego na administratorze (przetwarzanie w związku z ustawą z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności) . Klauzula informacyjna dot. przetwarzania danych osobowych na podstawie obowiązku prawnego ciążącego na administratorze (przetwarzanie w związku z ustawą z dnia 28 listopada 2014 r. Prawo o aktach stanu cywilnego i ustawą z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska)

Dotyczy klauzuli Informacyjnej z obrad Sesji Rady Miejskiej w Lęborku

Obowiązek informacyjny, może zostać spełniony w każdy sposób, a więc np. poprzez przedłożenie na piśmie stosownej informacji. Należy zaznaczyć , iż zgodnie z ustawą o samorządzie gminnym – dalej u.s.g., obrady rady gminy są transmitowane i utrwalane za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk. Nagrania obrad są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej gminy oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty. Powyższy przepis, nakłada więc na organy gminy obowiązek transmitowania i utrwalania za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk obrad rady gminy (miasta). W efekcie, podstawą przetwarzania danych osobowych (wizerunku osób widocznych na tych nagraniach), będzie art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) z 27.04.2016 r. (Dz. U. UE. L. z 2016 r. Nr 119, str.

1 z późn. zm.) – dalej: R.O.D.O., zgodnie z którym przetwarzanie uznaje się za zgodne z prawem, jeżeli jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze. Tym obowiązkiem prawnym ciążącym na administratorze, jest właśnie wskazany w art. 20 ust. 1b u.s.g., obowiązek transmitowania i utrwalania za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk obrad rady gminy (miasta). W konsekwencji, celem przetwarzania jest w tym przypadku zrealizowanie określonego w art. 20 ust. 1b u.s.g., obowiązku ustawowego, ciążącego na administratorze. Przepisy u.s.g. nie nakładają natomiast obowiązku transmitowania i utrwalania za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk posiedzeń poszczególnych komisji rady miasta. Zgodnie z art. 11b ust. 2 u.s.g., przewiduje się jedynie konieczność zapewnienia mieszkańcom wstępu na posiedzenia komisji w ramach realizacji zasady jawności działania organów gminy. Z uwagi na to, że jak wynika z art. 11b ust. 2 u.s.g., formy zapewnienia jawności działania organów gminy, są określone w tym przepisie w formie katalogu otwartego, możliwe jest rozszerzenie tej jawności, poprzez np. odpowiednie zapisy w statucie gminy, przewidujące konieczność transmitowania i utrwalania również posiedzeń poszczególnych komisji rady gminy (miasta). W takim wypadku, przetwarzanie danych osobowych (wizerunku) osób widocznych na nagraniach z posiedzeń komisji będzie możliwe podobnie jak we wcześniejszym przykładzie, na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c R.O.D.O. z tym, że prawny obowiązek ciążący na administratorze, z którym wiąże się konieczność przetwarzania danych, będzie wynikał nie z ustawy, lecz ze statutu gminy (a więc z aktu prawa miejscowego). W tym wypadku celem przetwarzania będzie również spełnienie obowiązku ciążącego na administratorze, polegającego na transmitowaniu posiedzeń komisji wynikającego z przepisów statutu. Obowiązek Informacyjny, o którym mowa w art. 13 R.O.D.O., może być spełniony w zasadzie w każdy sposób, byleby jak wynika z art. 12 ust. 1 R.O.D.O., został spełniony w zwięzłej, przejrzystej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, jasnym i prostym językiem. Ustawodawca unijny nie narzuca bowiem jakiegokolwiek formy spełnienia obowiązku informacyjnego. Jednocześnie, polski ustawodawca nie skorzystał na mocy art. 23 R.O.D.O. z możliwości zwolnienia z obowiązku informacyjnego w odniesieniu do administratorów, przetwarzających dane osobowe w związku z transmitowaniem i utrwalaniem za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk sesji rady gminy (miasta). W efekcie, obowiązek informacyjny, może zostać spełniony poprzez przekazanie osobom uczestniczącym w sesji rady miasta informacji o których mowa w art. 13 ust. 1 R.O.D.O. w dowolny sposób, w tym np. poprzez wręczenie im pisma, zawierającego te informacje podczas sesji rady miasta. Nie dopełniono obowiązku informacyjnego dotyczącego opracowania oraz udostępnienia klauzuli informacyjnej z obrad Sesji Rady Miejskiej w Lęborku . Czy naruszono prawa wynikające z art.13 RODO.

Klauzula Informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych w związku z funkcjonowaniem monitoringu wizyjnego która znajduje się na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta Lęborka .

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 ogólnego Rozporządzenia PE i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 roku w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych

osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (dalej) RODO informuję, że: 1 Monitoring Wizyjny Miasta Lęborka stanowi własność Gminy Miasta Lębork z siedzibą mieszczącą się w Straży Miejskiej przy ul. Dworcowej (budynek dworca PKP).tel. +48 59 8622 911.2 Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Burmistrz Miasta Lęborka. Dane kontaktowe: ul. Armii Krajowej 14, 84-300 Lębork; e-mail:burmistrz@um.lebork.pl t el.+48 59 8624 280. 3 Administrator- Burmistrz Miasta Lęborka wyznaczył Inspektora ochrony danych (IOD), z którym można skontaktować się poprzez e-mail: iod@um.lebork.pl lub pisemnie na adres siedziby administratora. 4 Pani/Pana dane osobowe w postaci wizerunku zarejestrowanego przez monitoring wizyjny Gminy Miasta Lębork przetwarzane będą w celu zapewnienia bezpieczeństwa osób przebywających na terenie objętym monitoringiem oraz zabezpieczenia mienia na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i art. 6 ust 1 pkt c) RODO. 5 Podane przez Panią/Pana dane osobowe będą udostępniane podmiotom uprawnionym do ich przetwarzania na podstawie przepisów prawa oraz umów. 6 Powyższe dane będą przechowywane przez okres nie dłuższy niż 30 dni. 7 W przypadku, w którym nagrania obrazu stanowią dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów prawa lub administrator powziął wiadomość, iż mogą stanowić dowód w postępowaniu , wskazany termin ulega przedłużeniu do czasu prawomocnego postępowania. 8 Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych, prawo do usunięcia lub ograniczenia przetwarzania danych. 9 Posiada Pan/Pani prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych, jeżeli uzna Pani/Pan, iż przetwarzanie danych osobowych Pani/Pana dotyczących narusza przepisy RODO. 10 Pani/Pana dane będą przetwarzane w sposób zautomatyzowany - kamery monitoringu nagrywają obraz w sposób ciągły, po upływie 30 dni zapis jest automatycznie nadpisywany ,nie przewidziano kontaktu listownego z administratorem , nie podano danych inspektora ochrony danych ramach dobrej praktyki, nie uwzględniono w podstawie prawnej treści art. 22 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz.U.2019.125) w zw. z art. 10a ust. 2 , 11 ust.2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz.U.1997.123.779 ze zm.) , art. 9a , 50 ust.2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.1990.16.95 ze zm , nie uwzględniono informacji o profilowaniu danych osobowych ,w celach nie podano ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej , nie ujęto informacji, iż decyzje w zakresie udostępnienia danych nie będą podejmowane w sposób zautomatyzowany ,nie ujęto informacji dotyczącej przekazywania danych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej , nie podano informacji , gdzie są podane szczegółowe informacje na temat sposobu skorzystanie z Państwa praw ,w klauzuli Informacyjnej nie podano adresów na jakich można znaleźć przedmiotowy dokument np. : Informacja jest dostępna: na stronie BIP Urzędu Miasta Lęborka ,w siedzibie Straży Miejskiej itd., nie podano informacji praw osób objętych monitoringiem: przysługuje : prawo do informacji o istnieniu monitoringu w określonym miejscu, jego zasięgu, prawo do informacji o objęciu osoby monitoringiem wizyjnym , prawo dostępu do swoich danych (każdy ma prawo dostępu do nagrań swojej osoby), oraz w uzasadnionych przypadkach przewidzianych prawem otrzymania ich kopii , prawo do ochrony swojego wizerunku przed rozpowszechnianiem, chyba, że przepisy odrębne stanowią inaczej , prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne (w przypadku „podstawowego” systemu

monitoringu wizyjnego prawo sprostowania jest istotnie ograniczone), prawo do anonimizacji swojego wizerunku na zarejestrowanych nagraniach, chyba, że przepisy odrębne stanowią inaczej), prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych, nie wskazano adresu organu uprawnionego do wniesienia skargi do Prezes UODO (na adres Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 - 193 Warszawa), nie ujęto odbiorców danych osobowych lub danych o kategoriach odbiorców ich danych osobowych, jeżeli takowi istnieją, odbiorcami do których mogą być przekazane Państwa dane osobowe będą: podmioty z którymi Administrator zawarł umowy na świadczenie usług serwisowych dotyczących systemu monitoringu wizyjnego, podmioty świadczące usługi na rzecz Administratora tj. podmioty, które w imieniu Administratora przetwarzają dane osobowe na podstawie zawartej z Administratorem umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych, podmioty uprawnione do uzyskania dostępu do danych osobowych w postaci wizerunku z nagrań systemu monitoringu wizyjnego: osoby upoważnione przez administratora, osoby obserwowane w związku z realizacją ich praw i ich przedstawiciele, odbiorcy w związku z prawnie uzasadnionym interesem, nie umieszczono na stronie BIP klauzuli informacyjnej dotyczącej fotonagrania, nie podano informacji czy obowiązek udzielenia informacji wynika z ustawy bądź umowy. Po wycignięciu w wyszukiwarce frazy o treści „klauzula informacyjna”, wyświetliła się strona główna Biuletynu Informacji Publicznej. Brak jest na niej powyższego dokumentu. Żeby go odnaleźć trzeba wejść w zakładkę informacje i odszukać w niej hasła: Klauzule informacyjne dotyczące przetwarzania danych osobowych. Dopiero po otworzeniu tej zakładki wyświetliła się klauzula informacyjna dotycząca monitoringu. Taki stan rzeczy może wprowadzać w błąd podatników i utrudniać odnalezienie dokumentu. Informowanie osób, których dane dotyczą o przetwarzaniu ich danych osobowych, stanowi jeden z podstawowych obowiązków administratora danych. Tylko osoba skutecznie poinformowana, jest w stanie podejmować świadome decyzje w związku z przetwarzaniem jej danych osobowych i skutecznie reagować na ewentualne nieprawidłowości w tym zakresie. Informacje należy umieścić na stronie w takim miejscu, żeby była łatwo dostępna.

Regulamin Funkcjonowania i Obsługi Monitoringu Wizyjnego w Łęborku który znajduje się na stronie Urzędu Miejskiego w Łęborku w Bazie Aktów Własnych oraz stronie oficjalnego serwisu Łęborka.

W 2022 roku obowiązywało Zarządzenie NR 115/2020 Burmistrza Miasta Łęborka z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Funkcjonowania i Obsługi Monitoringu Wizyjnego w Łęborku. Na podstawie przepisów: a) ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. Z 2020 r. poz.713, 1378 ze zm.), b) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o strażach gminnych (t.j. Dz. U. Z 2019 r.poz.1795 ze zm.) i aktów wykonawczych do ustawy, c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie sposobu obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych d) Regulaminu Organizacyjnego Straży Miejskiej w Łęborku, e) art. 6 ust. 1 lit. e Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE. Zarządzam, co

następuje: § 1. Nadaje się regulamin Monitoringu Miejskiego w Lęborku, w brzmieniu stanowiącym załącznik do zarządzenia. § 2. Traci moc zarządzenie nr 19B/2020 Burmistrza Miasta Lęborka z dnia 31 stycznia 2020 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Funkcjonowania i Obsługi Monitoringu Wizyjnego w Lęborku. § 3. Wykonanie zarządzenia powierza się Komendantowi Straży Miejskiej w Lęborku. § 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania. Załącznik do Zarządzenia Nr 115/2020 Burmistrza Miasta Lęborka z dnia 15 grudnia 2020 r. Regulamin Funkcjonowania i Obsługi Monitoringu Wizyjnego w Lęborku § 1 CEL I PRZEZNACZENIE MONITORINGU MIEJSKIEGO Celem wykorzystania monitoringu wizyjnego miasta Lęborka jest: a) ochrona spokoju i porządku w miejscach publicznych; b) ochrona obiektów komunalnych i urządzeń użyteczności publicznej; c) czuwanie nad porządkiem i kontrola ruchu drogowego; d) utrwalanie dowodów popełnienia przestępstwa lub wykroczenia; e) przeciwdziałanie przypadkom naruszania spokoju i porządku w miejscach publicznych. § 2. POSTANOWIENIA OGÓLNE 1. Monitoring Wizyjny Miasta Lęborka zwany dalej Monitoringiem, stanowi własność Gminy Miasta Lęborka. 2. Administratorem danych osobowych pochodzących z nagrań z Monitoringu jest Gmina Miasto Lębork. 3. Komendant Straży Miejskiej kieruje organizacją pracy na stanowisku obserwatora Monitoringu. 4. Operator Monitoringu realizuje zadania na podstawie grafiku pracy sporządzonego i zatwierdzonego przez Komendanta Straży Miejskiej w cyklu miesięcznym. 5. Obserwatorami Monitoringu są upoważnione osoby. 6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach operatorami monitoringu mogą być funkcjonariusze Straży Miejskiej w Lęborku, za zgodą Sekretarza Miasta. 7. Prowadzenie obserwacji odbywa się w siedzibie Straży Miejskiej Miasta Lęborka. 8. System Monitoringu składa się z poniższych elementów: a) kamery rejestrujące, b) urządzenie rejestrujące oraz zapisujące materiał wideo, c) monitory. 9. Wykaz punktów kamerowych zlokalizowanych na terenie miasta Lęborka stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia. 10. Operator w sytuacji zaobserwowania lub zarejestrowania obrazu zdarzeń naruszających porządek prawny zobowiązany jest do niezwłocznej interwencji polegającej na poinformowaniu dyżurnego Komendy Powiatowej Policji lub innej właściwej służby. Powyższy fakt jest zobowiązany odnotować w rejestrze udostępnionych nagrań z monitoringu. 11. Dane pozyskane z obserwacji Monitoringu mogą być udostępniane uprawnionym instytucjom w zakresie prowadzonych przez nie postępowań (policji, sądom, prokuraturze), tylko i wyłącznie na podstawie pisemnego wniosku. Udostępniane dane zapisywane są na elektronicznych nośnikach informacji i wydawane za pisemnym potwierdzeniem odbioru. 12. Udostępnianie nagrań z Monitoringu jest ewidencjonowane w „rejestrze udostępnionych nagrań z monitoringu”. 13. Dopuszcza się możliwość obserwacji „on line” w Centrum Obsługi Monitoringu Wizyjnego Miasta Lęborka przez uprawnione służby. Działanie powyższe musi być odnotowane w „rejestrze wykorzystania materiałów”. 14. Obraz z punktów kamerowych przesyłany jest na stanowisko automatycznie, następnie rejestrowany jest w formie zapisu elektronicznego na urządzeniu rejestrującym przez całą dobę. 15. Zarejestrowany obraz przechowywany jest na macierzach dyskowych przez miesiąc, po czym jest automatycznie kasowany poprzez nadpisywanie. 16. Wykorzystywanie informacji uzyskanych w toku obserwacji oraz zarejestrowanych obrazów zdarzeń są określone w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych i rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie sposobu obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych. §3 OBOWIĄZEK INFORMACYJNY 1. Informacja o

Monitoringu na terenie miasta zamieszczona jest na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Łęborku: www.bip.um.lebork.pl 2. Straż Miejska w Łęborku, mając na uwadze zasadę art 5 Konstytucji RP, która stanowi, iż każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym, zobowiązana jest stosować monitoring z uwzględnieniem poszanowania prawa do prywatności mieszkańców i osób przebywających na terenie miasta.

§4 ZAKRES PRZETWARZANYCH DANYCH Zakres możliwych przetwarzanych danych osobowych w powiązaniu z wizerunkiem utrwalonym na urządzeniach rejestrujących: a) wizerunek osoby, b) nr rejestracyjny pojazdu.

§ 5 POSTANOWIENIA KOŃCOWE 1. Dokonywanie zmian w Regulaminie Organizacyjnym Monitoringu Miejskiego następuje w trybie jego nadania. 2. Komendant ponosi odpowiedzialność za przestrzeganie postanowień Regulaminu. W 2023 roku wydano nowe zarządzenie które było związane z prowadzonymi już czynnościami kontrolnymi . W Zarządzeniu NR 25/2023 Burmistrza Miasta Łęborka z dnia 24 lutego 2023 r. w sprawie Regulaminu Funkcjonowania i Obsługi Monitoringu Miejskiego w Łęborku uzupełniono go , w stosunku do poprzedniego aktu prawnego o następujące informacje : Administratorem danych osobowych pochodzących z nagrań z Monitoringu jest Gmina Miasto Łębork reprezentowana przez Burmistrza Miasta Łęborka. W sprawach związanych z danymi przetwarzanymi w systemie monitoringu miejskiego należy kontaktować się z Komendantem Straży Miejskiej w Łęborku oraz z Inspektorem Ochrony Danych w Urzędzie Miejskim w Łęborku. Koordynatorem Monitoringu jest Komendant Straży Miejskiej w Łęborku. W ramach pełnionej funkcji Administrator i Koordynator odpowiadają za: zarządzanie systemem w sposób zgodny z celami RODO, ustawie o ochronie danych osobowych i innych przepisów prawa powszechnie obowiązującego, kontrolowanie prawidłowości funkcjonowania systemu, zabezpieczenie obrazu przed udostępnieniem osobom nieupoważnionym. Komendant Straży Miejskiej kieruje organizacją pracy na stanowisku obserwatora Monitoringu. Dostęp do pomieszczenia jest ograniczony do osób posiadających upoważnienie Administratora do obsługi systemu monitoringu. Prawidłowy poziom zabezpieczenia systemu monitoringu zostaje zapewniony przez: uniemożliwienie osobom nieupoważnionym dostępu do systemu monitoringu oraz do infrastruktury technicznej związanej z siecią teleinformatyczną, dostęp pracowników firm zewnętrznych jest możliwy po podpisaniu umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych oraz prowadzenia prac w obecności osób upoważnionych, Operator w sytuacji zaobserwowania lub zarejestrowania obrazu zdarzeń naruszających porządek prawny zobowiązany jest do niezwłocznej interwencji polegającej na poinformowaniu dyżurnego Komendy Powiatowej Policji lub inne właściwe służby .Powyższy fakt jest zobowiązany odnotować w rejestrze służby Operatora. Zarejestrowany obraz przechowywany jest na macierzach dyskowych przez miesiąc, po czym jest automatycznie kasowany poprzez nadpisywanie .W przypadkach uzasadnionych prowadzonym postępowaniem, w którym nagrania obrazu stanowią dowód w tym postępowaniu termin ten ulega przedłużeniu do 3 miesięcy. Nagrania z monitoringu nie są udostępniane bezpośrednio osobom fizycznym . Potrzebę uzyskania takich danych jako środka dowodowego należy zgłosić organom ścigania . Zespołowi kontrolnemu trudno zgodzić się z tym zapisem z uwagi , iż o udostępnienie nagrania może ubiegać się osoba będąca na nagraniu, gdy zarejestrowane dane dotyczą bezpośrednio jej, a także osoba nieznajdująca się na nagraniu, ale otrzymanie nagrania leży w jej interesie np. w sytuacji, gdy jej mienie zostało

zniszczone lub skradzione, a nagranie z kamer pozwoli odnaleźć sprawcę tego zdarzenia. Osoba będąca na nagraniu, w celu uzyskania do niego dostępu, musi jedynie udowodnić, że to na pewno ona znajduje się na zarejestrowanym materiale. W regulaminie w dalszym ciągu nie wyjaśniono użytych określeń takich jak : monitoring , administrator , nagranie , kamera, odbiorca, podmiot przetwarzający , dane osobowe itd., w celach zastosowania monitoringu nie uwzględniono ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej , nie uwzględniono , iż przy rejestracji zdarzeń z wykorzystaniem systemu monitoringu nie może on naruszać w szczególności godności osobistej oraz praw i wolności obywateli , tajemnicy korespondencji itd. , błędnie w regulaminie podano ponownie podstawę art. 5. Konstytucji który dotyczy zasady niepodległości państwa. Rzeczpospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. I nic nie mówi o ochronie prawnej ,brak informacji stwierdzającej ,iż dane zarejestrowane w ramach monitoringu wizyjnego nie stanowią informacji publicznej i nie podlegają udostępnieniu na podstawie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej , brak informacji , iż monitoring wizyjny miasta funkcjonuje całodobowo , brak informacji o przetwarzaniu danych osobowych stanowiącej załącznik Nr 2 do niniejszego Regulaminu która została opublikowana na stronie internetowej Miasta Lęborka oraz w Biuletynie Informacji Publicznej , brak informacji , że system monitoringu rejestruje zdarzenia, do których dochodzi wyłącznie w miejscach publicznych , brak informacji dotyczącej nagrań uzyskiwanych za pośrednictwem kamer oznaczonych w miejscu, w którym są usytuowane / np. kamery usytuowane przy wejściu do budynku „E” / , brak informacji w strefie objętej zasięgiem kamer o znajdujących się tablicach z niezbędnymi informacjami dotyczącymi systemu monitoringu, których wzór powinien stanowić załącznik , brak informacji , iż rejestracji podlega tylko obraz (bez dźwięku) ,brak informacji , iż nagrania zawierające dane osobowe przetwarza się wyłącznie do celów, dla których zostały zebrane ,brak informacji , iż pisemny wniosek wnioskującego, stanowi wzór i został oznaczony jako załącznik , brak informacji , iż wnioskujący ma prawo do zapoznania się z zabezpieczonym materiałem przed jego przekazaniem wyłącznie w obecności przedstawiciela operatora w zakresie złożonego wniosku , brak informacji, iż nagrania z systemu monitoringu mogą zostać udostępnione osobom fizycznym oraz osobom trzecim na udostępnionych nośnikach, o ile nie występują przypadki wyłączające prawo dostępu do danych, o których mowa w przepisach: a. ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz.U. 2019.125 ze zm.); b. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U.UE.L.2016.119.1); c. ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. 2001.112.1198 ze zm.). , brak informacji , iż o niezbędności zabezpieczenia nagrań decyduje operator oraz administrator , brak informacji , iż każdorazowe umożliwienie zapoznania z zabezpieczonym nagraniem oraz jego udostępnienie wymaga akceptacji administratora , brak informacji , iż z Komendantem Straży Miejskiej w Lęborku można się skontaktować w następujący sposób: listownie , za pośrednictwem poczty elektronicznej , brak informacji , kto prowadzi rejestr udostępnień nagrań z monitoringu wizyjnego z

podziałem na kategorię danych, którego wzór powinien stanowić załącznik , brak informacji, kto dokonuje corocznej analizy skuteczności i niezbędności prowadzenia działań z wykorzystaniem monitoringu wizyjnego na podstawie danych zawartych w rejestrze zdarzeń odnotowanych przez operatora stanowiący załącznik , brak załączników do regulaminu takich jak : wzoru tablicy informacyjnej , wzoru wniosku o zabezpieczenie i udostępnienie nagrania, wzoru rejestru udostępnień nagrań z monitoringu ,wzoru rejestru wykorzystania materiałów”, wzoru rejestru zdarzeń odnotowanych przez operatora , wzoru rejestru zmian w Polityce ochrony danych osobowych w Straży Miejskiej w Łęborku . Po wibiciu w wyszukiwarkę frazy wyświetla się strona główna *Bluletynu* . Żeby odnaleźć regulamin trzeba wejść w zakładkę *prawo lokalne* i odszukać w niej hasła ;; *Zarządzenia* „ . Dopiero po otworzeniu tej zakładki wyświetla się informacja , iż „ . W związku z obowiązującymi wymogami ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych art. 28, 28a, 28b - z zapewnieniem odpowiednio wysokiego poziomu edycyjnego i merytorycznego (skorowidze elektroniczne, powiązania między aktami, teksty ujednolicone) - baza aktów prawnych, w szczególności zarządzenia Burmistrza Miasta Łęborka od stycznia 2015 roku bę „.Taki stan rzeczy może wprowadzać w błąd petentów i utrudniać odnalezienie dokumentu oraz uniemożliwia szybkie wyszukanie dokumentów . Informacje należy umieścić na stronie w takim miejscu, żeby była łatwo dostępna.

Załącznik nr 1 do Regulaminu Funkcjonowania i Obsługi Monitoringu Wizyjnego w Łęborku który znajduje się na stronie Urzędu Miejskiego w Łęborku w Bazie Aktów Własnych oraz stronie oficjalnego serwisu Łęborka .

Umieszczenie kamery Widok na: 1 Derdowskiego Pl. Św. Jakuba , 2 Rondo Popiełuszki - Gdańska, Kossaka, parking koło sądu (Przymurna) 3. Pl. Spółdzielczy . Prawa strona placu 4. Kasprzaka , Skłodowskiej, teren zielony parking za Armii Krajowej 13A , Staromiejska , Staromiejska , Reja , 6 Armii Krajowej , Armii Krajowej, parking vis a vis banku, część (pasażu handlowego nad rzeką (Batalionów Chłopskich) , 7 Stryjewskiego Skrzyżowanie , Stryjewskiego z Bohaterów Westerplatte i Malczewskiego , 8 Łokietka , Łokietka , orlik Al. Wolności . 9 Al. Wolności , Wolności, skrzyżowanie z ul. Orzeszkowej . 10 Korczaka . Skrzyżowanie ul. Orzeszkowej i ul. Korczaka , 11 Kusocińskiego teren przy pływalni RAFA , 12. Dworzec , ul. Dworcowa, centrum przesiadkowe PKP , 13 Pl. Pokoju , Plac Pokoju 14 Czołgistów , Starostwo Powiatowe , parkingi sklepów Biedronka i Lewiatan 15. Staromiejska, ul. Staromiejska (most), Targowa , Wiadukt (koło Lidla) , Tunel pod wiaduktem 16 Olimpijczyków Teren przy siłowni i okolicy pływalni miejskiej . 18 Rondo Solidarności , Rondo Solidarności (I Armii W.P. , Al. Niepodległości, Al. Wolności ,19 DH Kupiec , Zwycięstwa, Teligi , ul. Teligi do wysokości ul. Kusocińskiego , 20 Dworzec PKP (tunel) . Widok na windę , części tunelu , 21 Żeromskiego. Wejście do windy i teren przyległy do ul. Żeromskiego . 22 Żeromskiego (tunel) . Winda w tunelu 23 Bulwar rzeki Łeby , Przystań kajakowa . 24 Bulwar rzeki , Łeby , Przystań kajakowa, most Alei Niepodległości 25 Kazimierza Wielkiego oś. Czołgistów, Mostnika, tory Łeba . 26 Skarżyńskiego , ul. Orlińskiego ,27 Malczewskiego ul, Malczewskiego, ul Krótka , 28 Stryjewskiego ul. Stryjewskiego, zaplecze klubu, Baza", 29 Mostnika , ul. Mostnika, ul.

Westerplatte , 30 Gdańska , ul. Gdańska, ul. Styki , 31 Park przy ul. Malczewskiego , Park na zapleczu Malczewskiego 32 . Umieszczenie kamery Widok na: JZ Legionów Polskich , ul. Legionów Polskich, ul Wysockiego , Zaplecze Klubu Baza , 34 Plac Pokoju ukier. na plac TAXI ,35 Plac Spółdzielczy Lewa strona placu .

Burmistrz Miasta Łęborka wydał upoważnienia nr.118/2020, 226/2019/ ,9/2020 do przetwarzania danych osobowych dla wszystkich strażników miejskich zatrudnionych w Urzędzie Miasta Łęborka. Zostały także zawarte dwie umowy zlecenia o nr. 335/2021 , 336/2021 z operatorami systemu monitoringu . Powyższe dokumenty określały jako przedmiot umów następujące aspekty : przedmiotem umów jest zapobieganie przestępstwom i wykroczeniom , a także doprowadzenie we współpracy ze służbami /Policją i Strażą Miejską / do ujęcia / zatrzymania ich sprawców oraz pozyskiwania materiału dowodowego poprzez obsługę monitoringu i monitorów wizyjnych , zlecniodawca reaguje i pozwala na szybką reakcję Straży Pożarnej , Pogotowia Ratunkowego i służb technicznych w przypadku pożarów, nagłych załabnięć , awarii urzędzeń , kolizji , wypadków drogowych i innych przypadków losowych . Za pomocą kamer i innych elektronicznych systemów łączności obserwuje na wyznaczonym terenie w czasie rzeczywistym ludzi , obiekty , pojazdy , sytuacje i inne zdarzenia, zleceniobiorca porusza manualnie urządzeniami zsynchronizowanymi z kamerami, znajdującymi się w siedzibie Straży Miejskiej , nie mniej niż – 1 raz na 15 minut . Do obowiązków należy także kontrolowanie sprawności obsługiwanych urzędzeń ,powiadomienie Komendanta Straży Miejskiej o zauważonych usterkach i awariach i odnotowanie w księżce służby. Zlecniodawca , rejestruje , rozpoznaje , analizuje ,selekcjonuje oraz samodzielnie interpretuje obserwowane zdarzenia i decyduje o podjęciu działań . Do umów zlecenia dołączone zostały umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych obejmujących zakres i cel przetwarzania danych . W celu prawidłowego wykonania umowy odrębnej , powierzenia przetwarzania danych osobowych następuje wyłącznie w celu umożliwienia właściwego wykonania przez przetwarzającego zadań wynikających z umowy odrębnej , powierzenie przetwarzania danych następuje wyłącznie w celu umożliwienia właściwego wykonania przez przetwarzającego zadań wynikających z umowy odrębnej , przetwarzający będzie przetwarzał dane w siedzibie Administratora , przetwarzający jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych w następującym zakresie : obserwacji , utrwalania, przechowywania. Przetwarzający jest zobowiązany do przetwarzania danych osobowych z najwyższą starannością , zgodnie z postanowieniami umowy oraz zachowaniem obowiązków określonych w RODO i innych przepisach prawa w celu zabezpieczenia prawnego, organizacyjnego interesów stron oraz praw osób , których dotyczą , niezwłocznie informuje administratora , jeżeli jego zdaniem wydane mu polecenie stanowi naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych . Przetwarzający udostępnia administratorowi wszelkie informacje niezbędne do wykazania spełnienia obowiązków określonych w przepisach powszechnie obowiązujących oraz umożliwia administratorowi lub audytorowi upoważnionemu przez administratora przeprowadzenia audytów , w tym inspekcji . Przetwarzający niezwłocznie informuje administratora , jeżeli jego zdaniem wydane mu polecenie stanowi naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych. Administrator danych zgodnie z art.28 ust.3 pkt h/ RODO ma prawo kontroli , czy środki zastosowane przez przetwarzającego przy przetwarzaniu i

zabezpieczeniu powierzonych danych spełniają postanowienia umowy. Administrator danych realizować będzie prawo kontroli w godzinach pracy przetwarzającego i z minimum 3-dniowym jego uprzedzeniem. Przetwarzający zobowiązuje się do usunięcia uchybień stwierdzonych podczas kontroli w terminie wskazanym przez administratora, nie dłuższym niż 7 dni. Brak skorzystania z uprawnienia do kontroli nie zwalnia ani nie umniejsza odpowiedzialności przetwarzającego za należyte wykonanie umowy i obowiązków określonych prawem. Przetwarzający zobowiązuje się do bezterminowego zachowania tajemnicy wszelkich informacji, wynikających z umowy tj. materiałów, dokumentów i danych osobowych otrzymanych od administratora i oraz danych uzyskanych w jakikolwiek inny sposób, zamierzony czy przypadkowy w formie ustnej, pisemnej lub elektronicznej, przetwarzający oświadcza, że w związku ze zobowiązaniem do zachowania w tajemnicy danych nie będą one wykorzystywane, ujawniane ani udostępniane bez pisemnej zgody administratora w innym niż wykonanie umowy lub umowy odrębnej, chyba że konieczność ujawnienia posiadanych informacji wynika z obowiązujących przepisów prawa lub umowy, strony zobowiązują się do złożenia wszelkich starań w celu zapewnienia, aby środki łączności wykorzystywane do odbioru, przekazywania oraz przechowywania danych gwarantowały zabezpieczenie danych, w tym w szczególności danych osobowych powierzonych do przetwarzania, przed dostępem osób trzecich nieupoważnionych do zapoznania się z ich treścią. Przetwarzający jest odpowiedzialny za szkody powstałe u administratora lub osób trzecich, w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy lub naruszenia przepisów prawa, w szczególności w wyniku udostępnienia lub wykorzystania danych osobowych niezgodnie z umową lub przepisami prawa. W przypadku naruszenia przepisów prawa lub umowy z przyczyn leżących po stronie przetwarzającego jest on zobowiązany do zwolnienia administratora ze wszelkich wynikłych stąd zobowiązań. Jeśli nie będzie to możliwe i w następstwie naruszeń przetwarzającego, administrator zostanie zobowiązany do wypłaty odszkodowania lub zostanie ukarany karą lub inną należnością publicznoprawną, przetwarzający zwróci administratorowi poniesione z tego tytułu koszty. Jeżeli jakakolwiek osoba, której dane osobowe zostały powierzone w wyniku umowy wystąpi wobec administratora z jakimikolwiek roszczeniami z tego tytułu, administrator zawiadomi o roszczeniach przetwarzającego, który zobowiązuje się podjąć wszelkie działania mające na celu rozwiązanie sporu i zaspokojenie roszczenia, w tym ponieść wszelkie działania mające na celu rozwiązanie sporu i zaspokojenie roszczenia, w tym ponieść wszelkie koszty z tym związane. W szczególności przetwarzający wstąpi do toczącego się postępowania w charakterze strony pozwanej, a w razie braku takiej możliwości zgłosi interwencję uboczną po stronie pozwanej oraz pokryje wszelkie koszty z tego tytułu, jak i odszkodowania związane z roszczeniem osoby trzeciej, w tym poniesione uprzednio przez administratora. W przypadku, gdy w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy lub naruszenia przepisów prawa przez przetwarzającego, administrator będzie zobowiązany na podstawie przepisów prawa lub decyzji organu publicznego do podjęcia określonych czynności. Przetwarzający będzie zwolniony z odpowiedzialności za szkody spowodowane przetwarzaniem naruszającym przepisy prawa, jeżeli nie ponosi winy za zdarzenie, które doprowadziło do powstania szkody. Administrator zapewnia, iż powierzone przez niego przetwarzającemu dane osobowe administratora przetwarza zgodnie z prawem, rzetelnej i w sposób przejrzysty dla osób, których dane dotyczą oraz sposób zgodny z prawnie uzasadnionymi celami, w związku z czym

powierzenie przetwarzania danych osobowych na podstawie umowy następuje zgodnie z prawem .Administrator na wniosek przetwarzającego przekaze wszelką dokumentację niezbędną i istotną dla procesów przetwarzania danych osobowych na podstawie umowy . Zgodnie z art. 28 RODO podmiot przetwarzający nie korzysta z usług innego podmiotu przetwarzającego bez uprzedniej szczegółowej lub ogólnej pisemnej zgody administratora. W przypadku ogólnej pisemnej zgody podmiot przetwarzający informuje administratora o wszelkich zamierzonych zmianach dotyczących dodania lub zastąpienia innych podmiotów przetwarzających, dając tym samym administratorowi możliwość wyrażenia sprzeciwu wobec takich zmian. Przetwarzanie przez podmiot przetwarzający odbywa się na podstawie umowy lub innego instrumentu prawnego, które podlegają prawu Unii lub prawu państwa członkowskiego i wiążą podmiot przetwarzający i administratora, określają przedmiot i czas trwania przetwarzania, charakter i cel przetwarzania, rodzaj danych osobowych oraz kategorie osób, których dane dotyczą, obowiązki i prawa administratora. Ta umowa lub inny instrument prawny stanowią w szczególności, że podmiot przetwarzający: przetwarza dane osobowe wyłącznie na udokumentowane polecenie administratora – co dotyczy też przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej – chyba że obowiązek taki nakłada na niego prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, któremu podlega podmiot przetwarzający; w takim przypadku przed rozpoczęciem przetwarzania podmiot przetwarzający informuje administratora o tym obowiązku prawnym, o ile prawo to nie zabrania udzielania takiej informacji z uwagi na ważny interes publiczny; zapewnia, by osoby upoważnione do przetwarzania danych osobowych zobowiązały się do zachowania tajemnicy lub by podlegały odpowiedzialnemu ustawowemu obowiązkowi zachowania tajemnicy . Zgodnie z wyżej cytowanym przepisem prawnym w dniu 16.05.2022 roku została zawarta umowa nr. RI 272.109.2022K pomiędzy Gminą Miasto Łębork , a Firmą „ COMPLEX „ dotyczącą zamówienia na wymianę kamer monitoringu oraz wymianę i rozbudowę osprzętu centrum monitoringu , umowę nr. RI.272.128.2022.GG z dnia 2.06.2022 r. pomiędzy Gminą Miasto Łębork ,a Firmą „ FIN-EL „ dotyczącą wykonania robót wykonawczych budowy i montażu kanalizacji kablowej na potrzeby monitoringu miejskiego w Łęborku w zakresie przejścia przez rzekę Łebę w Parku Chrobrego w Łęborku , umowę nr. RI.272.280.2022.K z dnia 5.01.2023 r. pomiędzy Gminą Miasto Łębork , a Firmą „ MEGA-SAT „ dotyczącą wykonania dokumentacji projektowo-kosztorysowej , uzyskania pozwolenia na budowę oraz montaż punktu kamerowego , umowę nr. RI.272.264.2022.GG z dnia 7.12.2022 r. pomiędzy Gminą Miasto Łębork , a Firmą „ PROJ-TEL „ dotyczącą wykonania dokumentacji projektowo-kosztorysowej , uzyskania pozwolenia na budowę oraz montaż punktu kamerowego . Wszystkie umowy zawarto poza ustawą z dnia 11września 2019 r. Prawo zamówień publicznych / art. 2 ust. 1 pkt.1 / ustawy . Prawo zamówień publicznych „ Przepisy ustawy stosuje się do udzielenia zamówień klasycznych oraz organizowania konkursów , których wartość jest równa lub przekracza kwotę 130.000 zł -tekst jednolity Dz.U. z 2022r. poz. 1710 z późn. zm. /. Żadna z zawartych umów nie była równa lub przekraczała wyżej wymienioną kwotę .W zakresie zadań , czynności i odpowiedzialności inspektora oraz starszego inspektora znajduje się punkt dotyczący monitoringu o treści „ obserwowanie i rejestrowanie przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych „ . Natomiast w zakresie zadań stałych i uprawnień Komendanta Straży Miejskiej znajduje się punkt dotyczący monitoringu „ w zakresie merytorycznym: zapewnienie obsługi stanowiska ,

zgłaszanie awarii systemu , bieżące wykorzystywanie informacji uzyskanych w toku obserwacji oraz zarejestrowanych obrazów zdarzeń i sporządzanie stosownej dokumentacji w celach i w sposób określony w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. o strażach gminnych / tj. Dz.U z 2016 r. poz.706 oraz z 2017 r. poz. 60/ i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych przez straż gminną / miejską / oraz w niniejszym Regulaminie . Z otrzymanej pisemnej odpowiedzi wynika , iż nadzór nad monitoringiem sprawuje : Komendant Straży Miejskiej w Lęborku oraz Inspektor Ochrony Danych w Urzędzie Miejskim w Lęborku , Koordynatorem Monitoringu jest Komendant Straży Miejskiej w Lęborku . W ramach pełnionej funkcji Administrator i Koordynator odpowiadają za : zarządzanie systemem w sposób zgodny z celami RODO , ustawą o ochronie danych osobowych i innych przepisów prawa powszechnie obowiązującego ,kontrolowanie prawidłowości funkcjonowania systemu ,zabezpieczenie obrazu przed udostępnieniem osobom nieupoważnionym . Komendant Straży Miejskiej kieruje organizacją pracy na stanowisku obserwatora Monitoringu. Operator Monitoringu realizuje zadania na podstawie grafiku pracy sporządzanego i zatwierdzonego przez Komendanta Straży Miejskiej w cyklu miesięcznym . Obserwatorami monitoringu są upoważnione osoby .

Monitoring wizyjny w szkołach i placówkach oświatowych

Zadania związane z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego ustawodawca zaliczył do podstawowych zadań jednostek samorządu terytorialnego (art. 7 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym). Zadaniem własnym gmin jest ponadto zakładanie i prowadzenie m.in. publicznych szkół podstawowych oraz gimnazjów (art. 104 ustawy o systemie oświaty). Gmina odpowiada za jej działalność, a w szczególności za zapewnienie warunków działania szkoły lub placówki, w tym bezpiecznych i higienicznych warunków nauki, wychowania i opieki (art. 10 prawo oświatowe). Oznacza to, że gmina ponosi bezpośrednią odpowiedzialność w stosunku do ucznia, który uległ nieszczęśliwemu wypadkowi. Odpowiedzialność organu prowadzącego szkołę, za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie pracowników oświaty przy wykonywaniu czynności nie jest uzależniona od jego winy. Gmina sprawuje nadzór nad działalnością szkół podstawowych i gimnazjów w zakresie spraw finansowych i administracyjnych,(art. 57 ustawy o prawo oświatowe/. W wykonywaniu nadzoru nad stanem bezpieczeństwa w szkole służą składane, co najmniej raz w roku przez dyrektora szkoły protokoły z kontroli zapewniania bezpiecznych i higienicznych warunków korzystania z obiektów należących do szkoły lub placówki, w tym bezpiecznych i higienicznych warunków nauki (§ 3 ust.1 rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach).Organy prowadzące powinny dokonywać systematycznego rozpoznania stanu bezpieczeństwa w poszczególnych szkołach w związku z funkcjonowaniem systemów monitoringu wizyjnego. Informacje w tym zakresie organy powinny pozyskać od szkół nie tylko na etapie poprzedzającym instalację systemów monitoringu wizyjnego . Jednostki wykorzystywały monitoring jako narzędzie służące do realizacji ustawowego obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa uczniów oraz ochrony mienia. Szkoły powinny w pełni wykorzystywać

funkcję interwencyjną monitoringu i zapewnić obserwację obrazu z kamer w czasie, gdy ryzyko wystąpienia zdarzeń jest największe, tj. podczas przerw lekcyjnych. Należy nadzór nad wykorzystaniem monitoringu muszą zapewnić organy prowadzące. Musi być weryfikowana wydajność systemów monitoringu w realizacji ww. funkcji, a także prawidłowość gromadzenia i zabezpieczenia nagrań. Należy także zapewnić bieżącą, udokumentowaną i usystematyzowaną wiedzę na temat stanu bezpieczeństwa w poszczególnych szkołach, co ułatwi sprawowanie nad nimi skutecznego nadzoru w sferze bezpieczeństwa oraz podejmowanie adekwatnych działań w tym obszarze. W związku z wejściem w życie w dniu 25 maja 2018 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (RODO) szereg przepisów polskiego prawa zostało dostosowanych do wymagań tego rozporządzenia. Uchwalona ustawa o ochronie danych osobowych zmieniła m.in. przepisy ustawy prawo oświatowe. W wyniku tego działania do ustawy prawo oświatowe został dodany przepis regulujący bezpośrednio monitoring wizyjny w szkołach i placówkach oświatowych. Zgodnie z przepisami prawa oświatowego wprowadzenie monitoringu wizyjnego jest możliwe wyłącznie po spełnieniu licznych przesłanek ustawowych. Podstawa prawna reguły i zasady poprzedzające wprowadzenie środków technicznych umożliwiających rejestrację obrazu zostały ujednoczone dla wszystkich szkół i placówek oświatowych w ustawie z 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. Zgodnie z jej art. 108a ust. 1 rejestrację obrazu można rozpocząć, jeżeli zostanie spełniona przynajmniej jedna z dwóch przesłanek. Pierwsza z nich to konieczność zapewnienia bezpieczeństwa uczniów i pracowników, druga sprowadza się do potrzeby zapewnienia ochrony mienia. Dodatkowy wymóg, jaki stoi przed każdym dyrektorem, to obowiązkowe przeprowadzenie odpowiednich konsultacji: 1) z radą pedagogiczną, 2) z radą rodziców, 3) z samorządem uczniowskim (o ile ma zastosowanie) 4) z radą szkoły (o ile ma zastosowanie). Konsultacje mimo, że w przepisach nie ma wskazanej formy konsultacji, wskazane jest spisanie stosownego protokołu, który pozwoli wykazać realizację nałożonego obowiązku. W protokole powinny znaleźć się takie informacje jak: dane identyfikujące osób, z którymi prowadzone są konsultacje, opis stanowiska, jakie zostało wypracowane stanowisko oraz podpisy. Uzgodnienie z organem prowadzącym. Po przeprowadzonych konsultacjach dyrektor jest zobowiązany zwrócić się do odpowiedniego organu prowadzącego placówkę, aby uzgodnić okoliczności przemawiające za wprowadzeniem / utrzymaniem systemu monitoringu. Uzgodnieniu podlegają również sprawy związane z zapewnieniem odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych w celu ochrony przechowywania nagrań obrazu oraz zgromadzonych danych osobowych. W świetle ustawowej definicji poprzez organ prowadzący placówkę należy rozumieć ministra, jednostkę samorządu terytorialnego, inne osoby prawne i fizyczne. Niestety, ustawodawca pominął omówienia znaczenia „uzgodnień” i nie wskazał żadnych elementów, które powinny zostać uwzględnione, ani formy, w jakiej powinny się odbyć. Nie przewidziano także możliwości odwołania w przypadku negatywnego wyniku „uzgodnień”. Podobnie jak w przypadku konsultacji z radą pedagogiczną, radą rodziców czy samorządem uczniowskim, zasadne jest, aby uzgodnienie przybrało formę pisemną. W tym celu dyrektor powinien wystąpić z oficjalnym pismem. Wprowadzenie monitoringu jest uzależnione nie tylko od formalnych konsultacji czy uzgodnień, ale również od licznych ustawowych reguł o charakterze

organizacyjnym i technicznym. Pierwszą z nich jest odpowiednie zaplanowanie rozmieszczenia kamer. Monitoring nie może obejmować swolm zasięgiem pomieszczeń: 1) dydaktycznych oraz tych, w których prowadzone są zajęcia wychowawcze i opiekuńcze; 2) w których udzielana jest specjalistyczna pomoc psychologiczno-pedagogiczna; 3) przeznaczonych do odpoczynku i rekreacji pracowników; 4) sanitarno-higienicznych oraz gabinetu profilaktyki zdrowotnej; 5) szatni oraz przebieralni. W wyjątkowych sytuacjach, jeżeli jest to niezbędne ze względu na istniejące ryzyko dla bezpieczeństwa uczniów i nauczycieli lub ochrony mienia, można zastosować monitoring we wskazanych pomieszczeniach. Jednak sposób umieszczenia kamer oraz zapis obrazu nie może naruszać godności oraz innych dóbr osobistych. Dyrektor placówki powinien także zadbać o sposób przechowywania nagrań. Zarejestrowany obraz to szereg danych osobowych .Po spełnieniu wskazanych wymogów technicznych, organizacyjnych i formalnych dyrektor wydaje stosowne zarządzenie, którym wprowadza rejestracje obrazu nad pomieszczeniami lub terenem wokół szkoły czy placówki. Na dyrektorze placówki ciąży również obowiązek informacyjny, który powinien zostać zrealizowany w odpowiednim czasie. W przypadku wprowadzenia nowo zainstalowanego monitoringu jest to termin 14 dni przed jego uruchomieniem. Reallzując ww. obowiązek należy zatem przyjąć takie rozwiązanie, które skutecznie dotrze do odbiorców przez wywieszenie stosownej informacji na tablicy ogłoszeń czy przy wejściu do placówki. Z kolei w przypadku nowych pracowników, ustawodawca jasno nałożył wymóg pisemnego poinformowania jeszcze przed dopuszczeniem danej osoby do wykonywania obowiązków. Taką informację, wraz z podpisem pracownika, trzeba złożyć do akt osobowych .Dyrektor musi zadbać także o odpowiednie oznaczenie monitorowanych pomieszczeń i terenu, które powinno być widoczne i czytelne. W tym celu można wykorzystać odpowiednie znaki (piktogramy) lub ogłoszenia dźwiękowe. Wypełnienie tego obowiązku powinno nastąpić nie później niż dzień przed uruchomieniem monitoringu. W przypadku monitoringu działającego już przed wprowadzeniem zmian w prawie oświatowym należy rozważyć, czy administrator danych jest w stanie wykazać zgodność z obowiązującym stanem prawnym. Jeżeli nie ma takiej możliwości, należy wykorzystać przepisy prawne odnoszące się do wprowadzenia monitoringu i dokonać stosownych ustaleń z radą pedagogiczną, radą rodziców, samorządem uczniowskim i radą szkoły, poinformować organ prowadzący o utrzymaniu monitoringu, oraz podać w zarządzeniu dyrektora placówki informację o stosowaniu monitoringu. *Przepisy Kodeksu Pracy dotyczą również szkół które nie są tylko placówkami dydaktycznymi lecz także miejscem pracy przez co zastosowanie przepisów kodeksu pracy ma również miejsce w odniesieniu do tego typu budynków. GIODO przypomina, że szkoła, która stosuje monitoring, musi spełnić obowiązek informacyjny wobec nagrywanych osób. Należy poinformować, że monitoring jest stosowany, jaki obszar jest nim objęty oraz podać swoją nazwę, adres i cel stosowania monitoringu . Nagrania przechowujemy do 3 miesięcy od dnia nagrania, a po tym okresie je niszczymy poprzez trwałe skasowanie, chyba że inny przepis stanowi inaczej i jak już powyżej wspomnieliśmy szkoła jest bowiem pracodawcą i zakładem pracy, który obok uczniów nagrywa swych pracowników. Jeżeli choćby teoretycznie możemy nagrywać pracowników, wówczas musimy przechowywać niektóre nagrania dłużej niż 3 miesiące – chodzi również o: niektóre nagrania zawierające wizerunek uczniów i innych osób niż pracownicy szkoły, które znalazły się w zasięgu kamer, a także inne dane (np. tablice rejestracyjne pojazdów wjeżdżających na teren szkoły). Jeżeli bowiem dokonane nagrania obrazu będą dowodem w*

postępowaniu prowadzonym na podstawie prawa (np. przez sąd) lub szkoła wie, że mogą one stać się takim dowodem, wówczas nagrania musimy przechować dłużej, tj. do czasu prawomocnego zakończenia postępowania (czyli np. gdy sąd wyda orzeczenie, od którego nikt nie może już się odwołać do innego sądu). Po tym okresie jednak je niszczymy poprzez trwałe skasowanie, chyba że konkretny przepis nakaże nam się zachować inaczej w konkretnej sytuacji. Niezależnie od tego regularnie przeglądamy dokonane nagrania, aby usunąć te, co do których mamy pewność, że nie muszą być przechowywane dłużej niż 3 miesiące. W razie wątpliwości informacji udziela inspektor ochrony danych osobowych .

Analiza konieczności wprowadzenia monitoringu jest to dokument wyjściowy, który stanowi dowód, że wdrożenie monitoringu jest konieczne. Dokument powinien zawierać argumenty przemawiające za tym, że inne, mniej inwazyjne metody (np. osobisty nadzór pracowników nad obszarem szkoły) nie pozwalają dbać w naszym przypadku o bezpieczeństwo w sposób wystarczający. Dokument ten powinien być na bieżąco aktualizowany, sprawdzając, czy monitoring spełnia zakładane w nim cele . Spełniając obowiązek informacyjny , pamiętajmy o jego aktualizacji pod kątem grupy odbiorców, celu przetwarzania, zakresu przetwarzanych danych oraz okresu ich przechowywania art. 6 ust. 1 lit. e RODO - wykonanie zadania realizowanego w interesie publicznym przez szkołę w związku z: art. 108a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (tekst jedn.: Dz.U. z 2020, poz. 910 ze zm.) oraz z art. 68 ust. 1 pkt 6 Prawa oświatowego, zgodnie z którym dyrektor szkoły musi zapewnić bezpieczeństwo uczniom i nauczycielom w czasie zajęć i przerw art. 6 ust. 1 lit. c RODO – wypełnienie obowiązku prawnego, jaki ma szkoła w związku z: artykułem 42 ust. 5 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 poz. 869 ze zm.) - obowiązek ustalania i dochodzenia należności pieniężnych oraz z artykułami 5 i 22² § 4 i 5 ustawy z 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (tekst jedn.: Dz.U. z 2020, poz. 1320 ze zm., dalej: kp); . Przy monitorowaniu uczniów i pracowników szkoły: dowód prowadzenia uzgodnień i konsultacji w sprawie wdrożenia monitoringu (art. 108a ust. 1 Pro); porozumienie z organem prowadzącym szkołę środków technicznych i organizacyjnych w celu ochrony przechowywanych nagrań (art. 108a ust. 9 Pro); przystępna informacja dla uczniów o wprowadzeniu monitoringu; informacja o istnieniu monitoringu kierowana do osób wykonujących w szkole obowiązki służbowe; informacja o sposobie oznaczenia monitorowanego obszaru. W przypadku obejmującego również uczniów monitoringu na podstawie prawa oświatowego dyrektor szkoły lub placówki: informuje uczniów i pracowników szkoły lub placówki o wprowadzeniu monitoringu, przed dopuszczeniem osoby do wykonywania obowiązków służbowych informuje ją na piśmie o stosowaniu monitoringu . Analizę ryzyka tworzą dokumenty prowadzone w dowolnej formie, w których przeprowadzamy ogólną analizę ryzyka dla przetwarzanych danych osobowych w ramach monitoringu. Przy jej sporządzaniu możemy – w zależności od specyfiki – powoływać się na istniejące normy . Szkoła lub placówka oświatowa zobowiązana jest do przestrzegania zasad ochrony danych osobowych, w tym m.in. do: spełnienia względem osób, których dane dotyczą, obowiązku informacyjnego . Zgodnie z zacytowanym rozporządzeniem administrator danych osobowych / ADO / ma następujące obowiązki określone prawnie: wdraża odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, mając na uwadze charakter, zakres, kontekst, cele przetwarzania oraz ryzyko związane z przetwarzaniem danych (art. 24 ust. 1), powinien wdrożyć system postępowania z danymi osobowymi – Politykę Ochrony Danych Osobowych, który ma ułatwić wdrażanie procedur ochrony danych w placówce, jak również stanowi

dowód, że Administrator wyłącza się ze swoich obowiązków (art. 24 ust. 2), spełnia obowiązek informacyjny (art. 13 i 14 RODO) odnośnie osób, których dane dotyczą, powinien powołać Inspektora Ochrony Danych (art. 37 ust. 1 lit. a). Realizując swoje obowiązki wynikające z rozporządzenia, a dokładniej określone w art. 5 ust. 1, Administrator powinien stosować się do następujących zasad przetwarzania danych osobowych: zasada rzetelności, przejrzystości i legalności (zgodność z prawem), zasada ograniczenia celu przetwarzania danych (konkretne, wyraźne i prawnie uzasadnione cele), zasada minimalizacji danych (ograniczenie do celów przetwarzania) zasada prawidłowości (poprawności danych), zasada ograniczenia przechowania (nie dłużej niż to jest potrzebne), zasada integralności i poufności (bezpieczeństwa danych). Dodatkowo zgodnie z art. 5 ust. 2 Administrator jest nie tylko zobowiązany do przestrzegania przepisów dotyczących przetwarzania danych zgodnie z prawem, ale również do wykazania, że tak właśnie czyni (zasada rozliczalności). Niektórymi z elementów rozliczalności jest posiadanie polityk ochrony danych wraz odpowiednimi wzorami dokumentacji stosowanej w szkole (upoważnienia, ewidencje, rejestr czynności, etc.), opublikowanie danych powołanego Inspektora Ochrony Danych i powiadomić o jego powołaniu organ nadzorczy, czyli Prezesa UODO. Na gruncie RODO placówka edukacyjna powinna spełnić obowiązek informacyjny w następujących obszarach: Rekrutacja, Wizerunek ucznia, Konkursy międzyszkolne, Monitoring wizyjny, Zaproszenia na uroczystości, Pracownicy szkoły. Do prawidłowej realizacji obowiązku szkolnego niezbędne jest przetwarzanie danych osobowych. Mówi o tym Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe, a dokładnie art. 130 i 134 te same ustawy, które określają jakie dane są niezbędne w procesie rekrutacji. W przypadku szkół podstawowych realizacja obowiązku szkolnego oparta jest na przepisach prawa, dzieci zamieszkałe w obwodzie właściwym dla danej szkoły przyjmowane są do szkoły z urzędu. Szkoła podstawowa nie musi informować rodzica / opiekuna prawnego o pozyskaniu danych z gminy. Natomiast w szkołach ponadpodstawowych obowiązek informacyjny jest spełniany automatycznie. Jak wspomnieliśmy wcześniej, szkoła działa w oparciu o przepisy prawa, są to: Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe, Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, Ustawa z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej, (wraz z rozporządzeniami do wyżej wymienionych ustaw). Czyli podstawą prawną do przetwarzania danych na gruncie RODO jest art. 6 ust. 1 lit. c., co automatycznie powoduje, że zgoda nie jest wymagana, a jedynie spoczywa na administratorze obowiązek informacyjny. W związku z tym, że monitoring wizyjny jest często obecny w jednostkach oświatowych z uwagi na potrzebę zwiększenia bezpieczeństwa w placówce, zarówno pod względem personalnym jak i ochrony mienia (podstawą jest tutaj art. 6 ust. 1 lit. f), a jednocześnie jest bardzo inwazyjną formą przetwarzania danych, należy pamiętać, że nie jest on niezbędny do funkcjonowania placówki. Według UODO należy każdorazowo przeanalizować stosowanie monitoringu wizyjnego. Niemniej jednak monitoring jest obecny w wielu placówkach, a dodatkowo dane wizerunkowe osób przebywających na terenie szkoły znajdujących się w jego zasięgu są rejestrowane. Wobec tych osób należy oczywiście spełnić obowiązek informacyjny. Informację o przetwarzaniu danych w przypadku monitoringu wizyjnego należy umieścić na wszystkich drzwiach wejściowych do placówki, bramie wjazdowej w formie tabliczki informującej o istnieniu monitoringu. Powinna się na niej znaleźć informacja o monitorowaniu placówki, o

tym kto jest administratorem, o tym że obraz jest rejestrowany i jak długo przetrzymywany, i co najważniejsze gdzie znajduje się regulamin monitoringu i pełna wersja klauzuli informacyjnej. Administrator powinien wywiązać się z obowiązku informacyjnego w stosunku do pracowników i powinien poinformować pracowników o celach przetwarzania, odbiorcach danych, okresie przez który te dane będą przechowywane oraz o prawach osoby, której dane dotyczą. Odpowiednie klauzule informacyjne powinny być wręczone pracownikom. Pamiętajmy, że informacje te powinny otrzymać zarówno dzieci, rodzice, jak i nauczyciele oraz inni pracownicy lub współpracownicy. Treść klauzul dopasowujemy do grup osób, których dane przetwarzamy i przedstawiamy je zwłaszcza poprzez: umieszczenie na stronie internetowej; przekazanie osobiście lub drogą pocztową/e-mail, lub umieszczenie w widocznym, powszechnie dostępnym miejscu. Osoby trzecie powinny również mieć dostęp do informacji o przetwarzaniu swoich danych, np. przy wejściu do szkoły. Stworzona i aktualizowana dokumentacja – przy monitorowaniu pracowników szkoły: układ zbiorowy pracy/regulamin pracy lub obwieszczenie; informacja o wprowadzeniu monitoringu (niezależna od informacji wymaganej przez RODO); informacje o monitoringu przedstawiane nowemu pracownikowi (niezależnie od informacji wymaganej przez RODO); informacja o sposobie oznaczenia monitorowanego obszaru. W przypadku monitoringu na podstawie kodeksu pracy : cele, zakres oraz sposób zastosowania monitoringu ustalamy w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie pracy albo w obwieszczeniu, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu pracy; o wprowadzeniu monitoringu musimy poinformować w sposób u siebie przyjęty zabezpieczenia danych osobowych przez zastosowanie odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych, tak aby dane te nie były udostępniane osobom nieupoważnionym oraz aby dane te były chronione przed zniszczeniem albo utratą (np. poprzez szyfrowanie danych, pseudoanonimizację , zapewnienie integralności i poufności danych), respektowania praw osób, których dane są przetwarzane, np. udzielania informacji co do celów, sposobów, źródeł, zakresu przetwarzania danych osobowych, spełniania żądań sprostowania, uaktualnienia albo uzupełnienia czy też czasowego wstrzymania ich przetwarzania . RODO wymaga, by inspektor posiadał fachową wiedzę na temat prawa oraz praktyki w zakresie ochrony danych. Jego stanowisko ma samodzielny i niezależny charakter. Od 25 maja 2018 r monitoring wizyjny prowadzony w szkołach i placówkach oświatowych powinien spełniać następujące wymagania: Nagrania uzyskane w wyniku stosowania monitoringu mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu, dla którego zostały zarejestrowane czyli np. nie powinny być co do zasady wykorzystywane jako dowód niskiej jakości pracy nauczyciela. Ocena skutków dla ochrony danych (OSOD) . OSOD – jako szczegółową analizę ryzyka - sporządzamy: gdy wymaga tego art. 35 RODO (tj. zwłaszcza gdy dany rodzaj przetwarzania -w szczególności z użyciem nowych technologii -z dużym prawdopodobieństwem może powodować wysokie ryzyko naruszenia praw lub wolności osób fizycznych); według wskazówek opisanych w art. 35 ust. 7 RODO; biorąc pod uwagę to, co zagraża prawom i wolnościom osób fizycznych a nie szkoły; Wyniki wszystkich analiz najlepiej ująć w jednym zbiorczym raporcie. Umowy powierzenia z podmiotami przetwarzającymi wymagane jest , gdy w imieniu szkoły monitoringiem będzie zarządzać podmiot przetwarzający, np. zewnętrzna firma. Umowy zawsze muszą spełniać warunki opisane w art. 28 RODO. Upoważnienia do przetwarzania danych osobowych osobom, które zostaną przez szkołę dopuszczone do przetwarzania danych w ramach

monitoringu, w tym pracownikom podmiotu przetwarzającego. Upoważnienia powinny wskazywać, jakie dane, w jakim celu i w jakim okresie upoważniony może przetwarzać (np. przez czas nieokreślony). Rejestr czynności przetwarzania wymagany jest na podstawie art. 30 RODO uzupełniamy go o czynności przetwarzania związane z monitoringiem. System Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji to zbiór procedur (jeden lub wiele dokumentów) obowiązujący podmiot, który realizuje zadania publiczne oraz używa systemów teleinformatycznych. Rozporządzenie Rady Ministrów z 12 kwietnia 2012 r. (patrz: podstawa prawna) w § 20 ust. 2 wskazuje, że na SZBI składają się m.in. procedura zabezpieczenia informacji w sposób uniemożliwiający nieuprawnionemu jej ujawnienie, modyfikacje, usunięcie lub zniszczenie. Wszelkie dokumenty związane z realizacją praw osób fizycznych opisanych w art. 15-22 RODO. Aby ułatwić komunikację, również dotyczącą monitoringu, warto stworzyć spójne, przejrzyste formularze, których standardowo będziemy używać w komunikacji (np. formularz sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych, czy też formularze odpowiedzi na dane żądanie) Uzupełnienie polityki bezpieczeństwa o instrukcję postępowania z systemem monitoringu. Obowiązek posiadania polityk ochrony danych wynika z art. 24 ust. 2 RODO. Do tego typu polityk obok ogólnej Polityki bezpieczeństwa danych osobowych możemy zaliczyć Instrukcje postępowania z systemem monitoringu, w tym zasady zabezpieczania i usuwania danych. Oświadczenia o poufności. Zgodnie z ustawą dyrektor szkoły zobowiązany jest uzgodnić z organem prowadzącym środki techniczne i organizacyjne w celu ochrony przechowywanych nagrań obrazu oraz danych osobowych uczniów, pracowników i innych osób, które w wyniku tych nagrań można zidentyfikować. Należy zwrócić uwagę, iż ustawa mówi o rejestracji obrazu co oznacza, że rejestracja dźwięku nawet z obrazem jest niedozwolona. Decyzję o wprowadzeniu monitoringu wizyjnego podejmuje dyrektor szkoły lub placówki oświatowej. Zgodnie z art. 24 ust.1 podmiotem odpowiedzialnym za prawidłowe przetwarzanie danych osobowych jest Administrator Danych Osobowych (ADO). Czyli w przypadku przedszkola, Administratorem Danych jest Przedszkole, a w przypadku szkoły, Administratorem Danych Osobowych jest Szkoła. Każda z tych placówek jest reprezentowana przez dyrektora, na którego spadają obowiązki związane z realizacją zadań wynikających z RODO. Ustawa RODO wreszcie reguluje wszystkie kwestie związane z umieszczaniem (zgodnie z prawem) monitoringu zarówno w miejscach pracy jak i placówkach oświatowych. Każde miejsce objęte monitoringiem musi zostać w odpowiedni sposób oznakowane. Jeśli tak się nie zadzieje, z dużym prawdopodobieństwem administrator budynku/miejsca musi liczyć się w poważnymi konsekwencjami (każdy bowiem, kto przebywa w miejscu objętym monitoringiem musi zdawać sobie z tego sprawę). Znaki informujące o monitoringu najczęściej przybierają formę tablic bądź naklejek. Przy obecnych przepisach jest to nie wystarczające. Najważniejszym elementem tego rodzaju znaków informacyjnych jest duży napis informujący o monitoringu. Najczęściej spotkać się można z następującymi hasłami monitoring, obiekt i teren monitorowany, uwaga monitoring. powyższe hasła stanowią najczytelniejszy element całego znaku informacyjnego. Jednak sam piktogram informujący o tym, że są kamery nie jest wystarczającym i pełnym środkiem informacyjnym. *Powyższe zagadnienie zostało już omówione w tym protokole. Art. 3 USO stwierdza, że przez organ prowadzący należy rozumieć ministra, jednostkę samorządu terytorialnego, inne osoby prawne i fizyczne. Sprawa jest oczywista w przypadku osób fizycznych i prawnych – to założyciel, właściciel lub powołany organ osoby prawnej spełnia rolę organu prowadzącego*

przypadku jednostki samorządu terytorialnego sprawa tak prosta nie jest, bowiem kompetencje poszczególnych organów jednostki samorządu terytorialnego: organu stanowiącego i organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego. Ustawodawca do wykonywania nadzoru przez organ prowadzący wskazał odpowiednie stosowanie przepisów o nadzorze pedagogicznym (oczywiście należy mieć na uwadze, iż wskazane przepisy należy stosować w oparciu o odmienności obu form nadzoru) do których zaliczył: prawo wstępu do szkoły placówki posiada: wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta, marszałek województwa (art. 5c pkt 2 ustawy), prawo wglądu do dokumentacji obejmuje te dokumenty które istotne są z punktu widzenia nadzoru sprawowanego przez organ prowadzący, możliwość formułowania doraźnych zaleceń, uwag i wniosków (z prawem dyrektora do złożenia w ciągu 7 dni zastrzeżeń i obowiązkiem poinformowania organu prowadzącego w terminie 30 dni o realizacji zaleceń, uwag i wniosków w przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń przez organ prowadzący). Organy Jednostki organizacyjne podległe Miastu Lęborka : Szkoła Podstawowa Nr 1 w Lęborku, Szkoła Podstawowa Nr 3 w Lęborku, Szkoła Podstawowa Nr 4 w Lęborku, Szkoła Podstawowa Nr 5 w Lęborku, Szkoła Podstawowa Nr 7 w Lęborku, Szkoła Podstawowa Nr 8 w Lęborku, Przedszkole Nr 1 w Lęborku, Przedszkole Nr 2 w Lęborku, Przedszkole Nr 5 w Lęborku, Przedszkole Nr 6 w Lęborku, Przedszkole Nr 9 w Lęborku, Przedszkole Nr 10 w Lęborku, Lęborskie Centrum Kultury "Fregata", Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Lęborku, Środowiskowy Dom Samopomocy "Lwiątko" w Lęborku, Centrum Sportu i Rekreacji w Lęborku, Miejska Biblioteka Publiczna w Lęborku, Muzeum w Lęborku. Spółki Gminy. Na stronie głównej Biuletynu Informacji Publicznej Szkoły Podstawowej nr 3 w Lęborku w zakładce o nazwie RODO umieszczono następujące dokumenty : klauzula informacyjna dla klientów, klauzula informacyjna dla kontrahentów, klauzula informacyjna dla pracowników, klauzula informacyjna w/s monitoringu, klauzula informacyjna na potrzeby rekrutacji, klauzula informacyjna dot. wolontariatu. Zgodnie z art. 13 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 roku w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), zwane dalej RODO, Szkoła Podstawowa nr 3 w Lęborku informuje, że: 1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Szkoła Podstawowa nr 3 w Lęborku, z siedzibą ul. Kossaka 103, 84-300 Lębork; 2. W Szkole Podstawowej nr 3 w Lęborku wyznaczono Inspektora Ochrony Danych – jest nim Pan Piotr Przyborowski, z którym można się kontaktować pod adresem e-mail: gryfinspektor@gmail.com; 3. Pani/Pana wizerunek przetwarzany będzie w celu ochrony mienia i zapewnienia bezpieczeństwa uczniów, pracowników szkoły oraz innych osób przebywających na terenie Szkoły Podstawowej nr 3 w Lęborku na podstawie art. 6 ust. 1 lit. f RODO oraz art. 222 Ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (tj. Dz. U. 2019 poz. 730) i art. 108a Ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo Oświatowe (tj. Dz. U. 2019 poz. 1148 ze zm.); 4. Pani/Pana wizerunek mogą otrzymywać w ramach prowadzenia postępowań organy publiczne – w oparciu o konkretne przepisy prawa, a także inne podmioty – zgodnie z podpisanymi umowami powierzenia im przetwarzania danych osobowych w imieniu Szkoły Podstawowej nr 3 w Lęborku; 5. Pani/Pana wizerunek nie będzie przekazywany do państwa trzeciego; 6. Pani/Pana wizerunek będzie przechowywany przez okres niezbędny do realizacji celów, o których mowa w pkt 3 powyżej, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy (Kodeks pracy art. 222 § 3). W przypadku, w którym nagrania obrazu

stanowią dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie prawa lub pracodawca powziął wiadomość, iż mogą one stanowić dowód w postępowaniu, termin ten ulega przedłużeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania (Kodeks pracy art. 222 § 4). Po upływie tych okresów uzyskane w wyniku monitoringu nagrania obrazu zawierające dane osobowe podlegają zniszczeniu, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej (Kodeks pracy art. 222 § 5); 7. Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz prawo ich sprostowania, usunięcia, ograniczenia przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo wniesienia sprzeciwu, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem; 8. Posiada Pan/Pani prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego gdy uzna Pani/Pan, iż przetwarzanie danych osobowych Pani/Pana dotyczących narusza przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.; 9. Podanie przez Panią/Pana danych osobowych jest dobrowolne. Przebywanie na terenie Szkoły Podstawowej nr 3 w Lęborku jest równoznaczne z wyrażeniem zgody na podanie danych osobowych w zakresie wskazanym w pkt. 3. Konsekwencją odmowy udostępnienia tych danych jest brak uprawnienia do przebywania na terenie Szkoły Podstawowej nr 3 w Lęborku ; 10. Pani/Pana dane nie będą przetwarzane w sposób zautomatyzowany w tym również w formie profilowania. Natomiast w zakładce regulaminy znajduje się kilkanaście dokumentów dotyczących przedmiotowego zagadnienia , jednak brakuje Regulaminu Funkcjonowania i Obsługi Monitoringu Wizyjnego . Z otrzymanej pisemnej odpowiedzi wynika , iż Szkoła Podstawowa Nr.3 w Lęborku posiada monitoring wizyjny . Dane osobowe zarejestrowane nie są przetwarzane w sposób zautomatyzowany w tym również w formie profilowania , do odpowiedzi dołączono klauzulę informacyjną dotyczącą monitoringu , przy drzwiach wejściowych do szkoły nie umieszczono tabliczki informującej o monitoringu wizyjnym oraz klauzuli informacyjnej . Tabliczka prostokątna „ Obiekt Monitorowany „ została umieszczona na ścianie dopiero po wejściu do wewnątrz budynku . Przy furtce wejściowej prowadzącej na teren szkoły od ul. Al. Wolności znajduje się tabliczka „ Obiekt Monitorowany „ takiej tabliczki brakuje przy bramie wjazdowej .Na stronie głównej Biuletynu Informacji Publicznej Szkoły Podstawowej nr 4 w Lęborku w zakładce o nazwie RODO umieszczono następujące dokumenty : klauzule informacyjną dotyczącą przetwarzania danych osobowych oraz klauzulę informacyjną dotyczącą monitoringu wizyjnego . Zgodnie z art. 13 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 roku w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), zwane dalej RODO, Szkoła Podstawowa nr 4 w Lęborku informuje, że Administratorem Państwa danych osobowych jest: Szkoła Podstawowa nr 4 im. Tadeusza Kościuszki w Lęborku, 84-300 Lębork, ul. Aleja Wolności 31, tel. 59 862 26 30 (zwana dalej SP). 2 W SP został wyznaczony inspektor ochrony danych Sławomir Olczyk –z którym można się skontaktować poprzez adres e-mail: Inspektor.abi2@gmail.com 3.Podstawą prawną przetwarzania danych osobowych jest art. 6 ust. 1 lit. f RODO oraz art. 222 Ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (tj. Dz. U. 2019 poz. 730) i art. 108a Ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo Oświatowe (tj. Dz. U. 2019 poz. 1148 ze zm.). 4.Na terenie SP został wprowadzony szczególny nadzór nad pomieszczeniami oraz terenem wokół szkoły w postaci środków technicznych umożliwiających rejestrację obrazu (monitoring) bez dźwięku. 5.Na

terenie SP monitoring jest realizowany w celu zapewnienia bezpieczeństwa uczniów i pracowników szkoły oraz ochrony mienia placówki, jak również innych osób nie będących uczniami i pracownikami Szkoły, a przebywającymi na terenie SP. 6. Dane osobowe mogą być ujawnione jedynie upoważnionym podmiotom na podstawie i w granicach prawa oraz podmiotom z którymi SP zawarła umowę powierzenia danych osobowych jedynie w zakresie niezbędnym do realizacji celu przetwarzania danych. 7. Dane osobowe, wizerunek Pani/Pana będzie przechowywany przez okres niezbędny do realizacji celów, o których mowa w pkt 4 powyżej, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy (Kodeks pracy art. 222 § 3). W przypadku, w którym nagrania obrazu stanowią dowód w postępowaniu prowadzonym na podstawie prawa lub pracodawca powziął wiadomość, iż mogą one stanowić dowód w postępowaniu, termin ten ulega przedłużeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania (Kodeks pracy art. 222 § 4). Po upływie tych okresów uzyskane w wyniku monitoringu nagrania obrazu zawierające dane osobowe podlegają zniszczeniu, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej (Kodeks pracy art. 222 § 5). 8. Przysługuje Państwu prawo do dostępu do swoich danych osobowych, ich sprostowania oraz ograniczenia przetwarzania, a także wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych – UODO (Urzędu Ochrony Danych Osobowych ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) gdy uznają Państwo, iż przetwarzanie danych osobowych Pani/Pana dotyczących narusza przepisy Ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO). 9. Pani/Pana dane nie będą przetwarzane w sposób zautomatyzowany w tym również w formie profilowania. 10. Administrator danych osobowych nie przekazuje danych osobowych do państw trzecich oraz nie podejmuje decyzji w sposób zautomatyzowany. Z otrzymanej pisemnej odpowiedzi wynika, iż Szkoła Podstawowa Nr. 4 w Łęborku posiada monitoring wizyjny który nie podlega pod monitoring miejski. Wszystkie nagrania z monitoringu szkolnego wykorzystywane są na potrzeby jednostki, przy drzwiach wejściowych do szkoły nie umieszczono tabliczek informujących o monitoringu wizyjnym oraz klauzul informacyjnych. Przy furtce wejściowej prowadzącej na teren szkoły od ul. Al. Wolności oraz bramie wjazdowej brakuje tabliczek informujących o monitoringu wizyjnym. Na stronach głównych Biuletynu Informacji Publicznej Szkoły Podstawowej Nr. 1, 5, 7, 8 w Łęborku nie zamieszczono zakładki o nazwie RODO, nie umieszczono też na niej jakiegokolwiek klauzuli informacyjnej dotyczącej przetwarzania danych osobowych. Znajduje się tam tylko dokument o nazwie deklaracja dostępności, brakuje jakiegokolwiek dokumentu związanego z monitoringiem wizyjnym bądź klauzuli informacyjnej dotyczącej przetwarzania danych osobowych. Zgodnie z otrzymanymi odpowiedziami dotyczącymi monitoringu: Szkoła Podstawowa nr. 1 posiada monitoring wizyjny w celu ochrony mienia i zapewnienia bezpieczeństwa uczniów, dane osobowe zarejestrowane przez monitoring nie są przetwarzane w sposób zautomatyzowany w tym również w formie profilowania. Przy furtce wejściowej prowadzącej na teren szkoły od ul. Wojska Polskiego oraz bramach wjazdowych brakuje tabliczek informujących o monitoringu wizyjnym. Szkoła Podstawowa nr. 8 w Łęborku z przekazanej odpowiedzi wynika, iż monitoring nie podlega pod monitoring miejski, a dane z niego nie są przetwarzane w sposób zautomatyzowany, w tym również w formie profilowania przy drzwiach wejściowych do szkoły przyklejono na szybę klauzulę informacyjną. Przy furtce wejściowej prowadzącej na teren szkoły oraz bramie wjazdowej brakuje tabliczek informujących o monitoringu wizyjnym. W przekazanych materiałach brak jest odpowiedzi z Szkoły Podstawowej nr. 5 i nr. 7, w tych szkołach przy

furtkach i na bramach wjazdowych znajdują się tabliczki „Oblekt Monitorowany „ na drzwiach wejściowych umieszczono klauzule informacyjne .W Przedszkolach Nr 1 , 9, w Lęborku nie zamieszczono zakładki o nazwie RODO, nie umieszczono też na niej jakiegokolwiek klauzuli informacyjnej dotyczącej przetwarzania danych osobowych . Znajduje się tam tylko dokument o nazwie deklaracja dostępności, brakuje klauzuli informacyjnej dotyczącej przetwarzania danych osobowych .Z nadesłanych odpowiedzi wynika : Przedszkole nr.9 posiada monitoring lecz nie podlega on pod monitoring miejski, a dane z niego nie są przetwarzane w sposób zautomatyzowany, w tym również w formie profilowania, przy furtce wejściowej umieszczono tabliczkę o treści „Uwaga Monitoring „ na drzwiach wejściowych umieszczono klauzulę informacyjną . W Przedszkolu Nr 2 w Lęborku na stronie BIP brakuje zakładki o nazwie RODO , brakuje także jakiegokolwiek klauzuli informacyjnej , na stronie umieszczono deklaracje dostępności , politykę prywatności, większość zakładek się nie otwiera oraz jest pusta. Według przesłanej odpowiedzi Przedszkole nr.2 posiada monitoring zamontowany w szatniach w celu poprawy bezpieczeństwa pozostawionej tam odzieży na wniosek rodziców , lecz nie podlega on pod monitoring miejski, a dane z niego nie są przetwarzane w sposób zautomatyzowany, w tym również w formie profilowania , na drzwiach wejściowych znajduje się bardzo mała tabliczka w kształcie prostokąta z piktogramem „ kamery „ oraz napisem „ Oblekt Monitorowany „ nie spełniająca wymogów obowiązujących aktów prawnych . Zasady stosowania monitoringu wizyjnego jak już wcześniej wspomniano w tym protokole w szkołach i przedszkolach zostały określone w art. 108a ustawy z 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe. To właśnie w tym przepisie jednoznacznie wskazano, że monitoring nie obejmuje pomieszczeń, w których: odbywają się zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze, uczniom jest udzielana pomoc psychologiczno-pedagogiczna, przeznaczonych do odpoczynku i rekreacji pracowników, sanitarnohigienicznych, gabinetu profilaktyki zdrowotnej, szatni i przebieralni. Trzeba jednak mieć na uwadze, że monitoring w ogóle nie powinien być stosowany w miejscach, w których nie stwierdza się wysokiego ryzyka naruszenia bezpieczeństwa osób lub mienia. W tym miejscu należy ustalić ile odnotowano potwierdzonych przypadków kradzieży odzieży z szatni oraz czy w inny sposób mniej inwazyjny nie można było osiągnąć pozytywnego rezultatu . Co ważne, zgodnie ze stanowiskiem Głównego Inspektora Ochrony Danych Osobowych ,że zamontowanie kamer w pomieszczeniach z zasady wyłączonych, może zostać uznane za nadużycie. Dyrektorowi szkoły trudno będzie bowiem dowieść, że bez kamer nie byłoby możliwe zapewnienie uczniom i nauczycielom bezpieczeństwa. Dlatego też zespół kontrolny stoi na stanowisku , iż w tym przedszkolu organ nadzorczy powinien przeprowadzić kontrolę , gdyż istnieją bardzo duże przesłanki , iż monitoring w szatniach zamontowany jest niezgodnie z obowiązującymi przepisami i nie dopełniono wszystkich warunków przy monitorowaniu tego typu pomieszczeń .W Przedszkolach Nr 6 , 10 w Lęborku na stronie znajdują się zakładki w których umieszczono klauzule informacyjne dotyczące obowiązku informacyjnego .Według otrzymanej odpowiedzi Przedszkole nr. 6 nie ma zamontowanego monitoringu .W Przedszkolu Nr 5 w Lęborku na stronie znajduje się zakładka o nazwie RODO w której znajdują się następujące klauzule informacyjne : klauzula informacyjna dla klientów, klauzula informacyjna na potrzeby rekrutacji dzieci do przedszkola ,klauzula informacyjna na potrzeby rekrutacji , klauzula informacyjna dla pracowników , klauzula informacyjna na potrzeby wolontariatu , klauzula informacyjna dla kontrahentów , klauzula informacyjna dotycząca

przetwarzania danych osobowych w związku z pracą zdalną , deklaracja dostępności . W nadesłanych materiałach brakuje odpowiedzi z Przedszkola nr.5,1. W zakładkach brakuje Regulaminów Funkcjonowania i Obsługi Monitoringu Wizyjnego wydanego w formie Zarządzenia na podstawie art. 108a ustawy z dnia 11 stycznia 2017 roku Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59, 949 i 2203) oraz art. 22² § 1 Kodeksu pracy . Nie spełniono obowiązku Informacyjnego wynikającego z art. 13 i 14 ustawy o RODO, w następujących obszarach: Rekrutacja , Wizerunek ucznia ,Konkursy międzyszkolne , Monitoring wizyjny , Zaproszenia na uroczystości , Pracownicy szkoły. Część placówek prowadzących monitoring nie zamieściła na stronach Internetowych jakiegokolwiek informacji w tej kwestii , dwie jednostki w ogóle nie prowadzą stron BIP . Tylko w szkole podstawowej nr. 3 oraz Przedszkolu Nr. 5 opracowano stosowne dokumenty w formie klauzul informacyjnych które umieszczono na stronie głównej Biuletynu Informacji Publicznej , nie poinformowano osób które zbliżyły się do strefy objętej monitoringiem o wejściu do strefy monitoringu , nie umieszczono tablic Informacyjnych przed każdym możliwym wejściem , bramą wjazdową oraz strefach parkingowych o zastosowaniu urządzeń rejestrujących obraz stosowanych w ramach pierwszego etapu informowania o monitoringu , tablice informacyjne nie posiadały (tzw. klauzul skróconych) ,brakowało informacji o tożsamości i danych kontaktowych administratora, nie podano celów stosowania monitoringu , nie podano informacji o prawach przysługujących podmiotowi, którego dane będą przetwarzane po wejściu w monitorowaną strefę , nie podano okresu przechowywania nagrań z monitoringu , nie podano również informacji, iż pełna treść klauzuli informacyjnej dostępna jest np. przy recepcji obiektu lub na stronie na stronie www. bądź innym łatwo dostępnym miejscu, gdzie osoba której wizerunek jest przetwarzany może się zapoznać z jej treścią. Nie poinformowano o możliwości wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Tablice Informujące o zainstalowanym monitoringu nie były: widoczne, syntetyczne, umieszczone w sposób trwały w niezbyt dużej odległości od nadzorowanych miejsc, tablice nie zostały dostosowane proporcjonalnie do miejsca, gdzie zostały umieszczone. Ograniczały się do piktogramów informujących lub zapisów „ Obiekt Monitorowany „ itd , Poza tym nie podano wszystkich informacji o prawach osób objętych monitoringiem: przysługuje : prawo do informacji o istnieniu monitoringu w określonym miejscu, jego zasięgu, celu, czasie przetwarzania, nazwie administratora, jego adresie i danych do kontaktu , prawo do informacji o objęciu osoby monitoringiem wizyjnym , prawo dostępu do swoich danych (każdy ma prawo dostępu do nagrań swojej osoby), oraz w uzasadnionych przypadkach przewidzianych prawem otrzymania ich kopii , prawo do ochrony swojego wizerunku przed rozpowszechnianiem, chyba, że przepisy odrębne stanowią inaczej , prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne (w przypadku „podstawowego” systemu monitoringu wizyjnego prawo sprostowania jest istotnie ograniczone) , prawo do anonimizacji swojego wizerunku na zarejestrowanych nagraniach, chyba, że przepisy odrębne stanowią inaczej, prawo do ich usunięcia, w sytuacji, gdy minął okres przechowywania nagrań i gdy przetwarzanie danych nie następuje w celu wywiązania się z obowiązku wynikającego z przepisu prawa (lub w ramach sprawowania władzy publicznej) ,prawa do ograniczenia przetwarzania , prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych , prawo do wniesienia skargi , nie podano wykazu i lokalizacji kamer np. że jest dostępna w załączniku , nie ujęto odbiorców danych osobowych lub danych o kategoriach odbiorców ich danych osobowych, jeżeli takowi istnieją , w podstawach prawnych nie uwzględniono art. 68 ust. 1 pkt

6. Prawo Oświatowe ,nie podano informacji na temat warunków skorzystania z tych praw, a także szerszej informacji na temat administratora danych osobowych oraz informacji , iż szczegółowe dane można znaleźć (np. przy drzwiach wejściowych do budynku szkoły, w pokoju nr, w sekretariacie, pod adresem Intranetu szkoły w zakładce , nie opracowano klauzuli informacyjnej dla rodziców/prawnych opiekunów uczniów i wychowanków placówek oświatowych ,w wielu przypadkach klauzule informacyjne były umieszczane poza stronami BIP ,klauzul Informacyjnych nie udostępniano w każdym przypadku na stronie internetowej, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie podmiotowej właściwego organu lub urzędu lub w jego siedzibie , co jest niezgodne z ustawą o ochronie danych osobowych itd.

Na stronie głównej Biuletynu Informacji Publicznej Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej znajduje się zakładka o nazwie RODO w której znajdują się dwa dokumenty dotyczące klauzuli informacyjnej . Żadnego z tych dokumentów nie można otworzyć .Z nadesłanej odpowiedzi wynika , iż MOPS na ul. Wyszyńskiego posiada zamontowany monitoring wizyjny obejmujący łącznie 10 kamer / w tym dwie zewnętrzne rejestrujące obraz przed wejściem do budynku od ulicy Wyszyńskiego oraz wewnętrzny parking od ul. Franciszkańskiej / . Natomiast przy budynku na ul. Łokietka 13 jest 8 kamer / w tym pięć zewnętrznych / . Na budynku przy ul. Wyszyńskiego jest oznakowanie obiekt monitorowany, natomiast w budynku przy ul. Łokietka 13 oznakowanie jest na zewnątrz i wewnątrz budynku .Takie oznakowanie narusza przepisy dotyczące obowiązku informacyjnego . Dom Samopomocy „Lwiątka” w Lęborku oraz Lęborskie Towarzystwo Budownictwa Społecznego Spółka z o.o. w Lębork w dalszym ciągu nie posiada strony Biuletynu Informacji Publicznej . Na stronie głównej Biuletynu Informacji Publicznej Centrum Sportu i Rekreacji w znajduje się zakładka o nazwie RODO w której umieszczono klauzulę informacyjną o przetwarzaniu danych osobowych dla kandydatów na wolne stanowiska urzędnicze, w tym kierownicze stanowiska urzędnicze w Centrum Sportu i Rekreacji w Lęborku (RODO) .Z otrzymanej odpowiedzi wynika , iż monitoring wizyjny zamontowany w Centrum Sportu i Rekreacji nie jest monitoringiem miejskim , monitoring ten nie podlega zakresowi kontroli komisji rewizyjnej , monitoring przetwarza dane w sposób zautomatyzowany, funkcjonowanie monitoringu oparte jest na regulaminie funkcjonowania monitoringu wizyjnego stanowiącego załącznik do zarządzenia nr.24/2020 Dyrektora CSIR z dnia 8.09.2020 r , przy drzwiach wejściowych prowadzących do wewnątrz budynku znajduje umieszczono tabliczkę o treści „ Obiekt Monitorowany oraz na szybie przy drzwiach wejściowych zamieszczono klauzulę informacyjną . Z otrzymanej odpowiedzi z Lęborskiego Centrum Kultury Fregata wynika , iż jest tam zamontowany monitoring który nie jest częścią monitoringu miejskiego, przy drzwiach prowadzących do budynku nie umieszczono tabliczki o monitoringu oraz klauzuli informacyjnej , tabliczka o treści „ Obiekt Monitorowany „ umieszczona jest wewnątrz budynku . Na stronie głównej Biuletynu Informacji Publicznej Miejskiej Biblioteki Publicznej znajduje się zakładka o nazwie ochrona danych osobowych w której znajduje się klauzula informacyjna dla czytelników bibliotek. Według otrzymanej odpowiedzi Biblioteka nie posiada monitoringu wizyjnego .Z otrzymanej odpowiedzi z Muzeum wynika , iż jest tam zamontowany monitoring wizyjny , nie rejestruje on danych osobowych , dane są przetwarzane w sposób automatyczny i nie są profilowane , wszystkie dane przechowywane są przez 14 dni . Z przedmiotowego zapisu

wynika , iż ta placówka podlega obowiązkowi informacyjnemu , przy drzwiach prowadzących do budynku nie umieszczono informacji o monitoringu wizyjnym oraz klauzuli informacyjnej .W Klubie Osiedlowym BAZA ul. Władysława Łokietka w Lęborku nad drzwiami wejściowymi do budynku znajduje się prostokątna tabliczka z napisem ;; Obiekt Monitorowany „ Na stronie Klubu oraz stronie oficjalnego serwisu Lęborka brakuje jakiegokolwiek informacji o monitoringu wizyjnym . Takie oznakowanie narusza przepisy dotyczące obowiązku informacyjnego .

Przewodniczący zespołu kontrolnego zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz wydaną opinią przez radcę prawnego Urzędu Miejskiego w Lęborku w dniu 6 lutego 2023 r zwrócił się pismem do Pana Burmistrza Miasta Lęborka Pana Witolda Namysłaka z prośbą o dostarczenie do Biura Rady Urzędu Miejskiego w Lęborku dodatkowych dokumentów w związku z prowadzonymi czynnościami kontrolnymi oraz udzielenia uzupełniających odpowiedzi na poszczególne pytania . W tym piśmie znajdowały się pytania dotyczące monitoringu wizyjnego który mógł być zamontowany w jednostkach samorządu terytorialnego. Pismo zostało skierowane do Pana Burmistrza , z uwagi , iż komisja rewizyjna jest organem wewnętrznym i w takich przypadkach , to organ jakim jest Burmistrz występuje do poszczególnych instytucji. W związku z zaistniałą sytuacją zespół kontrolny uznał , iż należy wyjaśnić jak to się stało , że pismo zostało przekazane do realizacji Komendantowi Straży Miejskiej który wysyłał je do instytucji zewnętrznych w swoim imieniu . Mimo , iż nie posiadał w tym zakresie jakichkolwiek kompetencji .

Biuletyn Informacji Publicznej to urzędowy publikator teleinformatyczny , tworzony w celu powszechnego udostępniania informacji publicznej , w postaci ujednoczonego systemu stron w sieci teleinformacyjnej / art. 8 ust. 1 Ustawy / . Czytelny BIP , który jest dobrze prowadzony przez zobowiązane do tego instytucje, pozwala zaoszczędzić czas i wysiłek wnioskujących , jak i samej instytucji . Mimo przeprowadzonej w 2022 roku kontroli oraz czynności analitycznych związanych z udostępnianiem informacji publicznej w 2021 roku przez Urząd Miasta w Lęborku w dalszym ciągu nie zostały wdrożone wnioski dotyczące stwierdzonych nieprawidłowości w zakresie prowadzenia Biuletynu Informacji Publicznej. Dom Samopomocy „Lwiątko” w Lęborku oraz Lęborskie Towarzystwo Budownictwa Społecznego Spółka z o.o. w Lęborku w dalszym ciągu nie posiada strony Biuletynu Informacji Publicznej . Co jest sprzeczne z ustawą z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Wszystkie podmioty wykonujące zadania publiczne mają obowiązek publikować informacje w serwisie BIP. Obowiązek ten wynika wprost z ustawy o dostępie do informacji publicznej. Informację publiczną udostępnia, zatem wyodrębniona jednostka organizacyjna, której obowiązkiem jest realizacja zadań publicznych. Ustawa określa dokładnie które podmioty są zobowiązane do tworzenia i prowadzenia stron BIP oraz udostępniania informacji publicznej. Zgodnie z art.5 11. 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 stycznia 2007 r. w sprawie Biuletynu Informacji Publicznej .Strona podmiotowa BIP zawiera w szczególności:1) logo (znak graficzny) BIP, umieszczone w górnej części strony; 2) adres redakcji strony podmiotowej BIP; 3) imię i nazwisko, numer telefonu, numer telefaksu i adres

poczty elektronicznej co najmniej jednej z osób redagujących stronę podmiotową BIP; 4) instrukcję korzystania z strony podmiotowej BIP; 5) menu przedmiotowe umożliwiające odnalezienie: a) informacji publicznych, o którym mowa w art. 8 ust. 3 zdanie pierwsze ustawy, b) innych informacji publicznych, o którym mowa w art. 8 ust. 3 zdanie drugie ustawy, a w szczególności takich, których publikacja leży w interesie publicznym, zaspokaja potrzeby obywateli i ich wspólnot, wspiera rozwój społeczeństwa obywatelskiego lub przyczynia się do polepszenia działalności podmiotu udostępniającego informacje, c) informacji publicznych przeznaczonych do publikacji w BIP na podstawie przepisów odrębnych; 6) moduł wyszukiwujący.

2. Strona podmiotowa BIP nie może zawierać reklam. Menu przedmiotowe w wielu przypadkach nie spełniało wymogu zawartego w § 11 ust. 1 pkt 5 Rozporządzenia, tj. nie umożliwiało odnalezienia informacji publicznych (ze względu na brak odpowiednich zakładki oraz punktów, do których udostępniania podmiot był zobowiązany. Na stronach stosowano praktyki, utrudniające dostęp do informacji publicznej i wskazujące na brak rzetelności przy prowadzeniu BIP. I tak: znajdowały się zakładki niezawierające żadnej informacji, informacje wyświetlane były w sposób utrudniający szybkie ich wyszukanie, dublowanie tych samych dokumentów w jednym zbiorze, umieszczanie pojedynczych dokumentów w zbiorze który nie ma nic wspólnego z danym zbiorem. W przypadku pojawienia się informacji na stronach BIP były one trudno dostępne. Istotne informacje nie były wyeksponowane, a odnalezienie szukanych informacji wymagało czasu. Moduł wyszukiwujący nie spełniał swojej roli – szybkiego dotarcia do potrzebnej informacji. Zbudowanie zbiorów w taki sposób powoduje brak możliwości sprawnego, szybkiego skorzystania ze zbioru i uniemożliwia odszukanie poszczególnych dokumentów z uwagi na brak ich wprowadzenia itd.

Projektowanie miejskiego systemu monitoringu wizyjnego

Gmina nie ma, w odróżnieniu do powiatu, określonego w ustawie obowiązku uchwalania programu zapobiegania przestępczości oraz ochrony bezpieczeństwa obywateli i porządku publicznego tj. dokumentu, który kompleksowo określałby strategię bezpieczeństwa w gminie. W mieście Lęborku nie zastosowano, tzw. dobrej praktyki i nie opracowano dokumentów określających skoordynowane działania na terenie gminy, które są nakierowane na rozwiązanie problemów dotyczących bezpieczeństwa obywateli. Wszak warunkiem prowadzenia przez strażę gminną miejskiego systemu monitoringu, wynikającym z art. 11 ust. 2 ustawy o strażach gminnych, jest jego niezbędność do wykonywania zadań straży. Działaniem z należytą starannością gminy, jest w tym zakresie zdefiniowanie na etapie budowy systemu monitoringu: okoliczności uzasadniających budowę systemu, poprzez zidentyfikowanie problemów związanych z bezpieczeństwem i zapobieganiem przestępczości na określonym obszarze, potrzeb, stanowiących podstawę określenia celów monitoringu, metod działania, uznając system monitoringu za część skoordynowanych działań nakierowanych na ochronę bezpieczeństwa, zapewnienie skuteczności funkcjonowania miejskiego systemu monitoringu poprzez system nadzoru, służący wykrywaniu i eliminowaniu nieprawidłowości w jego działaniu.

Strategia bezpieczeństwa

W strategii Rozwoju Miasta Lęborka na lata 2021-2030 umieszczono punkt o nazwie „Bezpieczeństwo „. Za bezpieczeństwo na terenie miasta Odpowiadają : Komenda Powiatowa Policji w Lęborku , Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Lęborku , Straż Miejska w Lęborku , Ochotnicza Straż Pożarna w Lęborku , Pogotowie Ratunkowe w Lęborku , Ochotnicza Służba Ratownicza w Lęborku . Dane w powyższym dokumencie oparto tylko na zestawieniach znajdujących się w strategii powiatu .Według strategii gminnej najczęściej występujące przestępstwa na terenie powiatu Lęborskiego to : kradzieże , kradzieże z włamaniem , uszkodzenia mienia . Natomiast przestępstwa stwierdzone przez Policję w postępowaniach przygotowawczych zakończonych na terenie powiatu za 2019 rok kształtują się następująco : Ogółem-1261 przestępstw , przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu i bezpieczeństwu w komunikacji -drogowe – 164 , przeciwko życiu i zdrowiu – 25 , przeciwko mieniu – 615 , przeciwko wolności , wolności sumienia , i wyznania , wolności seksualnej i obyczajności razem – 64 , przeciwko rodzinie i opiece -129, przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu i bezpieczeństwu w komunikacji razem - 179 . Innym istotnym zagrożeniem porządku i bezpieczeństwa publicznego według strategii są : przestępczość nieletnich zwłaszcza handel narkotykami / dealerzy / , stosowanie przemocy i wymuszeń , bójki i pobicia, wandalizm , pijaństwo i narkomania i alkoholizm , rozboje i wymuszenia rozbójnicze , przestępstwa w ruchu drogowym. W strategii w jednym z celów strategicznych wpisano hasło o treści : Poprawa jakości życia mieszkańców , w celu operacyjnym wpisano hasło Integracja mieszkańców i rozwój społeczeństwa obywatelskiego oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu, w tym osób starszych oraz w następnej rubryce umieszczono zwrot kierunek działania pod którym wpisano następującą treść - Bezpieczeństwo i przeciwdziałanie problemom społecznym (telepomoc) ;; w tabelce ;; Przykładowa Inwestycja ;; wpisano hasło Rozbudowa monitoringu i jest to jedyna wzmianka jaka dotyczyła monitoringu którą wpisano do dokumentu o nazwie strategia . W strategii miasta Lęborka w ogóle nie zwrócono się o dane dotyczące samego miasta , dane oparto za 2019 rok , nie uwzględniono żadnych wykroczeń, danych ze straży miejskiej, innych instytucji , nie uwzględniono celu i wskaźników dotyczących bezpieczeństwa , nie porównano danych z latami poprzednimi w celu ustalenia czy przestępczość w poszczególnych kategoriach maleje czy rośnie. Mimo stwierdzenia, iż uszkodzenia mienia ,narkomania są bardzo istotnym czynnikiem wpływającym na bezpieczeństwo nie podano jakichkolwiek danych statystycznych w tym względzie .Ponadto nie wyodrębniono przestępstw rozbójniczych na poszczególne kategorie oraz nie podano jakichkolwiek danych w tym zakresie. Miasto nie posiadało opracowanej polityki bezpieczeństwa (np. programy zapobiegania przestępczości czy strategii) w formie jednego lub kilku dokumentów, określających zagrożenia, założenia i priorytety w działaniu na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego, definiującą system monitoringu jako narzędzie pomocne w przeciwdziałaniu problemom związanym z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego oraz określającą kierunki rozwoju systemu monitoringu w przyszłości celem zapewnienia skuteczności realizacji postawionych celów . Nie sporządzono wykazu najbardziej niebezpiecznych rejonów Lęborka , najczęściej popełnianych czynów zabronionych oraz głównych zagrożeń . Jako istotne zadanie monitoringu wizyjnego nie przewidziano jego

działania na rzecz skrócenia czasu reakcji w celu zapobiegania i ograniczania przestępczości pospolitej i dokuczliwych wykroczeń oraz eliminowania wandalizmu i zachowań chuligańskich. Nie przedstawiono zespołowi kontrolnemu danych które pozwoliłyby na stwierdzenie , iż założona rozbudowa i modernizacja systemu monitoringu wizyjnego Miasta została poprzedzona odpowiednim rozpoznaniem stwierdzającym , iż kamery monitoringu miejskiego zostały umieszczone w najbardziej niebezpiecznych miejscach, określonych w Lęborskiej Mapie Bezpieczeństwa. Nie opracowano programu zapobiegania przestępczości , nie uwzględniono jako jednej z form przeciwdziałania tym zjawiskom rozwoju systemu monitorowania miejsc zagrożonych przestępczością w oparciu o opracowaną koncepcję monitoringu poprzez: zwiększenie liczb monitorowanych miejsc, rozbudowę stanowiska obsługi monitoringu o nowoczesne urządzenia techniczne podnoszące jego możliwości, wykorzystywanie zapisów z monitoringu do typowania i identyfikacji sprawców. Miejski system monitoringu w założeniu ma służyć przeciwdziałaniu zagrożeniom takim jak: kradzieże mienia , przestępczość samochodowa (przeciwdziałanie przez objęcie monitoringiem wizyjnym parkingów), rozboje i wybryki chuligańskie (zakładano rozbudowę monitoringu wizyjnego w miejscach, które z uwagi na swój charakter sprzyjają popełnianiu tego typu czynów), patologie wśród dzieci i młodzieży, nietrzeźwość uczestników ruchu drogowego. Kamery monitoringu miejskiego powinny być umieszczone w najbardziej niebezpiecznych miejscach, określonych w Lęborskiej Mapie Bezpieczeństwa.

Rozpoznanie zagrożeń w rejonach planowanego monitoringu wizyjnego miasta

Według pisemnej odpowiedzi system monitoringu miejskiego pierwotnie zbudowany był dla KPP w Lęborku . Straż Miejska w Lęborku przejęła system pod koniec 2014 roku . Według zespołu kontrolnego powierzenie obsługi monitoringu nie ma znaczenia . *Gdyż Gmina była w dalszym ciągu właścicielem systemu monitoringu wizyjnego i będąc właścicielem systemu powinna stworzyć politykę bezpieczeństwa danych przetwarzanych w systemie monitoringu. Polityka bezpieczeństwa, zgodnie z § 4 rozporządzenia, powinna zawierać w szczególności: wykaz budynków, pomieszczeń lub części pomieszczeń, tworzących obszar, w którym przetwarzane są dane osobowe; wykaz zbiorów danych osobowych wraz ze wskazaniem programów zastosowanych do przetwarzania tych danych; opis struktury zbiorów danych wskazujący zawartość poszczególnych pól informacyjnych i powiązania między nimi; sposób przepływu danych pomiędzy poszczególnymi systemami; określenie środków technicznych i organizacyjnych niezbędnych dla zapewnienia poufności, integralności i rozliczalności przetwarzanych danych. Właściwe jest również stworzenie, w tym wypadku przez gminę, instrukcji zarządzania systemem monitoringu. Instrukcja taka zgodnie z § 5 rozporządzenia powinna zawierać: procedury nadawania uprawnień do przetwarzania danych i rejestrowania tych uprawnień w systemie informatycznym oraz wskazanie osoby odpowiedzialnej za te czynności; stosowane metody i środki uwierzytelnienia oraz procedury związane z ich zarządzaniem i użytkowaniem; procedury rozpoczęcia, zawieszenia i zakończenia pracy przeznaczone dla użytkowników systemu; procedury tworzenia kopii zapasowych zbiorów danych oraz programów i narzędzi programowych służących do ich przetwarzania; sposób,*

miejsce i okres przechowywania elektronicznych nośników informacji zawierających dane osobowe oraz kopii zapasowych zbiorów danych, kopii zapasowych programów i narzędzi programowych służących do ich przetwarzania;; sposób zabezpieczenia systemu informatycznego przed działalnością oprogramowania, którego celem jest uzyskanie nieuprawnionego dostępu do systemu Informatycznego; sposób odnotowania informacji o odbiorcach, którym dane osobowe zostały udostępnione, dacie i zakresie tego udostępnienia; procedury wykonywania przeglądów i konserwacji systemów oraz nośników informacji służących do przetwarzania danych. Także Administrator danych którym była w dalszym ciągu gmina miał szereg obowiązków, które zostały już w tym protokole omówione , także na gminie spoczywał obowiązek wykazania , iż monitoring jest niezbędny . Z nadesłanej pisemnej odpowiedzi wynika , iż rozbudowa systemu monitoringu powstała częściowo / 9 punktów / podczas rewitalizacji części miasta . Następne punkty kamerowe powstały w miejscach , w których dochodziło do zakłóceń porządku publicznego .Obecnie nowe punkty są konsultowane przy udziale pracowników Wydziału Realizacji Inwestycji Urzędu Miejskiego , Straży Miejskiej oraz funkcjonariuszy KPP Lębork . Kierując się rzetelnością i gospodarnością, kamery miejskiego monitoringu powinny być zlokalizowane w miejscach pozwalających na skuteczną realizację celów systemu monitoringu. Z przedstawionych materiałów oraz odpowiedzi wynika , iż gmina, na etapie budowy, rozbudowy i funkcjonowania systemu monitoringu, nie posiadała rozpoznania miejsc, czasu i natężenia występowania zjawisk, którym chce przeciwdziałać, aby zdefiniować cele działania systemu oraz określić mierniki i wskaźniki, pozwalające ocenić skuteczności systemu. Brakuje jakichkolwiek danych stwierdzających , iż kamery lokalizowane były w miejscach, najbardziej niebezpiecznych na terenie miasta, nie typowano też miejsc ich lokalizacji w oparciu o informacje o miejscach, rodzaju i natężeniu występowania zdarzeń, którym chciano przeciwdziałać przy wykorzystaniu monitoringu. W związku z zapewnieniem prawidłowego funkcjonowania monitoringu wizyjnego na terenie miasta Lęborka , zgłoszono potrzebę modernizacji istniejącego już systemu oraz jego rozbudowy . Usytuowanie nowych kamer skonsultowano z kierownictwem KPP Lębork . W celu utrzymania spokoju i porządku publicznego oraz monitorowania i kontroli ruchu drogowego na terenie miasta należy rozważyć wymianę istniejących kamer oraz dołączenie do systemu nowych punktów wizyjnych według poniższego zestawienia : wymiana kamer : skrzyżowanie Skarżyskiego , Plac Pokoju , Armii Krajowej , Aleja Wolności , Plac Spółdzielczy , rondo Popiełuszki , Kusocińskiego . Nowe punkty kamerowe wraz z osprzętem : park Chrobrego ,skrzyżowanie ulicy Zwycięstwa/ Węgrzynowicza ,skrzyżowanie ulicy Orzeszkowa/Korczaka , rondo Jana Pawła II , skrzyżowanie ulicy Słupskiej/Jana Pawła II , skrzyżowanie ulicy Kossaka/W. Stwosza, mini park ul. Aleja Wolności , skwer ul. Czołgistów , skrzyżowanie ulicy Targowej/Różyckiego , teren starego basenu . Wymiana i rozbudowa osprzętu w centrum monitoringu : monitor 43 "4K szt.2 , rejestrator IP 32 , dysk 8TB . W 2022 roku system został rozbudowany o kolejne kamery. Przy rozpoznaniu miejsc występowania zdarzeń, Urząd nie korzystał, np. ze statystyk policyjnych i straży miejskiej oraz nie przeprowadzał badań ankietowych wśród mieszkańców. Nie uchwalono też żadnego Program Zapobiegania Przemocności oraz Ochrony Bezpieczeństwa Obywateli i Porządku Publicznego.

Ustalanie wskaźników pozwalających dokonać oceny systemu monitoringu

Urząd Miasta Lęborka nie zdefiniował wskaźników, umożliwiających ocenę stopnia realizacji celów, przyjętych dla miejskiego systemu monitoringu wizyjnego (cele definiowano ogólnie, celem wykorzystania monitoringu wizyjnego miasta Lęborka jest: a) ochrona spokoju i porządku w miejscach publicznych; b) ochrona obiektów komunalnych i urządzeń użyteczności publicznej; c) czuwanie nad porządkiem i kontrola ruchu drogowego; d) utrwalanie dowodów popełnienia przestępstwa lub wykroczenia; e) przeciwdziałanie przypadkom naruszania spokoju i porządku w miejscach publicznych. Świadczy to o niedochowaniu przez władze miejskie należytej staranności, gdyż pozbawiło to miasta narzędzi umożliwiających dokonanie obiektywnej oceny działania systemu oraz wyznaczenie kierunków i zakresu jego dalszego rozwoju. Według wskazówek, zawartych w rozdz. II pkt 6 standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych (załącznik do komunikatu Nr 23 Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r.13), wykonanie celów i zadań należy monitorować za pomocą wyznaczonych mierników. *że wskaźnikami pozwalającymi na ocenę funkcjonowania systemu będzie liczba kamer zainstalowanych , liczba przestępstw (szt./rok) i ich wykrywalność (%) oraz wysokość wydatków miasta na poprawę bezpieczeństwa. Wskaźnikami rezultatu mogą być dane dotyczące poziomu przestępczości w ramach analizy, prowadzonej przez policję (wskaźnik dynamiki i wykrywalności różnych kategorii przestępstw); wskaźniki przyjęte w ramach systemu monitorowania jakości życia mieszkańców miasta / m.in. ocena poczucia bezpieczeństwa w dzień, wieczorem i w nocy, ocena działalności straży miejskiej i Policji); wskaźniki dotyczące jakości i skuteczności podejmowanych interwencji przez Policję (np. czas reakcji na zdarzenie).* Zespół kontrolny uważa , że ocena systemu monitoringu wizyjnego nie jest możliwa w oderwaniu od całej realizowanej przez gminę polityki bezpieczeństwa, na którą składają się między innymi działania służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, zwiększenie liczby patroli miejsc szczególnie niebezpiecznych, doświetlenie miejsc publicznych, akcje edukacyjne i informacyjne, programy prewencyjne i inne.

Funkcjonowanie miejskiego systemu monitoringu wizyjnego

Miejski system monitoringu wizyjnego w Lęborku obsługiwany jest przez Straż Miejską . Administratorem danych jest Burmistrz Miasta Lęborka . Nadzór nad funkcjonowaniem systemu monitoringu stanowi Komendant Straży Miejskiej w Lęborku .

Obsługa systemu monitoringu

Według otrzymanej pisemnej odpowiedzi operatorami monitoringu miejskiego byli pracownicy cywilni oraz strażnicy miejscy w przypadku których wykazanie się predyspozycjami pożądanymi przy prowadzeniu długotrwałej obserwacji obrazu z kamer, nie było warunkiem dopuszczenia do wykonywania zadań związanych z obsługą systemu monitoringu , gdzie

warunkiem wymaganym na stanowisku operatora monitoringu powinno być wykazanie się predyspozycjami pożądanymi przy wykonywaniu tego typu pracy (dobry wzrok, odporność na stres, zdolność koncentracji i podzielność uwagi, komunikatywność, znajomość zagadnień w zakresie: zarządzania kryzysowego, ochrony danych osobowych, straży miejskich, bezpieczeństwa imprez masowych i ochrony przeciwpożarowej). W skład centrum monitoringu wchodziło 2 osoby, zatrudnione na umowę zlecenie. Nie przeprowadzono żadnych szkoleń z zakresu rozpoznawania zdarzeń podlegających interwencji i właściwej interpretacji zachowań sygnalizujących zdarzenia. Nie określono procedur które określały zasady reagowania operatora na zdarzenia ujawnione w dozorowanym obszarze. Odnosiły się one ogólnie do wszystkich zdarzeń lub tak, jak np. w do poszczególnych rodzajów zdarzeń, gdzie w zależności od charakteru zdarzenia procedury przewidywały powiadomienie telefoniczne odpowiedniej jednostki (np. Policji, straży miejskiej, pogotowia). W ogóle nie opracowano procedur postępowania na stanowisku operatorskim. Nie wdrożono oraz nie stosowano wobec operatorów monitoringu wizyjnego motywacyjnego systemu wynagradzania. Operatorów można by było wynagradzać za ujawnienie zdarzeń o charakterze szczególnie ważnym dla poprawy bezpieczeństwa w przypadku ujawnienia zdarzeń istotnych z punktu widzenia porządku prawnego, czy zdarzeń losowych, np. ujawnienie zaginionej lub poszukiwanej przez Policję osoby, ujawnienie przestępstwa czy wykroczenia szczególnie dokuczliwego społecznie. Monitoring wizyjny miasta obecnie obejmuje 35 punktów kamerowych. Sygnały z poszczególnych kamer przesyłane są bezpośrednio do siedziby straży miejskiej. System monitoringu wyposażony jest w kamery o najwyższej jakości, umożliwiające pracę w nocy przy minimalnym poziomie oświetlenia – system kamer „BOSCH” oraz „HIKUVISON. System monitoringu wyposażony jest w 25 kamer obrotowych umożliwiających obrót w pełnym zakresie oraz korzystania z funkcji zbliżania. W systemie zamontowanych jest także 12 kamer stałopozycyjnych. Transmisja ośmiu kamer dostarczana jest za pomocą łącza radiowego w paśmie nielicencjonowanym co powoduje przerywanie pracy kamer z uwagi na bardzo niską przepustowość pasma oraz pracujące routery anten internetowych działających na tej samej częstotliwości. Ma to bezpośredni wpływ na jakość oraz skuteczność monitoringu wizyjnego. W ostatnim czasie wymieniono trzy punkty kamerowe na kamery stałopozycyjne z uwagi na większy zakres pola widzenia. Zamontowane kamery stałe / 4k / mają funkcje zbliżania oraz osiągają zakres 108 stopni. Zespół kontrolny nie zgadza się z tezą, iż kamera stała ma większe pole widzenia. Ponieważ kąt widzenia obiektywu określa, jaka część sceny znajdująca się przed kamerą zostanie zarejestrowana. Jest to najważniejszy parametr, od którego zależy, jak duży fragment danej sceny uda nam się uwiecznić na nagraniu. Kąt widzenia jest uzależniony od ogniskowej obiektywu i rozmiaru matrycy. Najszerszy widoczny obraz zapewni kamera posiadająca jednocześnie jak największą matrycę oraz jak najmniejszą ogniskową. Takie rozwiązanie gwarantuje m.in. kamera obrotowa, ponieważ umożliwia obserwację całego terenu dookoła. Centrum monitoringu wyposażone jest w dwa pomieszczenia / sala wizyjna i serwerownia /, z 9 monitorów, 2 rejestratorów, 2xUPS, dekodery sieciowy, media konwektory szt. 6, switch x 2, serwer BOSCH, gigabitowy przełącznik zarządzalny, router mietrotik. Obecnie wszystkie kamery są zainstalowane i według otrzymanego pisma są sprawne. W lipcu 2022 roku uszkodzeniu uległa kamera przy ul. Krótkiej / sprawę zgłoszono organom ścigania – sprawa została umorzona /. Kamera w ramach udzielonej gwarancji została przesłana do firmy „BOSCH” w Niemczech i

naprawiona bezszkodowo . Ponowne zainstalowanie kamery nastąpiło we wrześniu . Ponowna przerwa na przełomie lipca i sierpnia nastąpiła w wyniku prac budowlanych ul. Stryjewskiego . Nastąpiło uszkodzenie łączy sieci .W systemie „ BOSCH „ można jeszcze dołączyć 22 kamery , w systemie „ HIKUVISION „ można podpiąć 15 kamer do systemu . W 2022 roku nie odnotowano kradzieży elementów składowych systemu monitoringu . Natomiast w tym okresie prawomocnie zostali skazani wyrokiem Sądu Rejonowego w Lęborku sprawcy kradzieży kamery z ul. Orlińskiego w Lęborku . Wydział Zasobów Komunalnych informuje , iż w zakresie zarządzanych przez wydział zasobów Urząd Miejski w Lęborku w roku 2022 poniósł z tytułu włamań ,kradzieży, uszkodzenia mienia koszty w wysokości 4000 zł . Są to koszty jakie zostały zgłoszone na Policję w celu ścigania sprawców / uszkodzenie drzwi budynku , uszkodzenie panelu domofonu , zdewastowanie elewacji budynku / . W tych sprawach zdołano ustalić jednego sprawcę czynu zabronionego . Drobniejsze szkody były naprawiane na bieżąco przez konserwatora i ze względu na znikomą szkodliwość społeczną czynu są umarzane przez Policję . W sprawie kosztów jakie poniósł Referat UTK w Lęborku informuję , że ze względu na niską szkodliwość czynu oraz problemy z wykryciem sprawców z poprzednich lat . Referat UTK w roku 2022 nie zgłaszał aktów wandalizmu organom ścigania / dot. to głównie uszkodzeń przystanków autobusowych , gdzie straty wyniosły łącznie ok.8,5 tyś zł .Zespół kontrolny nie podziela tego stanowiska. Zgodnie z przepisami, prawo do oceny czy stopień szkodliwości społecznej kwalifikuje czyn do rangi przestępstwa, przysługuje sądowi oraz organom, które zajmują się prowadzeniem postępowania karnego. Ci ostatni będą mieli moc decyzyjną wtedy, gdy toczy się dochodzenie lub śledztwo. Kodeks postępowania karnego podaje, że jeśli podjęta zostanie decyzja, że szkodliwość czynu jest znikoma, postępowanie karne musi zostać umorzone lub w ogóle nie należy go wszczynać. Określona w art. 1 § 2 k.k. znikoma szkodliwość społeczna czynu sprawia, że nie uznaje się go za przestępstwo. Żeby jednak stwierdzić, czy czyn w istocie ma znikomą szkodliwość społeczną, dokonać należy szerokiej oceny. Ta obejmować powinna zarówno właściwości sprawcy, jak i jego działania, wyrządzone szkody i inne, istotne przesłanki. To, jakie kryteria powinny zostać wzięte pod uwagę podczas oceny stopnia szkodliwości czynu, wyznacza artykuł 115 § 2 k.k. Przepisy nie definiują bowiem samego pojęcia, ale określają jakie okoliczności należy brać pod uwagę przy ocenie, czy dany czyn cechuje znikoma społeczna szkodliwość. Do okoliczności tych zaliczamy: rodzaj i charakter naruszonego dobra (np. dobre imię, godność osobista) rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody (chodzi tu zarówno o szkodę majątkową np. utrata pracy w wyniku pomówienia, jak też krzywdę czyli cierpienia psychiczne i stres związany z zachowaniem sprawcy) sposób i okoliczności popełnienia przestępstwa (np. okrutne, brutalne zachowanie sprawcy, sprowokowanie zdarzenia przez samego pokrzywdzonego) wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków , postać zamiaru (z reguły przyjmuje się, że jeśli zamiar przemyślany, wskazuje to na większy stopień społecznej szkodliwości, zamiar nagły zaś na mniejszy) , motywację sprawcy (np. działanie w celu pogwałcenia, upokorzenia danej osoby uważa się za motywację naganną) ,rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Z tych przepisów wynika iż , gmina a tym bardziej wydział nie posiada kompetencji do określenia stopnia społecznego szkodliwości czynu . Ponadto wartość zniszczonego mienia , sposób działania sprawcy , charakter chuligański , nagminność tego typu przestępstw oraz wysoki stopień społecznej szkodliwości takich czynów wyklucza taką kwalifikację . Popełnienie występku o charakterze chuligańskim wyklucza

również możliwość zakwalifikowania tego występku jako wypadku mniejszej wagi. Zespół kontrolny stoi na stanowisku, iż takie zdarzenia powinny być bezwzględnie zgłaszane organom ścigania, gdyż takie postępowanie potęguje w sprawcach przekonanie o swojej bezkarności oraz dodatkowe straty materialne ponoszone przez miasto. A przecież tylko nieuchronność kary oraz grążące sankcje mogą przynieść pozytywne rezultaty. W literaturze fachowej dotyczącej skuteczności funkcjonowania systemów monitoringu wizyjnego podkreśla się, że dopuszczalna liczba obrazów z kamer obserwowana przez jednego operatora nie powinna przekraczać 16. Warunek ten nie został spełniony w przypadku straży miejskiej w Lęborku. *Osobom obserwującym obrazy z kamer nie przydzielano do wykonywania innych obowiązków. Na jedno stanowisko operatora przypadało 35 kamer. Operatorom nie stworzono dobrych warunków do prowadzenia długotrwałej obserwacji monitorów. Centra oglądowe nie posiadały m.in. ergonomicznych foteli. Nie wprowadzono dla operatorów systemu procedury/ schematu postępowania operatora monitoringu, wskazujące kroki, które mają zostać podjęte w zależności od zaistniałej sytuacji, określające zasady przepływu informacji pomiędzy Strażą Miejską i Policją. Kamery i system monitoringu utrzymane były w prawidłowym stanie technicznym. Z uwagi na fizyczne możliwości efektywnego śledzenia obrazów z kilku kamer na raz, należy stwierdzić, że powierzenie jednemu operatorowi obserwacji obrazów ze zbyt dużej liczby kamer, ogranicza skuteczność monitoringu. Dokonana analiza możliwości skutecznej obserwacji liczby obrazów przypadających na jednego operatora wykazała potrzebę zwiększenia liczby pracowników obsługujących system monitoringu.*

Całodobowa, nieprzerwana obsługa systemu monitoringu

Nie zapewniono całodobowej nieprzerwanej obserwacji obrazów przez siedem dni w tygodniu. W miesiącach od września do grudnia 2022 roku zapewniono nieprzerwaną obsługę przez trzy dni w tygodniu w godzinach 18.00-4.00 / 35 służb / i w godzinach 15.00-24.00 / 17 służb / . Służby były wyznaczane na piątek, sobotę i niedzielę. Natomiast w miesiącach od stycznia do sierpnia służby były planowane w godzinach 15.00-24.00 / 35 służb / , w godzinach 18.00-24.00 / 141 służb / , w godzinach 18.00-4.00 / 68 służb / . Łącznie wykonano 296 służb wykonanych przez dwóch operatorów monitoringu w ciągu 2022 roku według dostarczonego grafiku. Z tych danych wynika, iż na ujawnienie wykroczenia operatorzy potrzebowali ponad cztery służby. Z przedstawionych dokumentów wynika, iż w godzinach pracy urzędu nie była prowadzona obserwacja obrazów z kamer monitoringu przez strażników, którzy zobowiązani byli do wykonywania w tym czasie innych czynności, wynikających z zatrudnienia na danym stanowisku. Obsługa monitoringu mogła być w tych przypadkach zajęciem dodatkowym, wykonywanym w wolnych chwilach. W drugim półroczu 2022 r obsługa miejskiego systemu monitoringu odbywała się tylko trzy dni w tygodniu i praktycznie nie obejmowała godzin w czasie, gdy prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzeń, którym miał przeciwdziałać, było największe tj. w godzinach w których jest popełniane najwięcej wykroczeń, nie wykonano analizy zagrożeń która wykazałaby dni i godziny największego zagrożenia czynami zabronionymi. Operatorzy systemu monitoringu wyposażeni zostali w środki łączności do

powiadomienia właściwych służb o zaobserwowanych zdarzeniach. Operatorzy mieli zapewnioną łączność z Policją przez numer alarmowy. Kamery i system monitoringu w większości przypadków utrzymywane były w prawidłowym stanie technicznym, okresowo czyszczone i serwisowane. Według otrzymanej pisemnej odpowiedzi w 2022 roku doszło do 6 awarii kamer / 1-dniowych / , 3 awarii długoterminowych związanych w dwóch przypadkach z budową ulic i 1 przypadek związany z próbą zniszczenia kamery / kamera przesłana do firmy "BOSCH" czas realizacji ok. 2 miesiące / . Przegląd techniczny / serwisowy / sprzętu pracującego w ramach monitoringu miejskiego wraz z testowaniem jego sprawności oraz poprawności funkcjonowania oprogramowania systemowego przeprowadzany jest nie rzadziej niż raz na kwartał. Czyszczenie / mycie / kloszy kamer zewnętrznych przeprowadzany jest nie rzadziej niż raz na kwartał. Przywracanie sprawności funkcjonowania systemu w przypadku stwierdzenia awarii oprogramowania lub sprzętu systemowego na bieżące zgłoszenie użytkownika. Z żadnego przedstawionego dokumentu nie wynika kiedy faktycznie dokonywano czyszczenia kamer. W nadesłanej kserokopii rejestru awarii systemu znajduje się 9 zapisów dotyczących awarii w okresie objętym kontrolą: awaria kamery ul. Westerplatte / Mostnika – zgłoszono 12.04.22 r, usunięto 13.04.22 r, brak zapisu na kamerach rondo Solidarności- brak daty zgłoszenia, data wymiany kamer 28.06.22 r, uszkodzenie kamery Malczewskiego / Krótka – data uszkodzenia 3.07.22 r, naprawienie 13.09.22 r, brak kamer Malczewskiego 22, Malczewskiego / Krótka, zgłoszono 4.07.22 r, 24.08.22 r usunięto kolizję sieci Orange Polska S.A, przywrócono pracę kamer, brak wizji na kamery „ przystań kajakowa „, zgłoszono 4.07.22 r, przywrócono sieć pracy kamer 4.07.22 r, brak wizji kamery, łokietka 24.08.22 r ściągnięcie słupa, prace budowlane, kamera zainstalowana na nowy słup 28.10.22 r, brak połączenia kamery zgłoszono 31.08.22 r, usunięto 1.09.22 r, brak wizji Malczewskiego 22, zgłoszono 17.22 r, brak daty usunięcia awarii, brak wizji kamery Staromiejska zgłoszono 14.10.22, usunięto 15.10.22 r. Natomiast w rejestrze obsługi monitoringu wpisano 26 przypadków awarii systemu. Z tego wynika, iż w rejestrze awarii nie wpisano 17 przypadków. Z nadesłanej kserokopii rejestru obsługi monitoringu za 2022 rok wynika, iż ujawniono: 44 przypadki spożywania alkoholu, 6 przypadków o leżącej osobie, 3 przypadki bójk, 3 przypadki zniszczenia mienia, 3 przypadki zakłócenia porządku, 1 przypadek osób znajdujących się prawdopodobnie pod wpływem środków odurzających, ujawniono 1 osobę bezdomną, otrzymano jeden telefon o kradzieży ze sklepu. W 9 przypadkach brak jakiegokolwiek informacji o przekazaniu sprawy, w dwóch przypadkach sprawa została przekazana do realizacji przez straż miejską, w pozostałych sprawy zostały przekazane na numer alarmowy 112 do realizacji przez Policję, zdarzają się zapisy gdzie brakuje godziny zgłoszenia, brak jakiegokolwiek informacji o sposobie zakończenia przekazanych zdarzeń, w 2 przypadkach nie podano opisu czynu, w 1 przypadku nie wskazano miejsca. W rejestrze brakuje jakiegokolwiek wpisu świadczącego o prowadzeniu obserwacji przez strażników miejskich z tego wynika, iż obserwacja w 2022 roku była prowadzona tylko przez dwóch operatorów. W przedmiotowym rejestrze ujawniono następujące przypadki usterek: brak połączenia 6 przypadków, brak obrazu jeden przypadek, uszkodzenie kamery 2 przypadki, brak zapisu kamery 2 przypadki, brak wizji 16 przypadków, w rejestrze znajduje się pieczętka Komendanta Straży Miejskiej z odręcznym podpisem i zapisem kontrola stanowiska. W żadnym przypadku nie stwierdzono uwag – takich wpisów jest 16. Prowadzony rejestr przypomina brudnopis, a nie dokument urzędowy. Zapisy są nieczytelne, skreślana, w różnych rubrykach są wpisywane te same dane,

w siedmiu przypadkach w ogóle nie można przeczytać zapisów znajdujących się w rejestrze , brakuje jakiegokolwiek informacji o terminie usunięcia usterek , wpisy są zbyt lakoniczne , brak kolejnego numerowania zgłoszeń , nazwy rubryk nie odpowiadają treści wpisów . W Rejestrze obsługi monitoringu znajdują się dwie różne strony na których są wpisywane dane . W pierwszej wersji strona składa się z następujących rubryk : Nr kolejny – w tej rubryce wpisywane są daty kiedy odbywała się obserwacja , data otrzymania korespondencji – w tej rubryce wpisywane są inicjały imienia oraz nazwiska , w rubryce od kogo – wpisywane są godziny obserwacji oraz w niektórych przypadkach krótkie opisy ujawnionych wykroczeń , w rubryce treść otrzymanej korespondencji -są wpisywane krótkie opisy ujawnionych czynów karalnych , w rubryce znak referenta – znajdują się podpisy osób prowadzących obserwację . W drugiej wersji strona posiada następujące rubryki : Data wysłanej korespondencji – w tej rubryce wpisywane są daty pełnienia służby , w rubryce do kogo- znajduje się Inicjał imienia i nazwisko prowadzącego obserwację , w rubryce treść wysłanej korespondencji- znajdują się godziny obsługi monitoringu , w rubrykach Nr. Korespondencji uprzedniej i Nr. odpowiedzi na korespondencję wysłaną znajduje się krótki opis czynu karalnego lub zapisy brak uwag , w rubryce uwagi- znajdują się podpisy osób prowadzących obserwację . Z tego wynika ,iż w jednym rejestrze znajdują się dwa dokumenty różniące się rubrykami . Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie sposobu obserwowania i rejestrowania przy użyciu Środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych przez straż` gminną (miejską)zgodnie z § 2. Straż` dokumentuje następujące informacje z przebiegu czynności obserwowania i rejestrowania obrazu zdarzeń w miejscach publicznych: 1) datę , godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności; 2) imię i nazwisko oraz stanowisko osoby dokumentującej; 3) opis zdarzenia naruszającego porządek publiczny, ze wskazaniem miejsca i wyniku obserwacji. Z tego wynika , iż nie wszystkie dane są zawarte w opisywanym rejestrze. Zespół kontrolny uważa , iż rejestr obsługi monitoringu powinien składać się z następujących rubryk : liczba porządkowa , miesiąc , dzień , godzina , rodzaj zdarzenia , podjęte czynności , zgłaszający , kategorie danych , operator , uwagi .

Współpraca jednostek prowadzących miejski system monitoringu z formacjami odpowiedzialnymi za ochronę porządku publicznego .

Obowiązek współpracy straży gminnych (miejskich) z Policją powstaje w chwili utworzenia straży gminnej (miejskiej) i przekazania uchwały powołującej straż właściwemu terytorialnie komendantowi wojewódzkiemu (Stołecznemu) Policji . W tym celu wójt, burmistrz (prezydent miasta) może zawierać z właściwym terytorialnie komendantem Policji porozumienie o współpracy straży i Policji. Zgodnie z zawartym Porozumieniem z dnia 15 kwietnia 2019 roku w sprawie współpracy Komendy Powiatowej Policji w Lęborku ze Strażą Miejską w Lęborku . Współpraca Policji i straży ma polegać w szczególności na: stałej wymianie informacji o zagrożeniach występujących na określonym terenie w zakresie bezpieczeństwa ludzi i mienia, spokoju i porządku publicznego, zorganizowaniu systemu łączności Policji i straży, uwzględniającego lokalne potrzeby i możliwości oraz zapewniającego utrzymanie stałej

łączności między jednostkami Policji i straży, koordynowaniu rozmieszczenia służb policyjnych i straży, z uwzględnieniem zagrożeń występujących na danym terenie, wspólnym prowadzeniu działań porządkowych w celu zapewnienia spokoju i porządku w miejscach zgromadzeń, imprez artystycznych, rozrywkowych i sportowych, a także w innych miejscach publicznych, organizowaniu wspólnych szkoleń oraz ćwiczeń policjantów i strażników gminnych (miejskich), wymianie informacji w zakresie obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych, ujawniania sprawców wykroczeń i karanie ich zgodnie z przepisami kompetencjami, zabezpieczenia miejsc zdarzeń – drogowych, przestępstw, wykroczeń, zdarzeń losowych / pożary, katastrofy budowlane, skażenia i inne podobne / na terenie gminy. Współpraca w tym zakresie, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie form współpracy straży gminnej z Policją jest realizowana w szczególności przez: okresowe spotkania komendantów lub osób przez nich wyznaczonych, w celu dokonywania ocen zagrożenia bezpieczeństwa ludzi oraz porządku i bezpieczeństwa publicznego, a także wytyczania wspólnych zadań (które powinny się odbywać nie rzadziej niż raz na kwartał), wzajemne, bieżące konsultacje w zakresie wykonywanych zadań, organizowanie odpraw w przypadku konieczności podjęcia wspólnych zadań straży i Policji wyznaczenie strażników gminnych (miejskich) i policjantów do utrzymywania bieżących kontaktów. Komendant Powiatowej Policji obowiązany jest do składania rocznych sprawozdań ze swojej działalności, a także informacji o stanie porządku i bezpieczeństwa publicznego wójtom (burmistrzom lub prezydentom miast) i radom gmin (art. 10 ustawy o Policji). Na podstawie powyższych sprawozdań i informacji rada gminy może przyjąć uchwałę określającą istotne dla wspólnoty samorządowej zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego. Adresatami tych uchwał mogą być nie tylko organy wykonawcze gminy i powiatu zobowiązane do wykonywania uchwał organu stanowiącego, ale także właściwy komendant Komendy Powiatowej Policji. Po otrzymaniu takiej uchwały Policja powinna ukierunkować prowadzone działania według kryminologicznych priorytetów określonych przez władze samorządowe. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) lub starosta może żądać od właściwego komendanta Policji przywrócenia stanu zgodnego z porządkiem prawnym lub podjęcia działań zapobiegających naruszeniu prawa, a także zmierzających do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego (art. 11 ww. ustawy). Zasady te nie odnoszą się do wykorzystania systemu monitoringu. Urząd nie uzgodnił zasad współpracy w zakresie wykorzystywania informacji z miejskiego systemu monitoringu (np. współpracy z operatorami monitoringu podczas interwencji, współpracy straży i Policji na obszarze objętym miejskim monitoringiem, zasad informowania operatorów systemu monitoringu o sposobie wykorzystania zgłoszeń). W tych przypadkach funkcjonujące systemy monitoringu wizyjnego nie zostały włączone w lokalny system bezpieczeństwa oraz w szeroko rozumiany system bezpieczeństwa. Brak ustalonych zasad współpracy i wykorzystania informacji o zdarzeniach mógł negatywnie wpływać na rzeczywistą reakcję na zaobserwowane zdarzenia, a tym samym obniżyć skuteczność systemu. Ustalenie zasad takiej współpracy, w szczególności w zakresie ciągłości obsługi systemu, zaangażowanie stron w utrzymanie stałej łączności, zapewnienia odpowiedniej reakcji, przekazywanie informacji o zdarzeniach i uzgodnienie sposobu ich wykorzystania, jest w ocenie zespołu kontrolnego dobrą praktyką, wpływającą na skuteczność monitoringu. Porozumienie Burmistrza Miasta Lęborka z Komendantem Powiatowym Policji nie określało sposobu zapewnienia sprawnej organizacji systemu monitoringu, w tym: obowiązków stron porozumienia w zakresie zapewnienia

sprawności technicznej systemu, ciągłości jego obsługi, poziomu zaangażowania stron w utrzymanie stałej łączności, przekazywania informacji o zdarzeniach, podejmowania wspólnych działań w obszarach monitorowanych, naradach koordynacyjnych dotyczących funkcjonowania systemu, dyslokacji sił i środków w związku z informacjami o zdarzeniach uzyskiwanymi od operatora systemu. Operatorzy systemu monitoringu powiadamiali jednostki Policji o zaistniałych zdarzeniach telefonicznie: na numer alarmowy . Straż miejska była powiadamiana telefonicznie .W 2022 roku operatorzy monitoringu ujawnili 66 wykroczeń oraz 3 przypadki podejrzenia przestępstwa . Z uwagi na to, że operatorzy pracują w godzinach wieczorowo-nocnych zgłoszenia były kierowane pod numer alarmowy 112. Straż Miejska w wyniku ujawnionych zapisów z monitoringu miejskiego ukarała 1 osobę grzywną w drodze mandatu karnego na sumę 500 zł , w tym czasie nie kierowano wniosków o ukaranie . Stanowi to bardzo niski wskaźnik współpracy z Policją .Operator na ujawnienie jednego czynu zabronionego potrzebował ponad cztery służby. Na wskaźnik współpracy operatorów systemu monitoringu z Policją miał wpływ sposób organizacji straży miejskiej , praca na pierwszą zmianę oraz rodzaj zaobserwowanych zdarzeń , nie utworzono stałych patroli, które reagują na monitorowanym obszarze . Decyzję o informowaniu Policji przez centrum monitoringu podejmował każdorazowo operator zmiany systemu monitoringu. Operatorzy miejskiego systemu monitoringu nie otrzymywali informacji zwrotnej o sposobie i efektach wykorzystania zgłoszonych zdarzeń. Zespół kontrolny sugeruje na potrzebę skoordynowania współpracy jednostki prowadzącej miejski system monitoringu z formacjami odpowiadającymi za zdrowie i bezpieczeństwo w zakresie ujednoczenia ewidencji zgłoszonych zdarzeń zaobserwowanych za pomocą monitoringu wizyjnego. Według otrzymanej pisemnej odpowiedzi system monitoringu zlokalizowany jest w siedzibie straży miejskiej , posiada odrębne pomieszczenie. Prowadzenie długotrwałej i nieprzerwanej obserwacji obrazów z kamer nie ma miejsca , reguluje to harmonogram /grafik dyżurów / . Z grafików nie wynika w jakim czasie , w jakich przedziałach czasowych operatorzy posiadali przerwy .Obserwatorzy pracę wykonują zgodnie z warunkami zawartymi w umowie zlecenia . Umowa ma charakter cywilno-prawny i nie podlega zapisom kodeksu pracy .

***W gminie według pisemnej odpowiedzi :** nie jest prowadzony rejestr kategorii czynności przetwarzania , nie sporządzono analizy arkusza oceny szacowania ryzyka dla przetwarzanych danych osobowych , nie odnotowano i nie przeprowadzono postępowań za naruszenie przepisów wynikających z RODO , w straży prowadzona jest polityka ochrony danych osobowych zgodnie z regulaminem funkcjonowania i obsługi monitoringu miejskiego w Lęborku oraz BIP UM w Lęborku, w zakładce "klauzula informacyjna „ , bezpośredni dostęp do systemu monitoringu wizyjnego zabezpieczony jest hasłami bezpieczeństwa , a system monitoringu działa poza siecią internetową, do zapoznania się z zapisami z kamer i rejestratorów monitoringu dostęp posiadają jedynie osoby upoważnione przez administratora, dostęp do pomieszczenia jest ograniczony dla osób posiadających upoważnienie administratora do obsługi systemu monitoringu , prawidłowy poziom zabezpieczenia systemu monitoringu zostaje zapewniony przez uniemożliwienie osobom nieupoważnionym dostępu do systemu monitoringu oraz infrastruktury technicznej związanej z siecią , teleinformatyczną , ponadto dostęp pracowników firm zewnętrznych jest możliwy po podpisaniu umowy*

powierzenia przetwarzania danych osobowych oraz prowadzenia prac w obecności osób upoważnionych , osoby posiadające w swoim zakresie zagadnienie monitoringu miejskiego zostały zapoznane z aktami prawnymi z tej dziedziny , a potwierdzeniem tego są umowy zlecenia oraz umowy powierzenia danych osobowych / nie przedstawiono żadnego dokumentu świadczącego o zapoznaniu z aktami prawnymi np. karty zapoznania / , o dobrej praktyce i rzetelnym działaniu dotyczącym opracowania w gminie dokumentów określających skoordynowanych działań na terenie gminy , nakierowanych na rozwiązanie problemów dotyczących bezpieczeństwa obywateli stanowi ustawa o strażach gminnych oraz porozumienie KPP Lębork , kwestie objęte programami zapobiegania przestępczości , strategię określając zagrożenia , założenia i priorytety w działaniu na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego , definiując system monitoringu jako narzędzie pomocne w przeciwdziałaniu problemom związanym z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego oraz określając kierunki rozwoju systemu- te kwestie objęte zostały uchwałą Rady Miejskiej w Lęborku nr XXV-397/2021 z dnia 29.04.2021 r. w sprawie przyjęcia realizacji Strategii Rozwoju Miasta Lęborka na lata 2021-2030 , / strategia nie zawiera takich danych / ,kamery miejskiego monitoringu mają być zlokalizowane w miejscach pozwalających na skuteczną realizację celów , procedury określające zasady reagowania operatora na zdarzenia ujawnione w dozorowanym obszarze, sposób rejestracji i zaobserwowanych zdarzeń oraz sposób postępowania w przypadku stwierdzenia awarii technicznej systemu reguluje – regulamin funkcjonowania i obsługi monitoringu miejskiego , regulacje wynikające z przedmiotowych umów zleceń , nie jest prowadzona ewidencja efektu realizacji przekazanej informacji , nie sporządzano zestawień , analiz zdarzeń dotyczących zaobserwowanych obrazów z monitoringu wizyjnego które były wykorzystywane przy podejmowaniu decyzji o przeciwdziałaniu zdarzeniom o największym natężeniu lub wybranemu rodzajowi zdarzeń , poprzez zwiększenie efektywności obserwacji , nagrania udostępnia się na wniosek, zarejestrowany obraz przechowywany jest na macierzach dyskowych przez miesiąc ,po czym jest automatycznie kasowany poprzez nadpisywanie . W przypadkach uzasadnionych prowadzonym postępowaniem , w którym nagrania obrazu stanowią dowód w tym postępowaniu termin ten ulega przedłużeniu do 3 miesięcy . Wśród środków reakcji stosowanych wobec sprawców wykroczeń . Kodeks wykroczeń wymienia: kary i środki karne, a więc środki reakcji, które wyposażone są w sankcję przymusu państwowego, oraz środki oddziaływania poza karnego (niepenalne), do których zalicza: środki oddziaływania społecznego oraz środki oddziaływania wychowawczego. W praktyce podstawowym Instrumentem reagowania na wykroczenia jest kara będąca ujemną reakcją społeczną na czyn społecznie szkodliwy, bezprawny i zawiniony, zawierająca w sobie określoną dolegliwość dla karanego, egzekwowana przy zastosowaniu przymusu państwowego . Dolegliwość ta ma charakter osobisty i powinna stanowić odpłatę za dokonane naruszenie, zaspokajając społeczne poczucie sprawiedliwości, ale także winna być sprawiedliwa dla karanego. W tym okresie odbyły się cztery spotkania Komendantów w KPP w Lęborku , wykonano 41 wspólnych patroli w związku z realizacją zadań dotyczących przestrzegania obostrzeń związanych z „ Covid 19 „ . Podczas tych służb funkcjonariusze straży miejskiej byli w dyspozycji Jednostki Policji . Z nadesłanego pisma z Komendy Powiatowej Policji w Lęborku wynikało , iż w 2022 roku na terenie miasta Lęborka popełniono łącznie 1007 przestępstw i 3915 wykroczeń. W kontrolowanym okresie popełniono następujące kategorie przestępstw : kradzież z włamaniem 129 przestępstw , przestępstwa narkotyczne 34 przestępstwa , oszustwa

gospodarcze 191 przestępstw , kradzież cudzej rzeczy 158 przestępstw , oszustwo 202 przestępstwa , rozbój, kradzież rozbójnicza i wymuszenie rozbójnicze 15 przestępstw , uszkodzenie rzeczy 60 przestępstw , bójka i pobicie 2 przestępstwa , kradzież samochodu 15 przestępstw , uszczerbek na zdrowiu 7 przestępstw , inne 193 przestępstwa . Odnotowano następujące kategorie wykroczeń : zakłócenie spokoju i porządku publicznego 210 wykroczeń, spożywanie alkoholu w miejscu publicznym 984 wykroczenia , kradzież 737 wykroczeń , zaśmiecanie 342 wykroczenia , inne 1641 wykroczeń. W 2022 roku w wyniku uzyskanego materiału z fotopułapki ustalono i ukarano 3 sprawców nie stosujących się do przepisu wynikającego z art.145 kodeksu wykroczeń . Stwierdzono również , że urządzenie znacznie oddziaływało prewencyjnie na mieszkańców przez co spadła ilość przypadków zanieczyszczeń terenów miejskich .W roku 2022 Straż Miejska zarejestrowała 54 zgłoszenia odnośnie zanieczyszczenia terenu: zgłoszeń mieszkańców -25 , interwencji radnych – 7 , wskutek działań straży miejskiej -22 . Zespołowi kontrolnemu trudno się zgodzić ze stwierdzeniem , iż działania te przyczyniły się do spadku tych wykroczeń z uwagi , iż straż nie posiada w tym względzie danych , nie wykonano jakichkolwiek analizy , nie porównano danych z poprzednimi latami , nie zwracano się do policji o takie dane , zarówno Komenda Powiatowa Policji w Lęborku jak również Straż Miejska w Lęborku nie udzieliła odpowiedzi na pytanie dotyczące ilości popełnionych czynów karalnych w 2022 roku w obrębie zainstalowanych kamer z monitoringu wizyjnego , poza tym z jednostki Policji nie otrzymano odpowiedzi na następujące pytania : w ilu przypadkach przekazanych spraw przez straż miejską ujawnionych za pomocą monitoringu udało ustalić się sprawców , czego one dotyczyły oraz sposób ich zakończenia , czy Straż Miejska w Lęborku kiedykolwiek zwracała się o informacje dotyczące ilości przestępstw i wykroczeń dokonanych w miejscach objętych monitoringiem wizyjnym , czy straż miejska zwracała się o otrzymanie informacji zwrotnej dotyczącej sposobu zakończenia sprawy ujawnionej w wyniku pracy monitoringu miejskiego, w ilu przypadkach Komenda Powiatowa Policji w Lęborku zwracała się z wnioskiem do Straży Miejskiej w Lęborku o udostępnienie materiałów uzyskanych w wyniku pracy monitoringu miejskiego itd. Natomiast z otrzymanego sprawozdania z działalności i ewidencji Straży Miejskiej w Lęborku wynika ,iż w 2022 roku ujawniono następujące czyny karalne : wykroczenia przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu stwierdzono 83 takie wykroczenia – nałożono 1 grzywnę w drodze mandatu karnego w wysokości 100 zł oraz 82 środki oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / , wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu osób i mienia stwierdzono 110 takich wykroczeń – nałożono 1 grzywnę w drodze mandatu karnego w wysokości 250 zł oraz zastosowano 109 środków oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / , wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji stwierdzono 173 takich wykroczeń – nie nałożono żadnej grzywny w drodze mandatu karnego oraz zastosowano 173 środki oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / ,wykroczenia przeciwko zdrowiu stwierdzono 625 takich wykroczeń – nie nałożono żadnej grzywny w drodze mandatu karnego oraz zastosowano 625 środków oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / ,wykroczenia przeciwko urządzeniom użytku publicznego stwierdzono 111 takich wykroczeń – nie nałożono żadnej grzywny w drodze mandatu karnego oraz zastosowano 111 środków oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / ,wykroczenia przeciwko obyczajności publicznej stwierdzono 35 takich wykroczeń – nałożono 3 grzywny w drodze mandatu karnego w wysokości 1800 zł oraz zastosowano 32 środki oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / , wykroczenia z

ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych stwierdzono 40 takich wykroczeń – nie nałożono żadnej grzywny w drodze mandatu karnego oraz zastosowano 40 środków oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / , wykroczenia z ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi stwierdzono 297 takich wykroczeń – nie nałożono żadnej grzywny w drodze mandatu karnego oraz zastosowano 297 środków oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / , wykroczenia z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach stwierdzono 22 takich wykroczeń – nałożono 1 grzywnę w drodze mandatu karnego w wysokości 100 zł oraz zastosowano 21 środków oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / , wykroczenia z ustawy o ochronie zwierząt stwierdzono 56 takich wykroczeń – nie nałożono żadnej grzywny w drodze mandatu karnego oraz zastosowano 56 środków oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / , wykroczenia z ustawy o odpadach stwierdzono 15 takich wykroczeń – nie nałożono żadnej grzywny w drodze mandatu karnego oraz zastosowano 15 środków oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / , wykroczenia z ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczania chorób zakaźnych zwierząt stwierdzono 12 takich wykroczeń – nie nałożono żadnej grzywny w drodze mandatu karnego oraz zastosowano 12 środków oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / , wykroczenia z ustawy o ochronie przyrody stwierdzono 64 takich wykroczeń – nałożono 1 grzywnę w drodze mandatu karnego w wysokości 300 zł oraz zastosowano 63 środki oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / , innych wykroczeń stwierdzono 16 takich wykroczeń – nie nałożono żadnej grzywny w drodze mandatu karnego oraz zastosowano 16 środków oddziaływania wychowawczego / art.41 kw / . Łącznie ujawniono 1672 wykroczenia, nałożono 7 grzywien w drodze mandatu karnego na kwotę 2550 zł , zastosowano środków oddziaływania wychowawczego w ilości 1665 / art.41 kw – w stosunku do sprawcy czynu można poprzestać na zastosowaniu pouczenia, zwróceniu uwagi, ostrzeżeniu lub na zastosowaniu innych środków oddziaływania wychowawczego / . Innych rodzajów wykroczeń w 2022 roku nie stwierdzono . Ujęto jedną osobę którą przekazano Policji oraz doprowadzono do izby wytrzeźwień lub miejsca zamieszkania 7 osób. W 2022 roku przyjęto zgłoszenia od mieszkańców , dotyczące : zakłócenia porządku publicznego i spokoju w liczbie 82 zgłoszenia , zagrożenia w ruchu drogowym 173 zgłoszenia , ochrony środowiska i gospodarki odpadami 63 zgłoszenia , zagrożeń życia i zdrowia 109 zgłoszeń , zagrożeń pożarowych / katastrof / 0 zgłoszeń , awarii technicznych 59 zgłoszeń , zwierząt 109 zgłoszeń , pozostałe zgłoszenia 177 zgłoszeń . Łącznie przyjęto 772 zgłoszenia . Z przedstawionych danych statystycznych wynika, iż straż miejska nagminnie stosuje środki oddziaływania wychowawczego przewidziane w art. 41 kw / . Na 1672 wykroczenia zastosowano środków wychowawczych w ilości 1665 / . Z przeprowadzonej analizy nadestanych dokumentów oraz zgłoszeń mieszkańców wynika , iż na terenie miasta Lęborka istnieje bardzo duży problem z spożywaniem alkoholu w miejscu publicznym , kradzieżami , zaśmiecaniem , zakłócaniem spokoju i porządku publicznego , wykroczenia przeciwko zdrowiu, wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji , brak sprzątnięcia przez właścicieli zwierząt zanieczyszczeń z terenów przeznaczonych do użytku wspólnego . Z żadnych z tych kategorii straż miejska nie nałożyła w 2022 roku grzywny w drodze mandatu karnego , nie skierowała też w tych sprawach wniosku o ukaranie . Taka polityka stosowana jest przez tą formację przez ostatnich kilka lat . Według zespołu kontrolnego nie przynosi ona żadnych rezultatów , a wręcz może powodować przekonanie o bezkarności wobec osób nagminnie popełniających wykroczenia które są bardzo

uciążliwe dla mieszkańców miasta Lęborka oraz może być niezgodna z przesłankami stosowania środków oddziaływania wychowawczego. Środki oddziaływania wychowawczego wynikają z całokształtu norm prawnych zawartych w Kodeksie wykroczeń oraz w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia, z których wynika, iż: strażnik może poprzestać na zastosowaniu środków oddziaływania wychowawczego, jeżeli jest to wystarczające do wdrożenia sprawcy wykroczenia do poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego, zatem przesłanką decyzji o rezygnacji z kierowania sprawy do organu orzekającego bądź nałożenia mandatu karnego jest dodatnia prognoza co do osoby sprawcy. Ustalając prognozę, należy pamiętać, że środki oddziaływania wychowawczego mają być wystarczające, by sprawca nie tylko postępował zgodnie z prawem, ale także przestrzegał zasad współżycia społecznego, z którymi przecież w ogóle nie wiąże się odpowiedzialność prawna sprawcy. Chodzi bowiem o to, aby sprawca zarówno przestrzegał prawa, jak i powstrzymywał się od zachowań, które wprowadzicie nie naruszają norm prawnych, a mimo to są ujemnie oceniane przez społeczeństwo. Za dodatnią prognozą wobec osoby sprawcy przemawiają okoliczności wskazane w art. 33 § 3 k.w. Przepis art. 33 k.w. co prawda adresowany jest do sądu jako organu orzekającego, gdyż podaje okoliczności obciążające i łagodzące uwzględniane przy wymierzaniu kary, ale jego treść posłankowo należy mieć na uwadze przy podjęciu decyzji o zastosowaniu środka oddziaływania wychowawczego. Zgodnie z art. 33 § 3 k.w., jako okoliczności łagodzące uwzględnia się w szczególności: 1) działanie sprawcy wykroczenia pod wpływem ciężkich warunków rodzinnych lub osobistych; 2) działanie sprawcy wykroczenia pod wpływem silnego wzburzenia wywołanego krzywdzącym stosunkiem do niego lub do innych osób; 3) działanie z pobudek zasługujących na uwzględnienie; 4) prowadzenie przez sprawcę nienagannego życia przed popełnieniem wykroczenia i wyróżnianie się spełnianiem obowiązków, zwłaszcza w zakresie pracy; 5) przyczynienie się lub staranie się sprawcy o przyczynienie się do usunięcia szkodliwych następstw swego czynu. Komendant Główny Policji w przepisie § 4 ust. 1 wytycznych doprecyzowuje okoliczność wymienioną w ostatnim punkcie wyżej cytowanego artykułu i wskazuje, na czym może polegać zachowanie sprawcy, który usuwa szkodliwe następstwa swojego czynu, mianowicie na: 1) przywróceniu stanu poprzedniego; 2) naprawieniu wyrządzonej szkody; 3) przeproszeniu pokrzywdzonego; 4) zapewnieniu ze strony sprawcy niepopelniania w przyszłości podobnego czynu zabronionego; 5) wykonaniu zaniechanego obowiązku. Poza koniecznością ustalenia dodatniej prognozy co do sprawcy przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu środków oddziaływania wychowawczego, przepis § 4 ust. 3 wytycznych określa okoliczność, która uniemożliwia ich zastosowanie. Przepis ten stanowi, że: nie stosuje się środków oddziaływania wychowawczego w przypadku wykroczeń, za które orzeka się środek karny. Powstaje pytanie, czy jest to jedyna przesłanka uniemożliwiająca zastosowanie ww. środków prawnych wobec sprawcy. Katalog okoliczności uniemożliwiających bądź wpływających na decyzję o zastosowaniu ww. środków, wskazanych w wytycznych, nie jest wyczerpujący. Nie można zapomnieć o okolicznościach wymienionych w Kodeksie wykroczeń, które wpływają na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu (art. 47 § 6) i stopnia winy sprawcy wpływają, oprócz okoliczności łagodzących, także okoliczności obciążające uwzględniane przy wymiarze kary przez sąd, wskazane w treści art. 33 § 4 k.w. Jako okoliczności obciążające uwzględnia się w szczególności: działanie sprawcy w celu osiągnięcia bezprawnej korzyści majątkowej; działanie w sposób zasługujący na szczególne potępienie; uprzednie ukaranie sprawcy za podobne

przestępstwo lub wykroczenie; chuligański charakter wykroczenia; działanie pod wpływem alkoholu, środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji , popełnienie wykroczenia na szkodę osoby bezradnej lub osoby, której sprawca powinien okazać szczególne względy; popełnienie wykroczenia we współdziałaniu z małoletnim. Natomiast przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, zgodnie z art. 47 § 6 k.w., bierze się pod uwagę: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, a także postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności oraz stopień ich naruszenia. Wyrazem tej oceny jest wysokość i rodzaj sankcji przewidzianej w ustawie za czyn zabroniony oraz utworzenie typów uprzywilejowanych i kwalifikowanych wykroczeń. Bez wątpienia wyższy stopień społecznej szkodliwości należy przypisać zachowaniu sprawcy, które wyczerpuje ustawowe znamiona wykroczenia w typie kwalifikowanym, np. wykroczenie ma charakter chuligański. Powstaje pytanie, czy w przypadku zaistnienia ww. okoliczności, środek oddziaływania wychowawczego byłby adekwatną reakcją na ten czyn i czy wdrożyłby sprawcę do poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego. Podejmując decyzję o zastosowaniu środka oddziaływania wychowawczego, należy mieć także na uwadze normy procesowego prawa wykroczeń . Czy zatem można zastosować „pouczenie”, jeśli w mieniu pokrzywdzonego została wyrządzona szkoda, a sprawca jej nie naprawił, zaś naruszony przepis w sankcji za dane wykroczenie przewiduje środek o charakterze odszkodowawczym. Biorąc pod uwagę, że wyżej wymieniona okoliczność uniemożliwia nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego, tylko oskarżyciel publiczny ma obowiązek wnieść wniosek o ukaranie do sądu w celu wydania orzeczenia o winie i karze, to tym bardziej organ ścigania nie może zastosować środka oddziaływania wychowawczego. Stosując środki oddziaływania wychowawczego, należy zatem uwzględnić całokształt obowiązujących norm prawnych . Ponadto zgodnie z zasadą celowości nie można stosować dowolności w załatwianiu spraw. Organy państwowe lub instytucje, które w swej działalności ujawniły wykroczenie mają obowiązek rozważenia, czy ze względu na wagę wykroczenia i osobowość sprawcy należy skierować do sądu wniosek o ukaranie, czy też wystarczy zastosowanie środków oddziaływania wychowawczego, w szczególności środków odpowiedzialności dyscyplinarnej lub odszkodowawczej, jeżeli pozostają w ich dyspozycji. Reasumując powyższe zagadnienie należy stwierdzić , iż środka wychowawczego nie powinno się stosować wobec osób które działają w sposób chuligański , pod wpływem alkoholu , popełniają te same wykroczenia kilkakrotnie ,nie naprawiają szkody itd. Dlatego zespół kontrolny stoi na stanowisku , iż dotychczasowa polityka stosowania praktycznie we wszystkich przypadkach tylko środków wychowawczych , może przynosić odwrotny skutek od założonego i należy się zastanowić nad opracowaniem skutecznej polityki w tym zakresie uwzględniającej , także nakładanie grzywien w drodze mandatu karnego oraz kierowania wniosków o ukaranie zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi , co przyczyni się do poprawy porządku i bezpieczeństwa na terenie miasta Lęborka , gdyż obecnie podejmowane działania nie przynoszą jakiegokolwiek rezultatu . Wśród kar stosowanych wobec sprawców wykroczeń ustawodawca wymienia: areszt, ograniczenie wolności, grzywnę i naganę (art. 18) , które wymierzone są przez sąd . W przypadku zaś reakcji podejmowanych w trybie mandatowym jest to grzywna, która nakładana jest przez organ mandatowy w formie mandatu karnego. Niewątpliwie zaletą grzywny jest jej wymierność, a więc możliwość dostosowania do stopnia winy i szkodliwości

społecznej, jak również do majątku skazanego . W sprawach o czyny o mniejszej społecznej szkodliwości kara grzywny samolstnej w odpowiednim wymiarze spełnia penalne i kompensacyjne cele, bez potrzeby stosowania zwłaszcza aresztu i stykania się niezdemoralizowanego sprawcy ze środowiskiem przestępczym .Należy stwierdzić, iż kara grzywny, dominująca w orzecznictwie za wykroczenia, jest karą o szczególnym oddziaływanu dyscyplinującym sprawcę, zwłaszcza jeżeli mamy do czynienia ze sprawcą niewymagającym szczególnej interwencji resocjalizacyjnej. Pomimo istniejących wad w zakresie zarówno orzekania, jak i wykonywania, grzywna nadal powinna pozostać podstawowym środkiem reakcji państwa na wykroczenie , to jednak w ramach tego procesu nie sposób byłoby marginalizować zwłaszcza roli dyrektywy społecznej szkodliwości czynu oraz dyrektywy indywidualno-prewencyjnej , to jednak obecność wspomnianych regulacji przeciwdziałała jawnemu przekraczaniu granic swobodnego uznania przez organ orzekający.

Nie przeprowadzono kontroli miejskich systemów monitoringu wizyjnego w zakresie ich skuteczności oraz prawidłowości funkcjonowania. Funkcjonowanie miejskiego systemu monitoringu wizyjnego nie było przedmiotem prowadzonych analiz, pod kątem realizacji celu tj. poprawy stanu porządku publicznego oraz wzrostu poczucia bezpieczeństwa mieszkańców. Podstawą do tych badań powinny być statystyki, sporządzane przez obsługę monitoringu oraz informacje o stanie bezpieczeństwa i porządku publicznego, przygotowywane przez KPP, które Policja może przedkładać Radzie i Burmistrzowi Miasta. Burmistrz nie sprawował nadzoru nad jednostką, prowadzącą miejski system monitoringu wizyjnego poprzez kontrole sprawdzające prawidłowość jego funkcjonowania. Nie przeprowadzono kontroli Straży Miejskiej w Lęborku . W Urzędzie Miejskim w Lęborku nadzór nad stanowiskiem monitoringu sprawowany był: ze strony Burmistrza Miasta – w zakresie merytorycznym przez Komendanta Straży Miejskiej. Kontrole techniczne systemu monitoringu prowadzone były w sposób ciągły . Nie były przeprowadzone kontrole pod względem skuteczności systemu monitoringu . Zakres nadzoru, zgodnie z regulaminem monitoringu miejskiego, nie obejmował: dokonywanych okresowych kontroli utrzymania porządku i stanu technicznego urządzeń stanowiska monitoringu, dokonywanie przeglądu materiału archiwalnego pod kątem prawidłowej reakcji pracownika stanowiska na zarejestrowane zdarzenia; kontroli poprawności i rzetelności prowadzonej dokumentacji . Czynności kontrolne ewidencjonowane były w rejestrze monitoringu. Nie wykonywano analiz które były potrzebne przy podejmowaniu decyzji o przeciwdziałaniu zdarzeniom o największym natężeniu lub wybranemu rodzajowi zdarzeń, nie zwiększano efektywności obserwacji ,co nie pozwalało na właściwe kierowanie patrolami w miejsca zwiększonego ryzyka . Straż miejska prowadząca miejski system monitoringu wizyjnego , nie posiadała danych z Policji o liczbie i rodzaju zdarzeń z obszarów objętych miejskim systemem monitoringu wizyjnego, które pozwoliłyby na dokonanie oceny skuteczności .W ramach nadzoru nad miejskim monitoringiem nie wdrożono obowiązku przekazywania ustnych i pisemnych sprawozdań /statystyk/ . Nie sporządzano zestawień zaobserwowanych zdarzeń , poprzez porównanie liczby zdarzeń, które miały miejsce w badanym obszarze i czasie, z liczbą zdarzeń zaobserwowanych dzięki pracy systemu monitoringu. Nie wymagano także dobowych informacji z Policji o występowaniu zdarzeń naruszających porządek publiczny na terenie Lęborka , które powinny być przeanalizowane pod kątem oceny skuteczności funkcjonowania

miejskiego systemu monitoringu wizyjnego. Nie występowało też do Policji o przedstawienie efektów funkcjonowania monitoringu miejskiego. Zespół kontrolny stoi na stanowisku, iż bezwzględnie należy przeprowadzać okresowe kontrole funkcjonowania miejskiego systemu monitoringu, prowadzić analizy stanu bezpieczeństwa umożliwiające ocenę skuteczności działania miejskiego systemu monitoringu wizyjnego, zwiększyć nadzór nad Strażą Miejską w zakresie skuteczności, wydajności i prawidłowości funkcjonowania systemu monitoringu, zapewnić współpracę z Policją w zakresie oceny skuteczności systemu, tj. pozyskiwania informacji o sposobie wykorzystania zgłoszeń przekazywanych Policji, jak również informacji o liczbie i rodzaju zdarzeń z obszarów objętych monitoringiem. Z przekazanych zespołowi kontrolnemu informacji od mieszkańców wynikało, iż zdarzały się przypadki popełniania różnego rodzaju wykroczeń w obrębie objętym monitoringiem miejskim i było w tym względzie brak jakiegokolwiek reakcji służb porządkowych, co bardzo negatywnie wpływało na opinie mieszkańców, tym bardziej, iż nagminnym wykroczeniem było spożywanie alkoholu w miejscu publicznym, które polegało na spożywaniu alkoholu w obrębie kamer przez dłuższy okres czasu. Dlatego bezwzględnie należy analizować i rozliczać służby z czasu reakcji oraz prowadzić nadzór w zakresie pracy operatorów miejskiego monitoringu. Do chwili obecnej nie zwiększono stanu etatowego straży miejskiej, co uniemożliwiło pracę co najmniej na dwie zmiany, w takim stanie osobowy straż nie może wykonywać nakładanych na nią obowiązków służbowych - mimo zaleceń pokontrolnych sformułowanych przez komisję rewizyjną po przeprowadzonych kontrolach straży miejskiej, następnie przyjętych w formie uchwał przez radę miejską w Lęborku. Także montaż nowych kamer na prośbę radnych w niektórych przypadkach przeciągał się w dużych okresach czasowych np. montaż kamery na placu rekreacyjno-wypoczynkowym przy ul. Czołgistów 18 w Lęborku, mimo pozytywnej opinii z Urzędu Miasta Lęborka trwa od 12.09.2021 roku, podobna sytuacja dotyczy założenia kamery na bulwarze przy rzece Łebie w pobliżu budynków przy ul. A. Krajowej 13 / 2 zapytania złożone przez radnego K. Świątczaka / . W 2022 roku na funkcjonowanie straży miejskiej wydatkowano kwotę 460,025,00 zł. Natomiast w uchwale budżetowej na rozbudowę i modernizację monitoringu zaplanowano kwotę 200.000 zł. Wykonanie na koniec roku wyniosło 198.517,08 zł tj. 99,26 procent wydatkowania zaplanowanej kwoty. W 2022 roku koszty funkcjonowania miejskiego systemu monitoringu wizyjnego wyniosły: awarie systemu-9.956,85 zł, konserwacja, regulacje automatyki kamer -11.355,20 zł, wynagrodzenie operatorów obsługi monitoringu - 35.606,24 zł. W okresie objętym kontrolą nie były organizowane przetargi związane z rozbudową monitoringu. Na podstawie ofert od zaproszonych wykonawców zlecono realizację następujących zadań / poniżej progu stosowania przepisów ustawy Prawo Zamówień Publicznych/: Wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej monitoringu ul. Dygasińskiego za kwotę brutto 15 999,00 zł. Umowa nr RI.272.280.2022.K z dnia 06.01.2023 r., termin realizacji 6-mcy od daty podpisania umowy, wykonanie dokumentacji projektowej montażu punktu kamerowego monitoringu miejskiego w Mini- parku przy ul. Wolności w Lęborku za kwotę brutto 12 459,90 zł. Umowa nr RI.272.264.2022.GG z dnia 07.12.2022 r., termin realizacji 8-mcy od daty podpisania umowy, wykonanie dokumentacji wymiany kamer monitoringu oraz wymiana i rozbudowa osprzętu centrum monitoringu miejskiego montażu punktu kamerowego monitoringu miejskiego za kwotę brutto 47. 933,10 zł. Umowa nr RI.272.109.2022.K z dnia 16.05.2022 r., termin realizacji 3-mcy od daty podpisania umowy, wykonanie robót wykonawczych budowy i montażu kanalizacji kablowej na potrzeby

monitoringu miejskiego w Łęborku w zakresie przejścia kładką przez rzekę Łebę w Parku Chrobrego w Łęborku za kwotę brutto 14 268,00 zł . Umowa nr RI.272.128.2022GG z dnia 02.06.2022 r. , termin realizacji do dnia 15 listopada 2022 r., wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej budowy punktu monitoringu wizyjnego na zapleczu budynku przy ul. Sienkiewicza 12 / po trasie projektowanego oświetlenia / - bez zawartej umowy , w ramach współpracy między firmami . Podejmując decyzje o budowie miejskiego systemu monitoringu wizyjnego określano przewidywany okres jego użytkowania (wynikał on z przyjętej klasyfikacji rodzajowej środków trwałych gdzie system monitoringu traktowano jako jeden środek trwały lub środkami trwałymi były poszczególne jego elementy).Przewidywany okres użytkowania systemu monitoringu miejskiego był zgodny z Klasyfikacją środków trwałych / Rozdz. 623 / . System monitoringu amortyzowany jest corocznie o 10 procent czyli przyjmowany jest cykl 10-letni . W Łęborku , w celu zapewnienia niezbędnych środków na prawidłowe funkcjonowanie miejskiego systemu monitoringu, środki na jego funkcjonowanie ujmowano w uchwałach budżetowych .Środki na rozbudowę oraz wydatki bieżące związane z utrzymaniem w sprawności technicznej systemu monitoringu Miasta Łęborka planowano w okresach jednorocznych ,nie przeprowadzono oceny skutków dla ochrony i przetwarzania danych osobowych w ramach miejskiego monitoringu wizyjnego, co jest sprzeczne z wytycznymi Prezesa UODO , nie przeprowadzono żadnego szkolenia dla operatorów systemu miejskiego monitoringu wizyjnego które było poświęcone omówieniu polityki miejskiego monitoringu wizyjnego oraz szkolenia dotyczącego zakresu rozpoznania zdarzeń podlegających interwencji i właściwej Interpretacji zachowań sygnalizujących zdarzenia . Według pisemnej odpowiedzi w okresie objętym kontrolą do urzędu nie wpłynęła żadna skarga dotycząca skuteczności funkcjonowania monitoringu wizyjnego .Komendant SM nie opracował zasady reakcji operatorów na zaobserwowane lub zgłoszone zdarzenia. Komendant SM nie opracował zasady reakcji operatorów na zaobserwowane lub zgłoszone zdarzenia. Zespół kontrolny ustalił , iż przy wejściu do budynku Urzędu Miasta Łęborka oznaczonym literą „ E „ po jego obu stronach na zewnątrz budynku zamontowane są dwie kamery monitoringu wizyjnego , trzecia zamontowana jest na budynku od strony ul. Korczaka .Obraz z kamer nagrywany jest na rejestrator który znajduje się w wydzielonym pomieszczeniu technicznym wewnątrz budynku. Jest to stary monitoring który wykorzystywany jest do monitorowania parkingu samochodowego oraz części ulicy .Nagrania na rejestratorze przechowywane są około miesiąca czasu . Według przekazanej informacji jakość nagrań jest bardzo zła . Przy drzwiach wejściowych brak jest informacji o monitoringu wizyjnym oraz klauzuli informacyjnej . Nie wiadomo na jakiej zasadzie dokładnie on działa . W obecnym stanie narusza on obowiązujące przepisy oraz wytyczne .

W dniu 14 .04.2023 roku zespół kontrolny udał się do siedziby Straży Miejskiej w Łęborku , gdzie oczekiwał Komendant Straży Miejskiej Pan Sławomir Olszewski . Przy drzwiach wejściowych prowadzących do pomieszczeń straży miejskiej oraz w siedzibie nie umieszczono informacji o monitoringu wizyjnym oraz nie podano klauzuli informacyjnej. Komendant przedstawił zespołowi kontrolnemu przygotowaną na kartkach informacje wraz piktogramem o monitoringu miejskim . Według oceny zespołu kontrolnego nie umieszczono tam wszystkich wymaganych danych przez obowiązujące akty prawne . Szczegółowe kwestie normujące to

zagadnienie zostały już omówione wcześniej w tym protokole . W czasie kontroli wszystkie kamery były sprawne , klosze od kamer były czyste, jeden monitor był niesprawny . Według oświadczenia Pana Sławomira Olszewskiego uległ on awarii w święta . Monitor ten jest starszego typu i powinien zostać wymieniony na nowy . W straży nie opracowano procedur dotyczących korzystania z pomieszczeń , gdzie znajduje się serwerownia oraz studio w którym obsługiwany jest system monitoringu . Według zespołu kontrolnego w celu uniknięcia niekontrolowanego wejścia do pomieszczeń na drzwiach wejściowych powinny zostać zainstalowane elektroniczne zamki wraz z czytnikami kart do kontroli dostępu , te specjalne urządzenia, pozwolą na sprawne działanie zastosowanego systemu bezpieczeństwa. Dodatkowo takie rozwiązanie umożliwi ustalenie kto i o jakiej godzinie wchodził lub wychodził z w/w pomieszczeń . Według oświadczenia Pana Sławomira Olszewskiego w monitoring miejski wpięte są dwa systemy kamer do każdego systemu jest utworzone odrębne hasło . Natomiast wszystkie osoby posiadające dostęp do obsługi monitoringu posługują się tym samym hasłem . Zespół kontrolny stoi , na stanowisku , iż taka sytuacja jest niedopuszczalna . Każda z osób która korzysta z monitoringu musi posiadać swoje odrębne hasło bezpieczeństwa, które powinno być systematycznie zmieniane . Zespół kontrolny negatywnie ocenia funkcjonowanie monitoringu miejskiego .

WNIOSKI :

Komisja wnioskuję żeby bezwzględnie zwiększyć stan etatowy straży miejskiej , co umożliwi pracę co najmniej na dwie zmiany , i jest zgodne z oczekiwaniami społecznymi oraz zaleceniami pokontrolnymi sformułowanymi przez komisję rewizyjną po przeprowadzonych kontrolach straży miejskiej, które zostały przyjęte przez radę miejską w formie uchwał .

Komisja wnioskuję żeby bezwzględnie zapewniono całodobową nieprzerwaną obsługę monitoringu przez siedem dni w tygodniu . W drugim półroczu 2022 r obsługa miejskiego systemu monitoringu odbywała się tylko trzy dni w tygodniu i praktycznie nie obejmowała godzin w czasie, gdy prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzeń, którym miał przeciwdziałać, było największe tj. w godzinach w których jest popełniane najwięcej wykroczeń , nie wykonano analizy zagrożeń która wykazałaby dni i godziny największego zagrożenia czynami zabronionymi .

Komisja wnioskuję żeby przed podjęciem decyzji o budowie , rozbudowie systemu monitoringu miejskiego pierwszą czynnością były rozmowy na temat warunków bezpieczeństwa w mieście z mieszkańcami oraz organami porządkowymi .

Komisja wnioskuję żeby prowadzone działania powodowały szybkie ustalenie i ukaranie sprawców czynów zabronionych , w warunkach wysokiej pewności ukarania znacznie łatwiej jest tworzyć w społeczeństwie odpowiednie standardy postępowania czy też wprowadzać zmiany motywacyjne,

Komisja wnioskuję żeby w prowadzonej dokumentacji zostało wykazane , iż wykorzystywanie monitoringu jest zgodne z prawem, a interesy administratora są nadrzędne w stosunku do interesów osób, których dane są przetwarzane lub ich podstawowych praw i wolności.

Komisja wnioskuję żeby zgodnie z RODO zawsze przy przetwarzaniu danych stosować zasady, które odnoszą się do monitorowania tj : zasada zgodności z prawem, zasada rzetelności i przejrzystości; zasada ograniczenia celu; zasada minimalizacji danych; zasada prawidłowości danych; zasada ograniczonego przechowywania; zasada integralności i poufności; zasada rozliczalności.

Komisja wnioskuję żeby straż w każdym przypadku dokumentowała następujące informacje z przebiegu czynności obserwowania i rejestrowania obrazu zdarzeń w miejscach publicznych: datę, godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności; imię i nazwisko oraz stanowisko osoby dokumentującej; opis zdarzenia naruszającego porządek publiczny, ze wskazaniem miejsca i wyniku obserwacji.

Komisja wnioskuję żeby w każdym przypadku przed wprowadzeniem ,rozbudową monitoringu powyższe czynności zostały poprzedzone analizą zagrożeń, w związku z którą administrator planuje wprowadzić monitoring, w miarę możliwości opartą o historyczne dane dotyczące częstotliwości i rodzajów incydentów w miejscach objętych monitoringiem, a także dane o skuteczności monitoringu wizyjnego dla prewencji zagrożeń lub ścigania sprawców incydentów. Zgodnie z zasadą rozliczalności, analiza taka powinna zostać przeprowadzona w formie pisemnej, tak by administrator w przyszłości był w stanie wykazać przestrzeganie przepisów o ochronie danych osobowych.

Komisja wnioskuję żeby została przeprowadzona przez administratora zgodnie RODO ocena skutków dla ochrony danych, w przypadku systematycznego przetwarzania danych w monitorowaniu miejsc dostępnych publicznie na dużą skalę . Taka skala występuje w przypadku monitoringu obejmującego przestrzeń publiczną , dostępną dla ogółu ludności (np. monitoring wizyjny na skrzyżowaniach, ulicach, stacjach metra), a także w środkach komunikacji miejskiej i strefach płatnego parkowania.

Komisja wnioskuję żeby ocena skutków zawierała co najmniej: systematyczny opis planowanych operacji przetwarzania i celów przetwarzania, w tym, gdy ma to zastosowanie do prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora; ocenę, czy operacje przetwarzania są niezbędne oraz proporcjonalne w stosunku do celów; ocenę ryzyka naruszenia praw lub wolności osób, których dane dotyczą; środki planowane w celu zaradzenia ryzyku, w tym zabezpieczenia; w środki i mechanizmy bezpieczeństwa mające zapewnić ochronę danych osobowych oraz wykazać przestrzeganie rozporządzenia, z uwzględnieniem praw i prawnie uzasadnionych interesów osób, których dane dotyczą i innych osób, których dotyczy sprawa.

Komisja wnioskuję żeby , na wjazdach do miasta umieszczono tablice „ Miasto monitorowane „ . Takie tablice mogą wpłynąć na zapędy kierowców, którzy lubią przejeżdżać przez miasto niezgodnie z przepisami oraz uświadomić wszystkim, że na ulicach Lęborka znajdują się kamery, które mogą zarejestrować wszelkie zachowania niezgodne z prawem . Jednak katalog znaków i sygnałów drogowych zawarty w rozporządzeniu Ministerstwa Infrastruktury nie

przewiduje jednak istnienia tego typu ostrzeżenia. Wszelkie nośniki informacji wizualnej, inne niż znaki drogowe, umieszczane w polu widzenia użytkowników drogi, zgodnie z przepisami ustawy o drogach publicznych, należy traktować jako reklamę.

Komisja wnioskuję żeby zawsze osobę, która może znaleźć się w strefie monitoringu poinformować poprzez zastosowanie znaku graficznego, jak również w postaci informacji tekstowej o odpowiedniej treści. Informacja ta musi się znaleźć nie tylko w miejscu widocznym dla potencjalnej osoby, która może być objęta monitoringiem, ale przede wszystkim musi być ona umieszczona już przed strefą objętą monitorowaniem, tak by osoba wchodząc w tą strefę miała tego świadomość i mogła zrezygnować z wejścia.

Komisja wnioskuję żeby tablice informujące o zainstalowanym monitoringu były widoczne, syntetyczne, umieszczone w sposób trwały w niezbyt dużej odległości od nadzorowanych miejsc, zaś wymiary tablic muszą być proporcjonalne do miejsca, gdzie zostały umieszczone. Stosowane mogą być dodatkowo piktogramy informujące o objęciu dozorem kamer, co jest zgodne wydanymi przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych wskazówkami dotyczącymi wykorzystywania monitoringu wizyjnego z czerwca 2018 r.

Komisja wnioskuję żeby każde pomieszczenie w którym znajduje się monitoring zostało odpowiednio oznaczone. Na tablicy ostrzegającej o obszarze objętym monitoringiem muszą znajdować się informacje dotyczące: administratora danych (dane kontaktowe osoby, do której należy teren monitorowany), celu przetwarzania danych, okresu przechowywania nagrań. Brak wskazania okresu retencji powoduje, że osoba wchodząca w strefę monitorowaną może przypuszczać, że obraz rejestrowany jest w czasie rzeczywistym i nie zapisuje się.

Komisja wnioskuję żeby tablica ostrzegająca o tym, że obiekt i teren są monitorowane, dodatkowo wskazywała podstawę prawną przetwarzania danych, podawała informacje na temat praw osób rejestrowanych i informowała o możliwości złożenia skargi. Nie jest wystarczające oznaczenie obszaru objętego monitoringiem jedynie piktogramami, gdyż należy również spełnić obowiązek informacyjny określony w art. 13 RODO.

Komisja wnioskuję żeby system monitoringu był prowadzony przez straż miejską tylko w sytuacjach, gdy jest niezbędny do wykonywania zadań. Wymóg niezbędności, powinien być zachowany zarówno na etapie rozpoczęcia prowadzenia systemu monitorowania, jak również w jego trakcie. Aby system monitoringu był niezbędny dla wykonywania zadań, musi być skuteczny w realizacji celów, jakie mu postawiono / w art. 11 ust. 2 ustawy o strażach gminnych. /

Komisja wnioskuję żeby system monitoringu miejskiego posiadał opracowane studium wykonalności. Ma ono na celu wstępne określenie zakresu rzeczowego przedsięwzięcia ze strategiami lokalnymi, obowiązującym prawem i innymi wymogami formalnymi. Określa zakres rzeczowy przedsięwzięcia, główne parametry techniczne infrastruktury oraz szacowane nakłady inwestycyjne oraz harmonogram ich wykonania. W dokumencie należy podać najkorzystniejszy wariant inwestycji oraz to, dlaczego jest ona uzasadniona ze społecznego punktu widzenia. Trzeba też wskazać potencjalne problemy, które mogą pojawić się w trakcie jej realizacji.

Komisja wnioskuję żeby w system monitoringu zostały wpięte patrole Policji i Straży Miejskiej, które interweniują w przypadku zagrożenia, co wymaga środków łączności, przekazywania informacji i obrazowania pozycji patrolu na mapie miasta.

Komisja wnioskuję żeby skuteczność miejskiego monitoringu wizyjnego była mierzona i zależna od współdziałania sprzętu, personelu i procedur. Awaria kamery powoduje, że operatorzy nie mogą wykrywać sytuacji niebezpiecznych, więc strażnicy miejscy nie otrzymują informacji potrzebnych do interwencji. Jeden niesprawny element skutkuje brakiem lub ograniczeniem skuteczności działania systemu .

Komisja wnioskuję żeby w gminie opracować własne standardy , by ustalić właściwą liczbę kamer na jednego operatora, należy przeprowadzić analizę, która powiąże cele systemu: jakie zdarzenia powinien on wykrywać - z ilością takich zdarzeń. W miejscu, gdzie dochodzi do mniejszej liczby incydentów, jeden operator może obsługiwać więcej kamer. Nie zaleca się jednak, by było ich więcej niż 16.

Komisja wnioskuję żeby ze względu na intensywność pracy i konieczność zachowania wysokich zdolności percepcyjnych operator robił , przy najmniej kilkuminutowe przerwy po przepracowaniu od 30 min do 2 h. Czas przerw powinien zostać zapisany w rejestrze obsługi monitoringu .

Komisja wnioskuję żeby strażnikom Straży Miejskiej nie powierzać w godzinach pracy obserwacji obrazów z monitoringu , którzy z powodu nadmiaru obowiązków nie obserwują monitorów .

Komisja wnioskuję żeby istotnym elementem związanym z organizowaniem struktury systemu była współpraca operatora z innymi niż Policja, podmiotami podejmującymi interwencje. Niezależnie od podziałów organizacyjnych pomiędzy służbą operatorską a grupami interwencyjnymi należy dążyć do zbudowania z tych osób zespołu. Wszelkie podejmowane działania muszą także znajdować oparcie we wspólnie uzgodnionych i przyjętych zbiorach procedur operacyjnych (tzw. SPO - Standardowe Procedury Operacyjne).

Komisja wnioskuję żeby rozbudowa i budowa centrum monitoringu i stanowisk operatorskich była zgodna z zasadami ergonomii – zapewnienie warunków do utrzymania koncentracji przez długi czas, m.in.: właściwe oświetlenie , fotel zapewniający komfort przy utrzymywaniu pozycji siedzącej przez długi czas , klimatyzacja , odpowiednia liczba kamer przypadających na 1 operatora itd .

Komisja wnioskuję żeby nowe kamery były montowane w rozsądnym terminie , bez zbędnej zwłoki , po spełnieniu obowiązków przewidzianych dla administratora monitoringu wymienionych w obowiązujących aktach prawnych oraz stosownych wytycznych .

Komisja wnioskuję żeby operatorzy podczas przekazywania informacji o wykryciu zdarzenia, uwzględniali dane o liczbie sprawców i kierunku ich przemieszczania, o tym, który z grupy sprawców posiada skradziony przedmiot itd.

Komisja wnioskuję żeby wprowadzić zasady skutecznej kontroli kluczowych elementów miejskiego systemu monitoringu wizyjnego: jakości pracy personelu, techniki i rozwiązań

organizacyjnych , co pozwala eliminować tego typu problemy oraz przeprowadzanie dodatkowych działań w obszarach, w których zostały zainstalowane kamery .

Komisja wnioskuję o zapewnienie odpowiedniego poziomu reakcji straży miejskiej na wykryte zdarzenia , jeżeli nie ma reakcji lub interwencja następuje po długim czasie od zagrożenia, to sprawcy szybko orientują się, że nic im nie grozi, a mieszkańcy, że system nie działa ; należy systematycznie kontrolować czas interwencji straży miejskiej na zdarzenia wykryte przez personel monitoringu i oceniać jakość współpracy operatorów i dyżurnych.

Komisja wnioskuję o zapewnienie odpowiedniej odległości i wielkości monitorów, na których jest prezentowany obraz z kamer , jak pokazują badania, operatorzy, w celu wykrycia zagrożeń, koncentrują się na zachowaniu ludzi, na ich gestach, mimice, na co kierują spojrzenia, więc potrzebne są odpowiednio duże monitory, żeby mogli prawidłowo ocenić mowę ciała i odróżnić zachowania neutralne od odbiegających od normy lub sygnalizujących zagrożenie, np. zaczepki, popychanie, gromadzenie się młodych mężczyzn itd.

Komisja wnioskuję o wdrożenie procedur działania personelu , procedury umożliwiają szybkie działanie, ograniczają liczbę błędów popełnianych przez operatorów i współpracujących z nimi dyżurnych; wprowadzają jasne zasady współpracy ,

Komisja wnioskuję żeby w przypadku oceny skuteczności miejskiego systemu monitoringu procedury uwzględniły zasady reagowania operatora na zdarzenia ujawnione w dozorowanym obszarze i nie odnosiły się one ogólnie do wszystkich zdarzeń , jak np. do poszczególnych rodzajów zdarzeń, gdzie w zależności od charakteru zdarzenia procedury przewidywały powiadomienie telefoniczne odpowiedniej jednostki (np. Policji, straży miejskiej, pogotowia) .

Komisja wnioskuję o wdrożenie i systematyczne szkolenia operatorów , operatorzy najpierw muszą poznać mowę ciała sprawców, techniki popełniania przestępstw, żeby zauważyć zachowania sygnalizujące zagrożenie; systematyczne szkolenia pozwalają utrzymać wysoką jakość pracy i motywują operatorów. Celem szkoleń może być także integracja operatorów z dyżurnymi, poprawa jakości komunikacji w zespole, zmiana lub wdrożenie nowej procedury .

Komisja wnioskuję żeby informacje dotyczące stosowania monitoringu były również uwzględnione w polityce bezpieczeństwa lub jakimś załączniku do niej , w końcu monitoring jest istotnym środkiem zapewniania tego bezpieczeństwa .

Komisja wnioskuję żeby udostępnić dane inspektora jak: imię, nazwisko oraz adres poczty elektronicznej lub numer telefonu IOD. (art. 10 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych). Dane te zostają udostępnione przez podmiot, który wyznaczył inspektora, niezwłocznie po jego wyznaczeniu, na swojej stronie internetowej, a jeżeli nie prowadzi własnej strony internetowej, w sposób ogólnie dostępny w miejscu prowadzenia działalności, zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych.

Komisja wnioskuję żeby obowiązek informacyjny, o którym mowa w art. 13 R.O.D.O., został spełniony w zwięzłej, przejrzystej, zrozumiałej i łatwo dostępnej formie, jasnym i prostym językiem w odniesieniu do administratorów, przetwarzających dane osobowe w związku z transmitowaniem i utrwalaniem za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk sesji rady

miasta . Ustawodawca unijny nie narzuca bowiem jakiegokolwiek formy spełnienia obowiązku Informacyjnego. Jednocześnie, polski ustawodawca nie skorzystał na mocy art. 23 R.O.D.O. z możliwości zwolnienia z obowiązku Informacyjnego .

Komisja wnioskuję żeby w klauzuli informacyjnej monitoringu , podano w celach przetwarzania danych osobowych : ochronę przeciwpożarową i przeciwpowodziową

Komisja wnioskuję żeby zawsze w klauzuli Informacyjnej monitoringu uwzględniono informację o profilowaniu danych osobowych ,

Komisja wnioskuję żeby w klauzuli informacyjnej monitoringu ujęto informacje , iż decyzje w zakresie udostępnienia danych nie będą podejmowane w sposób zautomatyzowany ,

Komisja wnioskuję żeby doprecyzować czy dane osobowe w klauzulach informacyjnych ujawnione przez monitoring są przetwarzane automatycznie , czy nieautomatycznie , gdyż te zapisy w placówkach oświatowych , różnią się w stosunku do zapisu urzędu miasta .

Komisja wnioskuję żeby w klauzuli informacyjnej monitoringu ujęto informację dotyczącą przekazywania danych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej .

Komisja wnioskuję żeby zawsze w klauzuli informacyjnej monitoringu zostały uwzględnione wszystkie prawa osób objętych monitoringiem tj : prawo do informacji o istnieniu monitoringu w określonym miejscu, jego zasięgu, prawo dostępu do swoich danych , oraz w uzasadnionych przypadkach przewidzianych prawem otrzymania ich kopii ,prawa do ochrony swojego wizerunku przed rozpowszechnianiem, chyba, że przepisy odrębne stanowią inaczej , prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne , prawo do anonimizacji swojego wizerunku na zarejestrowanych nagraniach, chyba, że przepisy odrębne stanowią inaczej itd.

Komisja wnioskuję żeby w regulaminie wyjaśniono użyte określenia takie jak : monitoring , administrator , nagranie , kamera, odbiorca, podmiot przetwarzający , dane osobowe itd.,

Komisja wnioskuję żeby w regulaminie w celach zastosowania monitoringu uwzględniono ochronę przeciwpożarową i przeciwpowodziową ,

Komisja wnioskuję żeby w regulaminie uwzględniono informację , iż monitoring wizyjny miasta funkcjonuje całodobowo oraz Informacja o przetwarzaniu danych stanowi załącznik nr. 2 do niniejszego Regulaminu i została opublikowana na stronie internetowej Miasta Lęborka oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Miasta .

Komisja wnioskuję żeby w regulaminie uwzględniono , iż przy rejestracji zdarzeń z wykorzystaniem systemu monitoringu nie może on naruszać godności osobistej, praw oraz wolności osób , tajemnicy korespondencji itd.,

Komisja wnioskuję żeby w regulaminie podano prawidłową podstawę prawną Art. 5. Konstytucji o ochronie prawnej . Podany artykuł dotyczy zasady niepodległości państwa. Rzeczpospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju.

Komisja wnioskuję żeby w regulaminie uwzględnić informacje stwierdzającą , iż dane zarejestrowane w ramach monitoringu wizyjnego nie stanowią informacji publicznej i nie podlegają udostępnieniu na podstawie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej ,

Komisja wnioskuję żeby w regulaminie uwzględnić informacje stwierdzającą , iż system monitoringu rejestruje zdarzenia, do których dochodzi wyłącznie w miejscach publicznych ,

Komisja wnioskuję żeby w regulaminie uwzględnić informacje stwierdzającą , iż rejestracji podlega tylko obraz (bez dźwięku) ,

Komisja wnioskuję żeby w regulaminie uwzględnić informacje stwierdzającą , iż nagrania zawierające dane osobowe przetwarzają się wyłącznie do celów, dla których zostały zebrane

Komisja wnioskuję żeby w regulaminie uwzględnić informacje stwierdzającą , iż pisemny wniosek wnioskującego, stanowi wzór i został oznaczony jako załącznik ,

Komisja wnioskuję żeby w regulaminie uwzględnić informacje stwierdzającą , iż nagrania z systemu monitoringu mogą zostać udostępnione osobom fizycznym oraz osobom trzecim na udostępnionych nośnikach, o ile nie występują przypadki wyłączające prawo dostępu do danych, o których mowa w przepisach: a. ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz.U. 2019.125 ze zm.); b. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U.UE.L.2016.119.1); c. ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. 2001.112.1198 ze zm.) . ,

Komisja wnioskuję żeby uwzględnić informacje dotyczącą załączników do regulaminu takich jak : wzór tablicy informacyjnej , wzór wniosku o zabezpieczenie i udostępnienie nagrania, wzór rejestru udostępnień nagrań z monitoringu , wzór rejestru wykorzystania materiałów” , wzór rejestru zdarzeń odnotowanych przez operatora , wzór rejestru zmian w Polityce ochrony danych osobowych w Straży Miejskiej w Lęborku .

Komisja wnioskuję żeby wyjaśnić na jakiej zasadzie , na podstawie jakich dokumentów działa monitoring wizyjny przy wejściu do budynku Urzędu Miasta ,czy w obecnym stanie technicznym spełnia on cele przetwarzania , przy drzwiach wejściowych brak jest informacji o monitoringu wizyjnym oraz klauzuli informacyjnej .

Komisja wnioskuję żeby w przypadku pojawienia się informacji na stronach BIP nie były one trudno dostępne .Istotne informacje były wyeksponowane, a odnalezienie szukanych informacji nie wymagało czasu. Moduł wyszukiwający spełniał swoją rolę – szybkiego dotarcia do potrzebnej informacji.

Komisja wnioskuję żeby strony zawierały odpowiednie zakładki, nie było pustych zakładek , nie dublowano dokumentów , wprowadzano wszystkie wymagane dokumenty itd.

Komisja wnioskuję żeby po wpisaniu w wyszukiwarkę podanej frazy o treści np. „ klauzula informacyjna „ wyświetlała się strona Biuletynu Informacji Publicznej na której bezpośrednio znajduje się wyszukiwany dokument .

Komisja wnioskuję żeby organ prowadzący sprawdził , czy jednostki oświatowe w pełni wykorzystywały funkcję interwencyjną monitoringu i zapewniały obserwację obrazu z kamer w czasie, gdy ryzyko wystąpienia zdarzeń jest największe, tj. podczas przerw lekcyjnych .

Komisja wnioskuję żeby organ prowadzący sprawdził , czy jednostki oświatowe weryfikowały wydajność systemów monitoringu w realizacji ww. funkcji, a także prawidłowość gromadzenia i zabezpieczenia nagrań.

Komisja wnioskuję żeby organ prowadzący sprawdził , czy Jednostki oświatowe zapewniły bieżącą, udokumentowaną i usystematyzowaną wiedzę na temat stanu bezpieczeństwa w poszczególnych szkołach, co ułatwi sprawowanie nad nimi skutecznego nadzoru w sferze bezpieczeństwa oraz podejmowanie adekwatnych działań w tym obszarze.

Komisja wnioskuję żeby organ prowadzący sprawdził, czy jednostki oświatowe które stosują monitoring, spełniały obowiązek informacyjny wobec nagrywanych osób. Należy poinformować, że monitoring jest stosowany, jaki obszar jest nim objęty oraz podać swoją nazwę, adres i cel stosowania monitoringu , szkoła jest pracodawcą i zakładem pracy, który obok uczniów nagrywa swych pracowników , co potwierdza w swoich wskazówkach GİODO.

Komisja wnioskuję żeby organ prowadzący sprawdził , czy administrator w szkole stosował się do następujących zasad przetwarzania danych osobowych: zasady rzetelności, przejrzystości i legalności (zgodność z prawem), zasady ograniczenia celu przetwarzania danych (konkretne, wyraźne i prawnie uzasadnione cele) , zasady minimalizacji danych (ograniczenie do celów przetwarzania) zasady prawidłowości (poprawności danych), zasady ograniczenia przechowania (nie dłużej niż to jest potrzebne) , zasady integralności i poufności (bezpieczeństwa danych) , dodatkowo zgodnie z art. 5 ust. 2 administrator jest nie tylko zobowiązany do przestrzegania przepisów dotyczących przetwarzania danych zgodnie z prawem, ale również do wykazania, że tak właśnie czyni (zasada rozliczalności).

Komisja wnioskuję żeby organ prowadzący sprawdził , czy w jednostkach oświatowych istniał obowiązek posiadania polityk ochrony danych który wynika z art. 24 ust. 2 RODO. Do tego typu polityk obok ogólnej Polityki bezpieczeństwa danych osobowych możemy zaliczyć instrukcje postępowania z systemem monitoringu, w tym zasady zabezpieczania i usuwania danych. Oświadczenia o poufności .

Komisja wnioskuję żeby w placówkach oświatowych monitoring nie obejmował pomieszczeń, w których: odbywają się zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze, uczniom jest udzielana pomoc psychologiczno-pedagogiczna, przeznaczonych do odpoczynku i rekreacji pracowników, sanitarnohigienicznych, gabinetu profilaktyki zdrowotnej, szatni i przebieraalni zgodnie z art. 108a ustawy z 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe. W tym przypadku trzeba pamiętać , że monitoring w ogóle nie powinien być stosowany w miejscach, w których nie stwierdza się wysokiego ryzyka naruszenia bezpieczeństwa osób lub mienia. Co ważne, zgodnie ze stanowiskiem Głównego Inspektora Ochrony Danych Osobowych , że zamontowanie kamer w pomieszczeniach z zasady wyłączonych, może zostać uznane za nadużycie.

Komisja wnioskuję żeby organ prowadzący sprawdził , czy został spełniony wymóg, jaki stoi przed każdym dyrektorem, dotyczący przeprowadzenia odpowiednich konsultacji: z radą pedagogiczną, z radą rodziców, z samorządem uczniowskim (o ile ma zastosowanie) , z radą szkoły (o ile ma zastosowanie) .

Komisja wnioskuję żeby w zakładkach na stronach BIP jednostek oświatowych po opracowaniu zostały umieszczone Regulaminy Funkcjonowania i Obsługi Monitoringu Wizyjnego wydanego w formie Zarządzenia na podstawie art. 108a ustawy z dnia 11 stycznia 2017 roku Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59, 949 i 2203) oraz art. 22² § 1 Kodeksu pracy .

Komisja wnioskuję żeby w zakładkach na stronach BIP jednostek oświatowych po opracowaniu zostały umieszczone dokumenty w następujących obszarach: Rekrutacja , Wizerunek ucznia, Konkursy międzyszkolne , Monitoring wizyjny , Zaproszenia na uroczystości, Pracownicy szkoły. Część placówek prowadzących monitoring nie zamieściła na stronach internetowych jakiegokolwiek informacji w tej kwestii , co jest niezgodne , ze spełnieniem obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 13 i 14 ustawy o RODO .

Komisja wnioskuję żeby w jednostkach oświatowych zawsze informowano o monitoringu osoby które zbliżają się do strefy objętej monitoringiem o wejściu do strefy monitoringu , oraz w każdym przypadku umieszczono tablice informacyjne przed każdym możliwym wejściem , bramą wjazdową oraz strefach parkingowych o zastosowaniu urządzeń rejestrujących obraz stosowanych w ramach pierwszego etapu informowania o monitoringu ,

Komisja wnioskuję żeby w szkole tablice informacyjne posiadały (tzw. klauzule skrócone) i zawierały informacje o tożsamości i danych kontaktowych administratora, podano cele stosowania monitoringu , podano informację o prawach przysługujących podmiotowi, którego dane będą przetwarzane po wejściu w monitorowaną strefę , podano okres przechowywania nagrań z monitoringu , podano informację , iż pełna treść klauzuli informacyjnej dostępna jest np. przy recepcji obiektu lub na stronie na stronie www. bądź innym łatwo dostępnym miejscu, gdzie osoba której wizerunek jest przetwarzany może się zapoznać z jej treścią , poinformowano o możliwości wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Komisja wnioskuję żeby w szkole tablice informujące o zainstalowanym monitoringu były: widoczne, syntetyczne, umieszczone w sposób trwały w niezbyt dużej odległości od nadzorowanych miejsc, tablice zostały dostosowane proporcjonalnie do miejsca, gdzie zostały umieszczone.

Komisja wnioskuję żeby organ prowadzący sprawdził , czy w szkołach podano wszystkie informacje o prawach osób objętych monitoringiem , takich jak : prawo do informacji o istnieniu monitoringu w określonym miejscu, jego zasięgu, celu , prawo do informacji o objęciu osoby monitoringiem wizyjnym , prawo do ochrony swojego wizerunku przed rozpowszechnianiem, chyba, że przepisy odrębne stanowią inaczej , prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne (w przypadku „podstawowego” systemu monitoringu wizyjnego prawo sprostowania jest istotnie ograniczone) , prawo do anonimizacji swojego wizerunku na zarejestrowanych nagraniach, chyba, że przepisy odrębne stanowią

inaczej) , prawo do ograniczenia przetwarzania , prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych , podanie wykazu i lokalizacji kamer itd.

Komisja wnioskuję żeby organ prowadzący sprawdził , czy w szkole zastosowano szerszą informację na temat administratora danych osobowych, celów przetwarzania, podstaw prawnych i okresu przetwarzania , informacje można uzyskać u inspektora ochrony danych (adres e-mail, nazwisko...) oraz (np. przy drzwiach wejściowych do budynku szkoły, w pokoju nr, w sekretariacie, pod adresem Intranetu szkoły w zakładce , nie opracowano klauzuli informacyjnej dla rodziców/prawnych opiekunów uczniów i wychowanków placówek oświatowych ,w wielu przypadkach klauzule informacyjne były umieszczane poza stronami BIP

Komisja wnioskuję żeby organ prowadzący sprawdził , czy analizy konieczności wprowadzenia monitoringu były dokumentem wyjściowym , który stanowi dowód, że wdrożenie monitoringu jest konieczne. Dokument powinien zawierać argumenty przemawiające za tym, że inne, mniej inwazyjne metody (np. osobisty nadzór pracowników nad obszarem szkoły) nie pozwalają dbać w naszym przypadku o bezpieczeństwo w sposób wystarczający. Dokument ten powinien być na bieżąco aktualizowany, sprawdzając, czy monitoring spełnia zakładane w nim cele .

Komisja wnioskuję żeby organ prowadzący dokonywał systematycznego rozpoznania stanu bezpieczeństwa w poszczególnych szkołach w związku z funkcjonowaniem systemów monitoringu wizyjnego. Informacje w tym zakresie organy powinny pozyskać od szkół nie tylko na etapie poprzedzającym instalację systemów monitoringu wizyjnego .

Komisja wnioskuję żeby klauzule Informacyjne udostępniano w każdym przypadku na stronie internetowej, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronie podmiotowej właściwego organu lub urzędu lub w jego siedzibie , co jest zgodne z ustawą o ochronie danych osobowych .

Komisja wnioskuję żeby dwa dokumenty dotyczące klauzuli Informacyjnej znajdujące się w zakładce o nazwie RODO na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej można było otworzyć i zapoznać się z tymi informacjami .

Komisja wnioskuję żeby wyjaśnić jak to się stało , że pismo wysłane do Burmistrza Miasta Łęborka przez Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej zostało przekazane do realizacji Komendantowi Straży Miejskiej który wysłał je do placówek oświatowych w swoim imieniu . Mimo , iż nie posiada w tym zakresie jakichkolwiek kompetencji .

Komisja wnioskuję żeby wyjaśnić dlaczego do chwili obecnej Dom Samopomocy „Lwiątka” w Łęborku oraz Łęborskie Towarzystwo Budownictwa Społecznego Spółka z o.o. w Łęborku w dalszym ciągu nie posiadają stron Biuletynu Informacji Publicznej .

Komisja wnioskuję żeby organ prowadzący dokonał kontroli w jednostkach samorządu terytorialnego dotyczącej monitoringu wizyjnego .

Komisja wnioskuję żeby w strategii miasta Łęborka uwzględniono dane statystyczne ujawnione w wyniku popełnionych przestępstw i wykroczeń dokonanych na terenie miasta

Lęborka pochodzące z różnych instytucji / np. Straż Miejska , Policja, Straż Pożarna itd./ , opracowano cele i wskaźniki dotyczące bezpieczeństwa , porównywano dane z latami poprzednimi w celu ustalenia czy przestępczość w poszczególnych kategoriach maleje czy rośnie .

Komisja wnioskuję żeby miasto posiadało opracowane polityki bezpieczeństwa (np. programy zapobiegania przestępczości czy strategii) w formie jednego lub kilku dokumentów, określających zagrożenia, założenia i priorytety w działaniu na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego, definiującą system monitoringu jako narzędzie pomocne w przeciwdziałaniu problemom związanym z zapewnieniem bezpieczeństwa publicznego oraz określającą kierunki rozwoju systemu monitoringu w przyszłości celem zapewnienia skuteczności realizacji postawionych celów .

Komisja wnioskuję żeby sporządzono wykazy najbardziej niebezpiecznych rejonów Lęborka , najczęściej popełnianych czynów zabronionych oraz głównych zagrożeń .

Komisja wnioskuję żeby jako istotne zadanie monitoringu wizyjnego przewidziano jego działanie na rzecz skrócenia czasu reakcji w celu zapobiegania i ograniczania przestępczości pospolitej i dokuczliwych wykroczeń oraz eliminowania wandalizmu i zachowań chuligańskich.

Komisja wnioskuję żeby Urząd Miasta Lęborka zdefiniował wskaźniki , umożliwiające ocenę stopnia realizacji celów, przyjętych dla miejskiego systemu monitoringu wizyjnego (cele definiowano ogólnie / . Świadczy to o niedochowaniu przez władze miejskie należytej staranności, gdyż pozbawiło to miasto narzędzi umożliwiających dokonanie obiektywnej oceny działania systemu oraz wyznaczenie kierunków i zakresu jego dalszego rozwoju.

Komisja wnioskuję żeby ocena systemu monitoringu wizyjnego nie odbywała się w oderwaniu od całej realizowanej przez gminę polityki bezpieczeństwa, na którą składają się między innymi działania służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, zwiększenie liczby patroli miejsc szczególnie niebezpiecznych, doświetlenie miejsc publicznych, akcje edukacyjne i informacyjne, programy prewencyjne i inne.

Komisja wnioskuję żeby operatorami monitoringu miejskiego byli pracownicy cywilni w przypadku których wykazanie się predyspozycjami pożądanymi przy prowadzeniu długotrwałej obserwacji obrazu z kamer, będzie warunkiem dopuszczenia do wykonywania zadań związanych z obsługą systemu monitoringu , przy wykonywaniu tego typu pracy będzie pożądaną : (dobry wzrok, odporność na stres, zdolność koncentracji i podzielność uwagi, komunikatywność , znajomość zagadnień w zakresie: zarządzania kryzysowego, ochrony danych osobowych, straży miejskich, bezpieczeństwa imprez masowych i ochrony przeciwpożarowej) .

Komisja wnioskuję żeby Komendant Straży Miejskiej opracował zasady reakcji operatorów na zaobserwowane lub zgłoszone zdarzenia.

Komisja wnioskuję żeby bezwzględnie wdrożono oraz stosowano wobec operatorów monitoringu wizyjnego motywacyjny system wynagradzania. Operatorów można by było wynagradzać za ujawnienie zdarzeń o charakterze szczególnie ważnym dla poprawy bezpieczeństwa w przypadku ujawnienia zdarzeń istotnych z punktu widzenia porządku

prawnego, czy zdarzeń losowych, np. ujawnienie zaginionej lub poszukiwanej przez Policję osoby, ujawnienie przestępstwa czy wykroczenia szczególnie dokuczliwego społecznie.

Komisja wnioskuję żeby transmisja z kamer nie była dostarczana za pomocą łącza radiowego w paśmie nielicencjonowanym , co powoduje przerywanie pracy kamer z uwagi na bardzo niską przepustowość pasma oraz pracujące routery anten internetowych działających na tej samej częstotliwości . Ma to bezpośredni wpływ na jakość oraz skuteczność monitoringu wizyjnego .

Komisja wnioskuję żeby montować kamery obrotowe, ponieważ umożliwiają one obserwację całego terenu dookoła . Kąt widzenia jest uzależniony od ogniskowej obiektywu i rozmiaru matrycy. Najszerszy widoczny obraz zapewni kamera posiadająca jednocześnie jak największą matrycę oraz jak najmniejszą ogniskową .

Komisja wnioskuję żeby zdarzenia przeciwko mieniu były zgłaszane organom ścigania , gdyż w przeciwnym razie , takie postępowanie potęguje w sprawcach przekonanie o swojej bezkarności oraz powoduje dodatkowe straty materialne dla miasta . A przecież tylko nieuchronność kary oraz grążące sankcje mogą przynieść pozytywne rezultaty .

Komisja wnioskuję żeby prowadzone rejestry : nie posiadały zapisów nieczytelnych , skreśleń, w różnych rubrykach nie były wpisywane te same dane , wpisy nie były zbyt lakoniczne , nadawano kolejne numery zgłoszeń , nazwy rubryk odpowiadały treści wpisów , w rejestrach wpisywano wszystkie dane itd.

Komisja wnioskuję żeby rejestr obsługi monitoringu składał się z następujących rubryk : liczba porządkowa , miesiąc , dzień , godzina , rodzaj zdarzenia , podjęte czynności , zgłaszający ,kategorie danych , operator , uwagi .

Komisja wnioskuję żeby na podstawie sprawozdań składanych przez Komendanta Powiatowego Policji rada gminy przyjęła uchwałę określającą istotne dla wspólnoty samorządowej zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego. Po otrzymaniu takiej uchwały Policja powinna ukierunkować prowadzone działania według kryminologicznych priorytetów określonych przez władze samorządowe. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) lub starosta może żądać od właściwego komendanta Policji przywrócenia stanu zgodnego z porządkiem prawnym lub podjęcia działań zapobiegających naruszeniu prawa, a także zmierzających do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa i porządku .

Komisja wnioskuję żeby funkcjonowanie miejskiego systemu monitoringu wizyjnego było przedmiotem prowadzonych analiz, pod kątem realizacji celu tj. poprawy stanu porządku publicznego oraz wzrostu poczucia bezpieczeństwa mieszkańców. Podstawą do tych badań powinny być statystyki, sporządzane przez obsługę monitoringu oraz informacje o stanie bezpieczeństwa i porządku publicznego, przygotowywane przez KPP, które Policja może przedkładać Radzie i Burmistrzowi Miasta.

Komisja wnioskuję żeby były wykonywane analizy które są potrzebne przy podejmowaniu decyzji o przeciwdziałaniu zdarzeniom o największym natężeniu lub wybranemu rodzajowi zdarzeń, brak danych nie pozwala na zwiększenie efektywności obserwacji oraz utrudnia właściwe kierowanie patrolami w miejsca zwiększonego ryzyka .

Komisja wnioskuję żeby straż miejska prowadząca miejski system monitoringu wizyjnego , bezwzględnie posiadała dane z Policji o liczbie i rodzaju zdarzeń z obszarów objętych miejskim systemem monitoringu wizyjnego, które pozwoliłyby na dokonanie oceny skuteczności .

Komisja wnioskuję żeby w ramach nadzoru nad miejskim monitoringiem wdrożono obowiązek przekazywania ustnych i pisemnych sprawozdań /statystyk/ oraz sporządzano zestawienia zaobserwowanych zdarzeń , poprzez porównanie liczby zdarzeń, które miały miejsce w badanym obszarze i czasie, z liczbą zdarzeń zaobserwowanych dzięki pracy systemu monitoringu.

Komisja wnioskuję żeby wymagano dobowych informacji z Policji o występowaniu zdarzeń naruszających porządek publiczny na terenie Lęborka , które powinny być przeanalizowane pod kątem oceny skuteczności funkcjonowania miejskiego systemu monitoringu wizyjnego.

Komisja wnioskuję żeby występowano do Policji o przedstawienie efektów funkcjonowania monitoringu miejskiego .

Komisja wnioskuję żeby bezwzględnie były przeprowadzane okresowe kontrole funkcjonowania miejskiego systemu monitoringu oraz były prowadzone analizy stanu bezpieczeństwa umożliwiające ocenę skuteczności działania miejskiego systemu monitoringu wizyjnego,

Komisja wnioskuję żeby nie stosować środków oddziaływania wychowawczego : w przypadku wykroczeń, za które orzeka się środek karny , w przypadku działania sprawcy w celu osiągnięcia bezprawnej korzyści majątkowej; działania w sposób zasługujący na szczególne potępienie; uprzednie ukaranie za podobne wykroczenia ; w przypadku chuligańskiego charakteru wykroczenia; działania pod wpływem alkoholu, środka odurzającego lub innej podobnie działającego środka , popełnienia wykroczenia na szkodę osoby bezradnej lub osoby, której sprawca powinien okazać szczególne względy; popełnienia wykroczenia we współdziałaniu z małoletnim , gdy stopień społecznej szkodliwości czynu jest większy niż znikomy .

Komisja wnioskuję żeby została zmieniona dotychczasowa polityka stosowania praktycznie we wszystkich przypadkach tylko środków wychowawczych , należy opracować skuteczną politykę w tym zakresie obejmującą nakładanie grzywien i kierowanie wniosków o ukaranie , która znacznie przynosić pozytywne rezultaty i przyczyni się do poprawy porządku i bezpieczeństwa na terenie miasta Lęborka oraz będzie spełniać penalne i kompensacyjne cele grzywiny .

Komisja wnioskuję żeby przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, zgodnie z art. 47 § 6 k.w., brać pod uwagę: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, a także postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności oraz stopień ich naruszenia .

Komisja wnioskuję żeby przeprowadzić szkolenie dla strażników miejskich z zakresu stosowania środków oddziaływania wychowawczego , prowadzenia postępowań

wyjaśniających w sprawach o wykroczenia, kierowania wniosków o ukaranie oraz nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

Komisja wnioskuje żeby bezwzględnie zwiększyć nadzór nad Strażą Miejską w zakresie skuteczności, wydajności i prawidłowości funkcjonowania systemu monitoringu oraz poprawy współpracy z Policją w zakresie oceny skuteczności systemu, tj. pozyskiwania informacji o sposobie wykorzystania zgłoszeń przekazywanych Policji, jak również informacji o liczbie i rodzaju zdarzeń z obszarów objętych monitoringiem.

Komisja wnioskuje żeby operatorzy i strażnicy miejscy byli zapoznawani ze wszystkimi aktami prawnymi dotyczącymi obsługi monitoringu wizyjnego na kartę zapoznania z aktem prawnym.

Komisja wnioskuje żeby na drzwiach do pomieszczeń w których znajduje się serwerownia oraz studio monitoringu zainstalować elektroniczne zamki oraz czytniki kart do kontroli dostępu, pozwalające na sprawne działanie zastosowanego systemu bezpieczeństwa.

Komisja wnioskuje żeby każda z upoważnionych osób obsługujących monitoring miejski posiadała swoje odrębne hasło które powinno być systematycznie zmieniane.

Zgodnie z paragrafem 29 punktem 4 Statutu Miasta Lęborka Kierownik Jednostki kontrolowanej może wnieść uwagi do protokołu w terminie trzech dni po przekazaniu protokołu kontroli.

Protokół sporządzono w trzech jednobrzmiących egzemplarzach

Podpisy osób kontrolujących:

1/.....

2/.....

3/.....

Wykonano w 3 egzemplarzach

Egz.Nr.1- Burmistrz Miasta Lęborka

Egz.Nr.2- Przewodniczący Rady Miejskiej w Lęborku

Egz.Nr.3-a/a

Z up. BURMISTRZA MIASTA
ADMINISTRATOR
Bezpieczeństwo Informacji
mgr Bożena Steciuk
Lębork, dnia 13-06-2023

URZĄD MIEJSKI w LĘBORKU
Wydział Finansowo-Budżetowy
podinsp. Beata Wrońska

PEŁNOMOCCNIK
ds. ochrony informacji niejawnych
Beata Mozolewska-Winiarczyk
14.06.2023